

Комісія у справах душпастирства молоді
при Конференції Єпископату РКЦ в Україні

МОЛОДЬ – ВІРА – РОЗПІЗНАННЯ ПОКЛИКАННЯ

відкриті питання анкети «Папа хоче почути тебе»

2016 – 2017р.

2019

МОЛОДЬ – ВІРА – РОЗПІЗНАННЯ ПОКЛИКАННЯ

Відкриті питання анкети «Папа хоче почути тебе»

Дорогий читач, даний документ – це збірка всіх відкритих відповідей та цитат учасників анкетування, яке було запропоновано під час підготовки Синоду Молоді.

Дану on - line анкету за ініціативою Комісії у справах душпастирства молоді РКЦ, було розміщено на різних католицьких сайтах та сторінках у facebook.

Анкета призначалась для української молоді 16 - 29 років різних релігій та конфесій.

Всього за період з 2016 по 2017 рік було прийнято і опрацьовано 1051 анкету (жінки – 693 , чоловіки – 358).

Відповіді анкети ми не змінювали і сенс їх залишився незмінним, але

- виправили більшість орфографічних помилок:
(молодю – молоддю, звязок - зв'язок...)
- зробили пробіли між словами.

Анкета буде корисна дієцезіальним молодіжним душпастирям, членам різних молодіжних організацій та всім, хто працює з молоддю.

Також заохочуємо ознайомитись з іншими відповідями на питання анкети на нашому сайті в розділі «публікації»
<http://juvanima.org.ua/rezultati-anketi-dlya-sinodu-molod%D1%96-2018/>

З молитвою та бажанням добрих плодів у вихованні молоді

Комісія Душпастирства Молоді РКЦ

По можливості наведи хоча б один епізод з твого життя, який ти можеш засвідчити і який вважаєш позитивним прикладом можливості Церкви допомогти молоді зробити гідний життєвий вибір, тобто такий, який підвищує цінність та повноту життя молоді?

- Заснування при парафіях спільнот, таборів
- Взаєморозуміння і діалог священника з тобою.
- Вона допомагає віднайти Бога, що є найважливішим у цьому житті
- Літні відпочивальні табори. Капеланство.
- Молодіжне спілкування. Свята літургія.
- Їздив на прощу до Меджугор'я.
- Зустріч Молоді.
- Порада священника стосовно вибору роботи
- Церква на Майдані з молоддю.
- християнські відпочинкові табори
- Наш ораторій в цьому році були надані стипендії студентам - переселенцям
- Християнська католицька школа
- Церквою веселих канікул чи вікендів з Богом
- Найперше це живі та діяльні спільноти при храмах, молодіжні прощі, духовний провід
- Перебування в спільноті
- Головне діяти по волі Божій.
- Спільна молитва і відпочинок в Карпатах.
- Табір "Канікули з Богом" біля храму, який я відвідую.
- Карітас
- Молодіжна спільнота змінила моє життя у кращу сторону.
- Молодіжна спільнота при храмі змінила моє життя до кращого.
- Світові дні молоді 2016
- Праця з дітьми, які зростають в неблагополучних сім'ях та загублені у вірі
- Християнський табір, проща
- Спільнота молоді, яка допомагає знайти покликання. Сам належу до такої спільноти
- Всесвітні Дні Молоді.
- Моральна підтримка від священника.
- Робити світ краще
- Церква + молодь + Україна
- Можливість передшлюбних наук, молодіжні церковні прощі
- Зустрічі молоді на парафії
- ДДМ 2017 року в Хмельницькому, катихези, Lectio Divina
- Катехизації при парафії, духовні вправи, нічні чування

- Я навчався в католицькій школі, яка дала мені не лише освіту а й християнське виховання
- Молодіжний табір
- волонтерство
- Концерт на теках (KnT Wrocław)
- Приклад знайомства з добрим священиком та християнською молодіжною спільнотою.
- Молодіжні зустрічі
- У мене в житті не було такого епізоду.
- Не можу навести прикладу.
- Дієцезіальний день молоді
- Рух чистих сердець, Український Католицький Університет
- Заходи Українського католицького університету
- Йоан Павло II - знайомство з його постаттю глибше, може допомогти молоді.
- Дні молоді.
- Участь у духовних вправах (реколекціях).
- Реколекції, спільна молитва
- Відвідування катехез
- Реколекції, які стали поштовхом до життя
- Реколекції, дні молоді.
- Зібрання молоді Обговорення проблем
- Коли єпископи на рівні при зустрічі з молоддю
- Йти в ногу з часом
- РУАХ
- Дружба
- Зустріч з Ісусом, заступницька молитва
- Церква має піклуватися про свою молодь.
- Не розумію питання. Відредагуйте, будь ласка.
- Кожного року беру участь у паломництві, де перебуваю у медичній службі
- Наука Церкви, настанови, катехізація та допомога священників та сестер монахинь!
- Молодіжні християнські формування, в яких можна зростати і вчитися.
- Молодіжні катихези
- Участь у християнській молодіжній спільноті від 5-го класу, куди я хотів ходити
- Створення днів молоді
- Численні паломництва молоді до інших міст та країн
- Немає такого досвіду
- Коли я була дитиною, мама отримувала допомогу для дітей від католицької організації
- Центр студентського капеланства та лекції отця Юрія Остапука
- Організація надзвичайно цікавих християнських таборів
- Їздила в Краків на світовий день молоді
- Організація прощ
- СДМ
- Вибір стану. у цьому мені допомогли реколекції за Ігнатієм Лойолою

- Люди які є у церкві з ними можна подорожувати.
- XII фестиваль редемптористичної молоді в Кам'янці-Подільському)
- Тезе, прощі (наприклад Унів), зустрічі з молоддю
- Коли я жила в гуртожитку, то монахи проводили навчання.
- Залучення молоді до християнських гуртків, смілок та організацій.
- В моєму житті саме церква допомогла мені зрозуміти ким я є.
- Не можу згадати.
- Потрібно мати хорошого духовного наставника, якому довіряєш
- Не можу навести
- Коли духівник підтримує твої починання і допомагає з твоїм покликанням.
- Реколекції про актуальні теми, про те, що молодь боїться спитати віч на віч
- Літні канікули з Богом, подорожі до святих місць
- Паломництво
- Фестивалі, поїздки, волонтерство
- Знайомство з моїм другом священником
- Участь у молодіжній християнській спільноті
- Це для мене моя християнська молодіжна спільнота, реколекції та прощі
- Не припоминаю.
- Не маю можливості
- Реколекції у монастирі.
- Прицерковні табори, молодіжні групи
- Євангелізація через християнську музику
- Реколекції для мододі, паломництво, катехези. Все це допомагає.
- Спілкування священника з молоддю, наука для молоді а також поради
- За допомогою Церкви я позбулася багатьох поганих звичок
- Навчання в Мукачівському Католицькому ліцеї ім. Святого Іштвана
- That would be an ecumenical matter
- Я вважаю що неокатехуменальна дорога є великий приклад для людей.
- Проповіді у церкві, програми на Живе ТБ
- Друзі, яких зустріла у християнському середовищі: чування, прощі, реколекції
- Допомогли моєму другу розпізнати покликання
- Проща Самбір-Зарваниця
- Реколекції із хором "Осанна" у Гошеві проведені о. Іваном Лубівим
- Церква виховувала у мені не мати відносини з людиною, яку не кохаєш
- Рух чистих сердець "Справжня любов чекає"
- Не знаю такого
- Молодіжні спільноти, зустрічі, форуми, паломництва.
- Реколекції для молоді, зустрічі молоді.
- Добра проповідь монахів студійського уставу². Духовний наставник
- Оази; Проведення катехез по підготовці до шлюбу.
- Організація різноманітних Днів молоді та днів зосередження.
- Перша всеукраїнська студентська проща до Марійного центру в с. Зарваниця.
- Молодіжний центр Дон Боско - катехези, волонтерство .

- Християнські гуртожитки для студентів. Благодійні Організації. Ораторій. Волонтерат.
- Можливість до написання проектів
- Тезе
- Катехизм
- Збори молоді і розглядання Біблії, створення спільних проектів
- Хз
- Дитячий релігійний табір
- Праця з молоддю на кожній парафії
- Нагадування священика про те, що Господь нас любить
- Ораторії при церкві
- Не нехтувати молитвою.
- Допомогала будувати церкву
- Катехеза, проповіді, євангелізація.
- Часто бачу як молодь підходить до священника за порадами
- Навіть не знаю, важко щось пригадати. Перепрошую
- Молодіжний табір
- Я перепрошую, мені важко згадати. Але я впевнена такі випадки є і їх багато
- Не можу пригадати
- Зустріч молоді ТЕЗЕ
- Особисто мені завжди допомагає сповідь вирішувати найважливіші життєві питання
- Зустрічі для молоді, проголошення Євангелія
- Катехези для дівчат та хлопців, щодо дошлюбної чистоти
- Проповідь священника і катехеза.
- Я знаходила і церкві друзів, з якими відчувала довіру між нами.
- Зустрічі християнської молоді
- Паломництво до Меджугор'є
- Священники які показують своїм життям любов Божу.
- Моє навернення до Католицької церкви, що повністю змінило хід мого життя
- Волонтерство у зоні АТО
- Не засвідчувала подібних епізодів
- Відкрили притулок для самотніх матерів
- Катехитичні зустрічі молоді
- Я не можу відповісти на це питання. Мабуть, період катехези.
- Школа Марії, приналежність до спільноти, участь у молодіжних рухах.
- Не пригадую такого прикладу. Можливо, його ще не було.
- Проводити повчальні лекції
- Проводити зібрання молоді
- На катехезі я повірила в те, що я щось вмію ,в мене є таланти
- Дієцезіальні дні молоді, на яких піднімаються актуальні питання сьогодення.
- Проповіді, які демонструються на католицьких каналах, дозволяють поглибити віру
- Дні молоді

- Катехези
- Багато таких
- Катехези та проповіді є позитивним прикладом та допомогою

- (Дурнувате питання) Тільки Бог може підвищити цінність та повноту життя будь-якої людини, безпосередньо доторкнувшись до її серця чи розуму. Тут не можна давати узагальнених оцінок та наводити приклади, які все одно розчиняться в морі собі подібних. Проповідуймо Христа Розіп'ятого - і цього вистачить. Але якщо вам так треба: ні.

- Таких епізодів багато. Перше Причастя. Перша Сповідь. Літургії та катехизації. Не можна сказати що я це був один епізод. Скоріш багато епізодів із яких формувалась віра та надія, які і надихають боротися та йти вперед незважаючи на труднощі.

- Особисто мене привела в церкву соціальна мережа. Я написав на поштову скриньку одному священику з приводу катехезації, після чого ми зустрілися і домовилися про катехези. Так я прийшов до лона Церкви.

- Як учасник руху світло—життя зміг розпізнати своє на даний момент місце в церкві та суспільстві.. можливості для служіння.

- Коли монах говорив з тобою про життя і пояснював про Бога і релігію це було щось неймовірно він показав тобі другий світ не той що показує телебачення.

- Не можу навести такий приклад. Складається враження, що Церква хоче закрити молодь у своїх стінах. Кажучи простіше, чим більш обмежена і, просто кажучи, тупа, молодь, ти Церкві краще. Тих, хто мислить широко в спільнотах часто перетворюють на ізгоїв.

- Громадські заходи, які проводить церква, на мій погляд позитивно впливають на оточуючих, також це шанс дати християнські цінності молоді.

- Участь у християнському таборі OASIS, організованому Католицькою Церквою спільно з харизматами.

- Мав можливість відвідати церкву повністю відкриту для мене, де я почувався спокійний, де цікаві проповіді і куди хочеться йти ще і ще.

- Участь в Душпастирстві молоді отців-домініканців у Львові: зустрічі, виїзди, особисте спілкування, живі відносини.

- На мою думку, надзвичайно великий вплив на життєвий вибір молоді у церковному середовищі мають зустрічі молоді та гомілії під час Святої Меси.

- Порада священника на сповіді. Одного разу негативно, іншого позитивно. Тривалий час я мала одного сповідника, який працював переважно з молоддю. Будучи не впевненою я вирішила з ним порадитися. У мене на той час був приятель з яким ми зустрічалися вже три роки і в той самий час до мене почав проявляти свої почуття однокурник. Тоді священник мені порадив, що не треба закриватися на нові

почуття і дати шанс новим стосункам. Таке роздвоєння ввело мене у важку духовну кризу та зробило такі рани на серці, які ще досі болять... І також викликало недовіру та образу до того священника... Адже він декілька разів настоював на продовженні таких стосунків. Інший отець сказав одного разу щодо цієї ситуації, що треба прийняти рішення і відрізати... Ці слова закарбувалися в моїй пам'яті і згодом я так і зробила. Цей життєвий досвід залишив великий болючий рубець на моєму серці, і на серці однокурсника, адже я все одно залишилася з моїм приятелем. Я молюсь, щоб наші рани зцілилися то правильне рішення прийшло в молитві і тоді вже не було жодних сумнівів.

- Молодь церкви підтримала мене після ампутації лівої руки. Як морально, так і на духовному рівні. Милосердя єдине що потрібно.
- наприклад курс Руах та прослави католиків-харизматів, волонтерська діяльність від Світло Життя, організація.
- давати можливість житті молодим людям у монастирях певний час аби засвідчити цього монашого життя. я так жив , звичайно є різні отці але якщо в тебе покликання до монашества то тобі нічого не помішає.
- Я є пластуном (скаутом). Прийшов до цієї організації в 13 років, буди охрещеним в православної церкві, але до церкви (в значенні "еклезія") не належав. Тоді до нас почали приходити греко-католицькі священники, які розповідали про Бога. Часом отці, провчивши нас певний період часу, змінювали один одного, адже їх церква часто кличе до служіння в інших місцях. Але Бог, я помітив, між нами продовжував перебувати. На цих зібраннях я дізнався про Літургію, про що пише Біблія і для чого нам церква. Так я прийшов до Бога і до Його церкви. Як результат, перевернув свої цінності, кажуть "з ніг на голову", але тут краще буде вжити "з голови на ноги". Цей світ пропонує нам найгіршу форму зла - замасковану в добро. Часом світ збиває мене з ніг, але завдяки церкві я зміг побачити Світло. І воно прекрасне.
- Катехизація мала важливе значення, а також молитовна групка для підтримки та розвитку віри, з розважанням над Біблією.
- Церква і Пастирі Церкви мають показувати особистий приклад віри, надії і любові. Для мене таким прикладом став св. Іоан Павло II, коли він був в Україні під час Служби Божої у Львові. Багато паломницьких поїздок також допомагало побачити Бога, відчутти Таїнства і побачити самого себе у всіх ракурсах.
- Зустрічі молодих пар, які вирішили приступити до Таїнства Шлюбу, в церкві зі священнослужителями та розгляд цієї перспективи з різних "ракурсів", що допомагає молодим людям краще пізнати один одного.
- множинність особистих прикладів гідних до особистого наслідування священників, молоді чи інших осіб, в тому числі - богопосвячених, котрі керуються у своєму житті пошуком Божої волі.
- Наявність церковних спільнот, які дають молоді християнське виховання та допомагають пізнати себе.

- Це хрещення, причастя, катехези, служити міністрантом, Отримав покликання до Францисканців, щоб стати церемоніарієм.
- Знаю, що є різні хороші ініціативи від церкви для молоді, але на жаль, такого, щоб я був цього прямим свідком я не пам'ятаю. Для мене, як молодій людині, найбільш впливовим випадком була присутність священників на майдані, саме тоді я зрозумів, що в таких страшних умовах, віра проявляє себе найбільше.
- Членство в молодіжній християнській спільноті, яка справді на високому рівні сприяє утвердженню християнського світогляду у молодих людей та дає колосальну підтримку та можливості для реалізації у служінні Церкві, а також участь у фестивалі редемптористської молоді, та й загалом щире служіння отців, монахів, монахинь, християнських журналістів, які роблять свою роботу так, що християнство справді стає для молоді прикладом повноцінного, щасливого життя, яке відкрите і можливе для кожного, і зрештою, доводять те, що Бог є любов, передаючи цю любов людям. Хочеться також підкреслити важливість щирого, мудрого і неупередженого підходу священників до сповіді, потрібно, щоб вони викликали довіру, а не страх, щоб будь-яка людина з будь-якими слабкостями могла без страху підходити до сповіді.
- Завдяки християнському вихованні матері та таланту від Бога прославляю Господа співаючи в церковному хорі, а також бажаю надалі зростати в цьому напрямку! Євангелізація молоді, навернення до Церкви Христової, зростання в чеснотах, часте відвідування Сл. Божої, і тоді в певний момент можливо відчутти, збагнути своє покликання в цьому житті, зреалізувати себе та відчутти цінність та повноту життя!
- Церква на мою думку повинна більше допомагати молоді пізнавати себе священники повинні спілкуватись з молоддю в школі в університетах організувати прощі вчити молодь як в цьому житті відрізнити правду від брехні що немає більшої любові як та коли життя своє відаєш за друзів своїх що тільки пробуваючи в любові ми можемо зустріти Христа в своєму житті.
- Не відокремлювати молодь як окрему соціальну групу, не підлаштовуватись під неї. Хай молодь підлаштовується до Церкви і церковної традиції.
- Це - катехізація, літній відпочинок, заохочення до добрих справ, волонтерства. Відкритість Священників та Богопосвячених осіб, їхня підтримка, гумор, таланти.
- Опіка гімназією отців Салезіян, родинна церква та дружня близька атмосфера між учнями, аніматорами та братами/отцями дуже вплинула на формування мене як особистості та християнки і громадянки зокрема. Глибоко вдячна за це !
- Я народився і формувався у добрій сім'ї, мав приклад добрих батьків і бачив їхнє піклування про мене і мою сестру. Але моя родина є православною і такою, що якщо і має віру то вона не виражається справами зовнішніми. Тобто я не зустрічав приклади віри в сім'ї. Я був неосвіченим в плані пізнання Бога до тої пори доки не ввійшов в лоно Католицької Церкви в віці 12 років. Саме приклад священника-францисканця, його проповіді і навчання, а також приклади інших монашок та монахів навчили мене основам пізнання віри і самого Бога. Катехези, різні оази і реколекції - це були мої місця зустрічі з Богом. Так сформувалось моє перше

бачення Бога, не завжди глибоке. Глибоке переживання Бога, більш тісні і менш формальні відносини з Богом я почав переживати тільки коли ввійшов в спільноту Францисканської Молоді. Саме спільнота зростила в мені бачення Ісуса, як Спасителя мого життя. Показала Любов Отця і силу Святого Духа. І за це я дуже вдячний Богу, що так мене провадить і Церкві. Я не мав на що опиратись в своїх пошуках Бога окрім прикладу Церкви. Тому дякую Богові і Церкві.

- Немає молоді і церкви. Молодь є в середині церкви. Так само як і не молодь. В Христі все повнота і немає ні молоді ні старця ні юдея ні елліна. Всі вони мають хвалити Господа. І це є те що церква може дати молоді. А саме бути зібранням в якому молодь може вирости, перерости свою "молодіжність".
- Будучи особою з гомосексуальними схильностями Церква допомагав мені їх подолати і нав'язати відносини з дівчатами і бути готовим до створення повноцінної родини. Якби не участь у Неокатехуменальній Дорозі я б закінчив життя самогубством або вів неморальний стиль життя.
- Зі своєю дівчиною був на деяких конференціях та форумі, щодо подружнього та передподружнього життя. Те що ми почули додало нам сміливості та рішучості створити власну сім'ю і щоб в майбутньому з цієї сім'ї брала приклад молодь, особливо та якою я буду заопікуватися як священник. Церква повинна говорити про те, що смисл людського життя на землі - служіння чи в монашому стані, чи в священичому, чи в сімейному і не дозволяти, щоб для молоді християнство було "клубом по інтересах", "зоною комфорту".
- У 2013 р. Комісія УГКЦ "Справедливість та Мир" допомогла виграти стипендію на навчання в університеті Анджелікум (Pontificia università di S. Aquino - Angelicum) - це змінило моє життя. Я переконаний у кращу сторону.
- Більше відкритого спілкування, не лише на території храму, але й за його межами (парки та ін. публічні місця)
- Це присутність Церкви від дитинства з людиною! Така присутність може навчати стати людиною, яка може навчитися обрати те служіння (професію), до якої вона найбільш вдається...
- Є така спілка, Київська Єврейська Місіанська. Це Євреї що визнали Христа месією. Якось на Подолі вони танцювали співали й прославляли Бога, і запросили мене на дискусійний курс, маючи бажання послухати думки людей і виказати свою хоча й відносився скептично прийшов. І врешті решт я прийшов до віри. З вірою ти впевненіший, сповнений надії, готовий допомагати й просити про допомогу, твоє серце відкрите до людей, простіше зробити правильний вибір. Тільки не треба нічого нав'язувати.
- Я був на з'їзді молоді в Більшівцях (Івано-Франківська область), і свідчив про своє життя, навернення, і наступного ранку я почув що моє свідчення і моїх друзів призвело до плодів. Люди каюлись і сповідались. Коли ти свідчиш про своє життя, це дуже сильно впливає на людей, це змінює їхні серця.

- я познайомився з одним отцем який став для мене найкращим другом і який допоміг мені у виборі життя.
- Школа християнського аніматора та праця отців салезіан (о. Максим Рябуха СДБ). Праця отців єзуїтів, ігнатіанські реколекції.
- Розповідь священника різні притчі, а також обговорення проблем з молоддю, та порада як робити далі.
- Через прислуговування, був зобов'язаний частіше з'являтися у Церкві, і таким чином глибше пізнав Церкву і через це Бога.
- Коли я мав 10 років я цікавився прислуговуванням біля священників. Прийшов на Вівтарну дружину, там знайшов друзів, познайомився із священниками парафії, міг з ними спілкуватися. Найбільше священники потягають своїм добрим прикладом. так я знайшов тут своє покликання.
- Відкрив в собі покликання до священства, перебуваючи на молодіжному таборі при одному з монастирів.
- Особистий приклад життя священників та богопосвячених осіб відіграли великий вплив на вибір дороги мого життя.
- Цінність і повноту..... а також етику молоді дають духовні вправи "Реколекції". Реколекції у моєму житті допомагають у трубних часах, завдяки цьому зосередженню, тиші та молитві, є можливість почути де Господь тобі допомагає, через слово та підтримку. Тому слід більше проводити реколекцій, які реально допомагають молоді.
- Під час служби в Збройних силах України надзвичайно важливе значення для мене мала підтримка Капелана.
- На проповіді в Парафії святого Олександра в Києві, святий отець висловлював роз'яснення щодо наявних проблем у суспільстві, що допомогло більш-менш оптимально оцінити роль свою та інших у цих проблемах.
- Запропонувати освіту. Католицькі університети, все ж - це місця вільного пошуку і дослідження. Проте Церква повинна бути відкрита до критичного мислення, викличних запитань і до зміни наукових точок зору, які аж ніяк не перечать догмам віри, незалежно від того, чи ті зміни приходять з віруючим, чи з невіруючим науковцем.
- У 2000 році сестра-монахиня провадила декілька зустрічей із нами у школі. Вона розповідала про власний досвід життя із Богом та ділилась своїм покликанням. Це справило дуже сильне позитивне враження, і тоді багато нас захотіло теж провадити глибше життя із Богом.
- На даний час я проживаю в Іспанії в Пальмі де Майоці, і саме тут є українська організація і Церква. Це дуже важливо для українців, адже саме Церква проводить

різні заходи для молоді. Завдяки Церкві ми підтримуємо наші релігійні та національні традиції.

- Вірю, що у житті все не спроста і саме коли я цього потребував, один священник допоміг мені регенеруватися та віднайти нові сили. Прекрасний священник, з яким ми схожі як люди. Вміє підвищувати цінність та повноту життя. Чи робить таке церква судити не хочу, надто глобальне питання.
- Поки що дії церкви є безрезультатними, або результат зовсім малий. Тільки одиниці молоді, яка відвідує заходи, зустрічі, та катихези свідомо приймають Бога. Загалом то дівчата. Я думаю, що треба серйозно ставитись, і розробляти стратегію якусь, для навернення хоча б Своєї молоді.
- Молодіжні християнські табори, зокрема ОАЗИС учасником якого я був, це вплинуло на моє життя, оскільки я наернувся і покався, і далі буду життя на фундаменті Біблії і Бога.
- Мої батьки хрещені, але не виховували мене як християнина. До 19 років я не знав нічого про Бога, про Ісуса, про Діву Марію, про Церкву. Можна сказати, що мене виховував Бог. Мої батьки розійшлися, коли мені було майже 11 років. І я - єдиний син. Живу з мамою та бабусею і хочу стати священником...Хочу пожертвувати Ісусу своїх дітей, які могли б народитися, свою дружину, з якою я міг би одружитися, сміх та радість моїх найулюбленіших жінок (мати та бабусі), які гралися б з моїми дітьми, гроші та все інше, що пропонує цей світ. Тому що хочу показати людям як сильно Господь любить нас і що насправді нам необхідно. Так і я хочу любити людей. Хочу, щоб Ісус навчив мене, щоб я зміг показати прикладом свого життя. І не бачу іншої дороги. Це дуже важко, коли ти єдиний син і твої батьки не живуть з Церквою...
- Збирав молодь студентів переважно небагато - це була молитва в центрі якої був Ісус Христос, і люди просто вчаться довіряти і дійсно вірити в Нього. І Він їх не лишає.
- Чітке обґрунтування питань віри, соціальних відносин та тверезе переживання тяжких життєвих ситуацій.
- Допомога в проведенні Дня молоді. Коли я відчула, що моя допомога і думка, як молодій людині є важлива. Це допомогло мені стати ще в певнішою в собі й зрозуміти, що не ми маємо вимагати від сестер та священників зібрати молодь та провести час разом, а я сама можу свою ініціативу втілити у життя. Зателефонувати чи повідомити в чаті про зустріч на каву і розмови з отцем.
- На моє життя завжди впливали духовні розмови з архієпископом Ігорем (Ісіченко). Він завжди знаходив час, який приділяв лише мені, завдяки довгим розмовам я усвідомила, де хочу отримувати вищу освіту, яким може бути моє особисте життя і як я можу служити Богові у своєму щоденному житті.
- Становлення мене як особистості відбувалося під впливом Церкви, що дозволило мені уникнути багатьох проблем, які трапляються з підлітками.

- У костелі, до якого я ходжу, організуються зустрічі для молоді. Моляться до святого Антонія про необхідні ласки кожного вівторка та кожного четверга моляться до Божого милосердя. Нічого особливого Церква у моєму житті не зробила, окрім того, що дала можливість щиро відчувати присутність Божу в моєму житті.
- Перш за все це діяльність спільноти Українська Молодь Христові.(УГКЦ). Ця спільнота стала для мене тим джерелом, де можна черпати воду для повноти життя. Кожного четверга збирається молодь і розважає над недільним Євангелієм. Молодь ділиться досвідом свого життя, на основі якого можна переосмислити певні цінності.
- Я познайомилась з спільнотою Віра і Світло, яка якісно змінює життя розумово неповносправних через дружбу. В спільноті, я познайомилась з багатьма "приятелями", яких можна б назвати волонтерами, але в спільноті не користуються цим словом. Всі вони говорили про те, що спільнота, спілкування з нашими "друзями", що потребують прийняття і дружби, змінила їх серце, дала зрозуміти багато чого. Якось на святкування я запросила прийти двох своїх друзів, що не є в церкві/віруючими. Вони теж були глибоко вражені, і хоча не захотіли залишитись (занадто релігійний формат для мене) або не змогли, вони теж говорили що ця зустріч їх десь в чомусь змінила.
- Останній рік був для мене важкий.. майже весь рік я провела в лікарнях і не мало настраждалась, але так я зрозуміла що моє покликання бути лікарем і почала цінувати кожну секунду свого життя!!!
- У моєму житті це був досвід хоч і короткого, але насиченого перебування у молитовній спільноті, що допомагає зрозуміти своє покликання і з Богом іти до нього.
- З самого дитинства відвідувала катехитичну школу. Це дійсно допомогло мені у пізнанні істини про себе, Бога і ближніх.
- На мою думку, найбільшу роль у життєвому виборі для молодої людини може зробити священик, який розуміє, вислухає і дасть мудру пораду
- Церква з раннього дитинства на мене дуже добре впливала. До храму привела МАМА. Катехити гарно навчали правдиво жити. Віра нас лікує і дає впевненість. Півтори року тому у мене були страшні бронхо-спазми, я задихалась уночі, спала по 1-3 год цілий тиждень, на роботу ходила як зомбі. Всі аналізи були у нормі, лікарі нічого не розуміли... Та через місяць, після Прощі до Зарваниці стало трохи легше, щоправда протягом року були проблеми з диханням... Та я намагалась бути ревнішою християнкою, волонтером, і зараз почуваю себе набагато краще.
- Цього року я почала навчання в Українському католицькому університеті, який, на мою думку, є чудовим прикладом взаємодії Церкви з культурою, наукою та соціальними ініціативами. Однією з переваг УКУ є його внутрішня атмосфера - дружня спільнота, що живе християнськими цінностями й сприяє особистому розвитку кожного.

- В нас в Кам'янець-Подільській дієцезії відбувається кожного року день молоді, який триває 3 дні. В цих днях є присутні різноманітні конференції, катехези, зібрання в групах щоб кожен міг поділитись своїм досвідом, Євхаристії, Літургії та багато іншого. І саме ці Дієцезіальні дні молоді та Всесвітній день молоді допомогли мені знайти багато друзів, більше дізналася про Церкву та більше довіряти Богу. Також я належу до неокатехуменальної спільноти, яка мені дає велику допомогу. Через цю спільноту Бог мені показує ким і якою я є насправді. І за допомогою неокатехуменальної спільноти я почала цінувати все, та через спільноту Церква допомагає розпізнавати своє покликання.
- Я навчаюсь у Києві, де знаходиться центр нашої УГКЦ. Дуже часто від церкви організують зустрічі чи Патріархом, чи з Владиками. Кілька разів була на зустрічах з Любомиром Гузаром. І на одній із них під час відповідей на запитання одного хлопця Він дуже детально описав те, що якраз мені було потрібно у той момент. І таких ситуацій немало. Дуже багато було сказано священиками, що змінило і продовжує змінювати моє життя та життя моїх друзів.
- 2 роки тому я долучилась до молодіжної релігійної організації . Відвідуючи реколекції із моїми друзями я завжди відновлюю духовно і відчуваю присутність бога. Адже ти бачиш що ти не один, що є багато інших твоїх однолітків, які з тобою одного визнання, однієї віри і в вас є спільний друг - Ісус . Це дуже скріплює дух і надає наснаги !
- Розмова отця Павла Вишковського з моїм майбутнім чоловіком, який був баптистом і втратив віру у Церкву. Після цієї розмови були розвіяні усі міфи про Католицьку церкву, чоловік впевнився у бажанні стати католиком, тепер є активним членом Церкви, є також Лицарем Колумба вже рік. Тепер він має своє місце у церковному житті і не забув про Бога.
- Коли мені було важко, я була фізично й морально втомлена, мені вдавалось відпочити на чуваннях, прощі чи християнській спільноті. Відчувала значне полегшення. Особливо люблю співати разом...Це все єднає молодь і робить її свідомою, добрішою. З таких людей будуть хороші друзі і батьки.
- Уявлення не маю. Я до Церкви прийшла самостійно у свідомому віці і не питала ніяких порад ні в кого з духовенства щодо будь-яких питань.
- Нам з чоловіком дуже допомогли передшлюбні науки та науки отців під час щорічних відпустів у монастирі св. Миколая в Малому Березному.
- Я ходжу на зустрічі студентського капеланства і можу з впевненістю сказати що ці зустрічі справді допомагають мені відійти від буденності і проблем, і духовно відпочити з Богом.. після такого я відчуваю всередині себе якусь повноту миру і спокою... також виїзні реколекції для молоді.. коли я туди поїхала в перший вечір я плакала, плакала від того що не могла повірити що так багато молоді є з такими ж поглядами на життя як я, що живуть з Богом.. це справді підтримує.. ці науки дискусії що отець нам давав, допомогли багато в чому знайти відповіді..
- По можливості я відвідую різні реколекції, фестивалі християнської молоді, паломництва їх організатори роблять багато для того, щоб молода людина могла

знайти/зрозуміти свій життєвий шлях. Найчастіше це проповіді священників і свідчення простих християн.

- Моє життя формувалося під впливом християнського аніматора. Згодом і я стала аніматором. Мені допомогли і я почала допомагати. Це багато дало в моєму житті.
- Можу сказати одне, що кожна молода людина може відшукати Бога у своєму серці, наприклад з мого досвіду, хочу сказати : Що я щаслива! Щаслива разом з Богом, Господь кожного дня показує нам свою безмежну любов , але правду кажучи хтось її не бачить, а ця любов така близька. Одного разу ми з молоддю ходили в Костел на фільм, фільм називався " Бог не умер" , мені цей фільм дуже сподобався, і коли я ішла додому, я була як на сьомому небі від щастя, я була дуже щаслива, щаслива тому- що відчувала присутність Бога в своєму житті, я ішла і усміхалась і було таке відчуття , що я ішла не сама, а немов хтось ішов біля мене й говорив " Аліна ти мене знайшла в своєму серці" , а я просто усміхалась і думала про Бога, про Бога якого я так сильно люблю, який в будь яку хвилину коли я сама завжди мене підтримує, якому я можу довіритись цілим серцем . Можливо до цього фільму я не цінувала те що я була так близько Бога, а треба було тільки йому довіритись, тільки зануритись всередину себе і відчути ту любов.
- Зустрічі молоді, які відбуваються в нашому приході щонеділі. Вільне спілкування із священниками.
- Маю дуже багато таких прикладів. Церква завжди мені допомагала на шляху розпізнання покликання. Наприклад поясненням таїнств шлюбу та священства, катехези, тощо.
- Наголошую що життя прекрасне та не потрібно хвилюватися за дурниці. Показую прикладом наприклад коли всі курили кальян я відмовилася і сказала що це гріх)
- Я відвідую катехизацію, і завжди отець нам пояснює, що треба зробити гідний життєвий вибір, для цього потрібно навернутися до Бога.
- Мені дуже подобаються біблійні науки, які провадить один священник, думаю вони на мене дуже впливають, бо надихають на цілий тиждень робити щось добре і жити в радості, дивитися на життя, випробування по-новому, бачити в собі любовену Богом особу. Думаю певно кожен має мати таку спільноту, чи особу-священника, яка б була наче тим челенджером до змін у житті і погляді на життя.
- Можливість молоді спілкуватися та вчитися у членів монаших орденів, на моє навернення вплинули домініканці))
- Діяльність ТУСК "Обнова", зустрічі з моральними авторитетами (Бл. Любомиром Гузаром, Святославом Шевчуком), тренінги і вишколи під час літніх канікул, волонтерство.
- Мені допомогла сповідь. Коли священник допоміг мені зробити правильний вибір та вирішити проблеми.

- Знаєте перед молодою людиною завжди стоїть вибір. Я належу до молодіжно-християнської спільноти "Кохавинські Зорі" при монастирі оо. Редемптористів. І дивлячись на життя молоді, яка є поза Церквою, то насправді стає сумно, що молода людина просто шкодить сама собі, коли наприклад служитья Вечірня, чи Літургія, а вона сидить в парку на лавці і просто п*є пиво, в той момент коли Живий Ісусик чекає її в Св. Причасті. Дякую Богу за те що колись скерував моє життя в спільноту.
- Праця студентських капеланів зі студентами. Я відвідувала пізнавальні лекції на морально-етичну тематику.
- Пригадується мені мій перший тренінг для молоді спільноти "Справжня любов чекає" про подружжі.
- Перебування в релігійних спільнотах, наприклад Українська молодь -Христового чи навчання в католицьких закладах(Український Католицький Університет і Гімназія Блаженного Климентія Шептицького).
- Навчаюся в університеті, де, раз в тиждень, є можливість зустрітися з духовними особами і поговорити на різні теми, які турбують студентів, зокрема про життєвий вибір.
- Завдяки зустрічам молоді ми познайомились з чоловіком. І священники, які працювали з молоддю допомогли нам підготуватись до вінчання, благословили нас і досі моляться за нас та приїжджають в гості.
- Реколекції на тему покликання "Чого ти хочеш, Господи?" сестер Марії в Святому Дусі, де богослужителі розповідали про те, як Господь може кликати людину, промовляти, і як людина може почути Його.
- Не спішити, не гнатися за майбутнім, просити Бога з самих юних і свідомих років про гідний вибір майбутнього. Присвятити своє життя Господу не всім під силу, але можна робити і добрі діла будучи вчителем/ лікарем/ поліцейським, скільки потребуючих є. Повторюся що потрібно більше і частіше організовувати різні поїздки і тури з молоддю від Церкви, це найкраща річ і час на спільну молитву буде завжди а спільна вона ж сильніша)
- Я думаю, що церковні ходи, школи, дитячі садки, тобто місця, де ми знаходимось ближче до священнослужителів і маєм безпосередню можливість поспілкуватись щодо релігійних тем і життєвих ситуацій, є надзвичайно корисними. Адже, в церквах після Богослужіння чи на вулиці ти соромишся підійти з якимось питанням до священника. А різні такі релігійні церковні заходи дають таку можливість.
- Минулого року я побувала на зустрічі молоді з Папою у Польщі. Ця атмосфера, емоції, переживання вплинули на мене. Багато слів Папи я пам'ятаю до тепер.
- Підтримка у організації акцій та проектів, які організовую.
- Прощі і особливо, для мене зустрічі Тезе. Так ти бачиш, що однодумців насправді дуже багато, просто добро не так виділяється у повсякденному житті як зло.

- Слава Ісусу Христу! Вважаю, що таким прикладом може бути будь-яка ініціатива, спрямована на роботу з молоддю, - реколекції, зустрічі, оази, дні молоді тощо. особисто я свого часу дуже багато отримала від таких зустрічей, це допомагало мені формуватися як особистість, допомагало будувати ієрархію цінностей і вчило робити життєві вибори відповідно до неї.
- ТУСК "Обнова" дуже допомагає молодій людині- християнину знайти себе , це і комунікація ,і спільний відпочинок, молитва, служіння (навідуються в колонії).
- Моя сестра цьогоріч закінчила єдиний в Україні колегіумі для дівчат "Знамення" в с. Зарваниця. Там поглиблене навчання предметів духовно-просвітницького спрямування. Це зробило її і всю нашу родину ближчою до Бога, вселило і підкріпило віру та надію. Також навчання там неабияк вплинуло га вибір її подальшої життєвої дороги.
- Розповіді монахинь і священників про їхнє життя, або побувати дитячим вихователем (аніматором).
- Молодіжні християнські спільноти при парафіях , їх щотижневі тематичні зустрічі , зустрічі з психологами та бібліїстами, реколекції☺.
- На парафії створена молодіжна спільнота, де відбувається розвиток як в духовній, так і фізичній та патріотичній сфері. Також підтримка молодої людини збоку душпастиря, у складних ситуаціях та виборі.
- Виховання в Церковній спільноті допомогло не закопувати свою харизму і чути людей. Багато людей вважають мене особою, яка вмє на себе відкривати і з якою хочеться бути поруч...це цінно, але причиною того є впевненість у собі, яка плине з того, що мій Тато - Цар, значить я - Принцеса. Про це мені сказали в Церкві.
- На проповіді Священник говорить дуже мудрі речі про помилки людей з минулого які нас вчать , і наближають до Бога . Ще коли якісь негаразди чи не знаєш як правильно вдяти я завжди можу підійти до нашого священника і він за допомогою ситуації з Біблії наведе мене на правильний шлях)
- Я думаю що церква багато в чому допомагає молоді. Особисто мені)
- Недавно відбулися реколекції у Хмельницькому. На цих реколекціях я дійсно відчувала присутність Бога. Тому хочу щоб не тільки в одному місці були такі реколекції, а в багатьох містах України! Бо не кожна молода людина може так далеко поїхати.
- Участь у різноманітних релігійних молодіжних спільнотах, товариствах ("Обнова"), організаціях ("Українська молодь - Христові"), курс "РУАХ", Школа Християнського Життя і Євангелізації. Організація Церквою своєрідних канікул для дітей, де вони не марнують час, а мають змогу дізнатись про Бога, зрозуміти, що Церква - це не нудно. Катехизація.

- Слава Ісусу Христу! Мені дуже сподобалося, що при церквах, а ще особливо там де діють монаші Згромадження, є молодіжні християнські спільноти. Я думаю, що при кожній парафії, в селах також, мають діяти молодіжні спільноти, де б збиралася молодь і десь не боялися питати в духовенства поради, а ще слухати тематичні зустрічі, чи якось так разом проводити час на молитві, за спільною справою і за чаюванням. Мені здається, часом молодь не бачить конкретних дій Церкви.
- Світові дні Молоді - це хороша нагода об'єднати молодь з усього світу, це велика можливість спілкування серед молоді. ділення досвідом, вірою, традиціями, це можливість відкрити, пізнати для себе щось нове.
- Участь у християнському літньому таборі: реколекції, свідчення віри від реальних людей, з якими ти знайомишся, що з Божою допомогою змогли подолати власні труднощі, значно вплинули на осмислення власного життя та вибору куди рухатись самому.
- Таким взірцем можуть бути молодіжні прощі, табори, як-от, приміром, "Веселі Канікули з Богом, де діти і молодь збагачуються духовно, гарно проводять час, спілкуються та разом вчаться розуміти Бога.
- Священики часто допомагають боротися з проблемами та направляють на правильну дорогу життя.
- Світовий День молоді, Зустріч з молоддю Блаженнішого Святослава Шевчука на Загальнонаціональній прощі в Зарваниці.
- Проведення курсу РУАХ, після якого більше часу хочеться проводити в церкві, і що навчило мене бути відкритою з Богом, появились зовсім інші цінності в житті. Молодіжні зустрічі при церкві, які допомагають зблизитись з Богом, знайти нових друзів.
- Доступність молоді співслужитиме на літургії, можливість бути активними членами спільноти.
- гідний життєвий вибір? Церква або змінює життя, ставлячи Істину в Центрі, або ні. для мене принципово не давати взятку. Церква це переконання укріпила і очевидно позитивно схвалила. Так, це однозначно підвищує цінність і гідність людини (якщо мова про побутові життєві справи)
- Мала розмову з одним монахом... На той час в мене була одна проблема, ми з ним доволі довго говорили про цю проблему. Я наводила свої логічні аргументи, він мені пробував пояснити свою точку зору через призму богослов'я. Монах мене таки переконав в тому, що я не права. Він просто доступним чином мені пояснив про силу Божої любові до людини та про те, на скільки милосердним є Господь до людей. Він мене не осудив, а поспробував зрозуміти, чому така проблема виникла. Я зрозуміла, що головне у відносинах з Богом- щирість, а також, що достукатися до людських сердець можна тільки тоді, коли сам маєш любов в серці.
-

- християнські табори відпочинку; веселі канікули з Богом (аніматори (молодь) перед тим, як почати працювати з дітьми мають хорошу можливість пізнати науку дона Боско і через нього краще пізнати Бога); реколекції і прощі.
- Завдяки тому, що Церква працює з дітьми і молоддю, я одного разу залишилась на зустрічі Марійської дружини після Літургії, на яку мене водила бабуся. Відтак, прийшли до Церкви мої батьки, які до цього виховувались в тоталітарній системі комунізму і переслідуванні релігійної свободи. Спочатку вони приходили тільки на кінець Служби і короткі сценки спільноти, а згодом більше, а ще за якийсь час стали приходити на цілу Літургію. Тепер вони практикуючі християни.
- Реколекції про покликання і духовні справи св. Ігнатія Лойоли, в моєму житті це допомогло зробити правильний вибір. Якщо робити щось подібне частіше, то буде добре.
- Я є членом християнської молодіжної спільноти, і можу засвідчити величезний вплив Церкви на молодь на різноманітних з'їздах молоді, а також під час реколекцій у монастирі. Також зустрічі спільноти дають багато інформації для роздумів, навчають, пропонують участь у безлічі заходів, таких як аніматорство під час "Канікул з Богом", благодійних акцій на Великдень та свято Миколая та ін.
- Я дякую Богу, що прийшов в моє життя в ранньому віці, що маю багато друзів з того часу! Це дало змогу не відійти від Нього, а жити з усвідомленням на користь людям.
- Усі особисті питання, які для мене мають особливу вагу, я волію обговорювати винятково зі священником - навіть якщо не дуже довго його знаю. Для порівняння, із близькими друзями чи мамою важливих рішень майже не обговорюю, або розповідаю про це постфактум. Останнім з таких рішень (на яке я наважилася завдяки Церкві і Богові) є рішення знайти свого батька, якого ніколи в житті не бачила (мені 27 років). Ця справа іще не закінчена, проте вірю, що зможу довести діло до кінця, якщо на те Воля Божа. Так, це історія не про покликання, а скоріше про довіру до Церкви.
- Молодіжні спільноти при церквах УГКЦ -це найкращий варіант допомоги Церкви молоді і гідного виховання. Такі зібрання дозволяють спілкуватись між собою, разом молитись, обговорювати цікаві для молоді теми і розпізнати своє покликання. Зокрема з нашої спільноти вийшло 2 священники, 1 монах та декілька подружніх пар.
- Молодіжна християнська спільнота при парафії - це те, що кардинально змінило моє життя. Те, що дало поштовх і сенс. Це була правдива зустріч з Богом.
- Я вважаю, що церковні молодіжні спільноти -це дуже вагомий вклад церкви ,в те щоб церква розвивалась і ,щоб молодь могла робити життєвий вибір. Адже там не тільки моляться, чи вивчають катехизм ,там також навчають жити з Богом у буденному житті.
- Я їздила у паломницький тур з християнами і це був хороший досвід побачити світ, молитися з людьми, яких не знаєш, а також нове знайомство.
- Належала до Марійної групи молоді, що тримає певний ґрунт й досі виприйняті життєвої позиції і рішень.

- Проводячи постійні реколекційні науки, передшлюбні навчання, прощі, зустрічі, цим зміцнює віру та духовне піднесення! Можна організовувати раз на рік похід до чоловічого та жіночого монастирів, дати змогу побувати там день два, щоб допомогти тим людям які мають покликання до монашого життя, але не можуть визначитися!
- Курс РУАХ(альфа) змінив моє життя і скріпив мою віру, на це вплинула і спільнота "Благословення", яка його організовує у м. Львів. Цей курс і ця спільнота допомагає пізнати Бога і зацікавлює молодь до цього пізнання.
- Нещодавно я була в таборі з іспанцями. Коли ми їхали туди, я дуже не хотіла туди відправлятися, адже я майже не знала тих людей, які туди також їхали, мені було встидно, почувала себе не комфортно, думала, що буде нецікаво, а ще й погано знаю англійську мову. Але, коли я там побула декілька днів, і мені справді не хотілося звідти їхати. Там було дійсно повчально та пізнавально, адже ми вивчали книжку "Docat". Іспанці нам кожен розділ пояснювали і розказували про нього. Дійсно, з цієї книжки та з цих розповідей я багато чого для себе відкрила. В мене змінився світогляд, думки стали дорослішими. Всім рекомендую прочитати її, адже вона дуже є повчальною.
- Молодіжні лекції учасника руху «Справжня любов чекає» Львівської архієпархії УГКЦ, отця Дмитра Романка позитивно вплинули особисто на моє світовідчуття та стосунки із ближніми. Мені відомо, що після зустрічей із ним деякі мої знайомі/одногрупниці переосмислили свої стосунки із партнерами, почали замислюватись над їх цінністю.
- Коли я добровільно допомагаю сестрі в храмі, беру участь в організації днів молоді або дитини, влаштовую звичайні зустрічі молоді то відчуваю себе щасливою що можу служити людям і несучу якусь користь. Не відчуваю свого життя без Бога і боюся відійти від нього. В цьому допомагає церква мені - жити гідно, бути гідною дитиною небесного батька.
- Оазиси в м. Красилів. Особливо класи, завдяки яким багато підлітків відкривали свої таланти та можливості через творчість. Повернувшись додому молоді люди почали відвідувати професійні заняття вокалу, танців і т. д. Згодом - вони вже служили для інших, на подібного роду заходах. Також через творчість людина часто переживає звільнення та віднаходить свій особистий шлях.
- Будучи римо-католиком, я знаю багато таких прикладів. Одним із них є те, що клерики ходять по учбових закладах, гуртожитках, не нав'язуючи і не прямо говорячи про Церкву, а трохи завуальовано, щоб не налякати. Якщо в своїй парафії священники дбають про молодь і її правильне римо-католицьке виховання, ці молоді люди несуть віру до своїх однолітків, говорять про неї з любов'ю, а не через обов'язок.
- релігійні навчальні заклади - в яких релігійне підґрунтя поєднується з доброю науковою базою, соціальні проекти від Церкви (для безхатьків, людей у потребі тощо). Позитивно сприймаю все, що організовує Церква, якщо воно має реальну соціальну цінність.

- Моя сестра почала ходити на спільноту. Взяла за мене піст, ось і я пішла. Ні хвилини на шкодую, що віднайшла Бога, що відчуваю його присутність та любов. Колись була атеїсткою, Бога для мене не було. Та Він зцілив мене фізично та духовно, тому хвала Йому!
- Розірвала стосунки з хлопцем, коли він дізнався про першість Бога серед моїх життєвих цінностей і пріоритетів. Відтоді Бог відлучив від мене багато людей, які спонукали до гріховного життя. Проте, треба намагатись навертати інших, показувати їм дію Бога, молитись за них.
- Я відвідую вже більше 7 років, спільноту УМХ-це редемптористична спільнота на парафії ап. Петра і Павла у місті Новояворівську. І мала можливість не один раз бачити, як церква помагає розібратись у собі, завдяки монахам і монахинням які служать у нас, їхнім порад ми часто могли розібратись у собі і зрозуміти чого ми хочемо! Мій друг так знайшов своє покликання і вже проходить кандидатуру у монастирі, а подружка за допомогою церкви і спільноти познайомилась зі своїм чоловіком, вже більше року одруженні! Мені особисто, допомогли пережити розвід батьків, не дали відчутти себе сиротою і виховували отці, і підтримували!
- можливість перебувати в релігійній спільноті для молоді "Міріам" . Саме ця спільнота допомогла мені не впасти у мої проблеми і допомогла зрозуміти, що Бог мене любить.
- Проповіді та різноманітні конференції, заходи домагають робити гідні та правильні життєві вибори.
- Активна робота з душпастирями надихає і відкриває покликання до священства молодих хлопців (як приклад о.Мuhaylo Hlovayak із с. Кавське, що є зараз священиком у Парижі).
- Уроки християнської етики, на яких віталась дискусія, допомогли прийняти правильні рішення багатьох питаннях, коли світ пропонував хибні варіанти...
- Дуже важливою в нас час є катехизація. Розмови про Бога, спільні теми, пісні-все це допомагає більше і глибше розпізнати Божу Любов до нас)Надзвичайно важливими є Тайна сповіді і Пресвятої Євхаристії.
- Епізод, який зробив мене ближчим до бога це катехизація, яку проводили брати. Думаю, що церква повинна думати про катехизацію молоді, це допоможе зробити правильні кроки на початку самостійного життя.
- Лише молитва, сучасне святкування днів молоді, християнські спільноти які можуть допомогти, ознайомити з церквою, Сучасний підхід до вивчення Божого слова.
- Для мене Церква, є дуже важливою частиною життя! Найбільше я укріпилася у вірі важкий час війни, яка понесла за собою багато змін. В той нелегкий час я продовжувала ходити до Церкви, навіть змінивши звичне місце перебування. Ті цінності, які закладені Церквою, допомагають мені зберігати власну гідність.

- Можу сказати з впевненістю, що Бог діє у моєму житті... Він допомагає мені радіти життю, підтримує у важкі моменти. Це неодноразово проявлялось під час навчання, підготовки до іспитів, фінансових труднощах... Бог дарує мені душевний спокій і усвідомлення, що щастя існує в малому...
- Для мене досить великим прикладом є колишні семінаристи або монахині, котрі вийшовши із згромаджень (перед обітами), створюють взірцеві християнські сім'ї. Це показує, що церква, як орган, змінює людей на краще.
- Завдяки християнським курсам та церковній спільноті змінилась якість мого життя і цінності.
- Перебуваючи у спільноті, ти досвідчуєш свою гідність, цінність, і починаєш дивитись на світ іншими очима .
- Дуже важливими є катехези, реколекції, з'їзди молоді, де можна не тільки збагатитись духовно, але й пізнати собі подібних людей, однодумців, друзів врешті-решт. Що суттєво впливає на прийняття важливих рішень у житті, світогляд, почуття, самооцінку.
- Моя сім'я завжди перебуває в гармонії з Богом. Це почалося від моїх предків і ця сила віри передається з покоління в покоління і до сьогодні. Пам'ятаю, коли бабця завжди розповідала мені історії як переслідували нашу церкву і як важко було на Великдень піти посвятити паску, не говорячи про недільні служби. Зараз ми маємо таку велику можливість вільно помолитись в храмі, але не всі це використовують (Як і будинок Церква потребує затишку і чистоти, тому коли дітям повідомлялось про прибирання біля Храму - то всі з радістю бігли, і хтось підмітав, хтось чистив бруківку, а хтось протирав пил. І це для нас було - Великою подією, бо ж разом могли побачитись тільки в школі, але тут ми робили з охотою, це була величезна цікавість бачити в церкві клерикальні предмети і придивитись до них поближче. Бо ж одразу священник міг нам пояснити для чого це, і чому саме там повинно стояти а не будь-де. Він давав відповіді на будь-які інші наші запитання, бо під час фізичної праці випливають безліч таких життєвих непорозумінь. Це з'єднувало нас, ми спілкувались і водночас виконували свою важливу місію. Тут були причетні і наші батьки, які відправляли нас до храму, хотіли передати і свій запал служити церкві. Отже, спільна праця при храмі- це запорука дружності і взаємна допомога одне одному.
- Дуже вагому роль грають свідчення, які дають богопосвячені особи. Мені особисто завжди цікаво та натхненно слухати їх переживання.
- Кожного літа я є аніматором або учасником на християнських таборах, які по-новому відкривають для молоді життя християнина і допомагають їм робити правильні вибори в житті.
- Коли Господь доторкнувся мого серця, це були неймовірні почуття. Дорога якою веде мене Господь не легка: з падіннями і піднесеннями, але одночасно наповнена світлом та любов'ю. На своїй життєвій стежині вчуся постійно молитися за ворогів, благословляти їх, а не злитися і наговарювати. Людина яка живе з Богом уже є

- прикладом для наслідування, це видно по її вчинкам, як вона ставиться до життя, до ближнього та ділиться Божою любов'ю з іншими. Бути світлом для світу, це істина нашого життя.
- Я певний час жила у сестер салезіянок. Це дало мені зрозуміти, що я цінна в очах Божих, що Він є Любов.
- від організації при Церкві, допомагали моїй мамі з речами для дітей, коли ми були малі і не вистачало грошей.
- Церковні спільноти такі як Марійська дружина та ін., додатково виховують християнську молодь. Марійську дружину в моєму містечку в основному відвідують школярі, і деякі з них по закінченні школи йдуть навчатись на священника, а дівчата стають більш активною християнською молоддю, тобто беруть участь в Прощах та іншим способом продовжують вдосконалювати свою віру та ставати кращими Християнами.
- За допомогою Церкви я змогла отримати стипендію та поїхати вчитися в Україну та Італію, знайти нових друзів які завжди мене підтримують та допомагають у важких ситуаціях.
- Я була приголомшена, коли у вперше побачила католичку-монахиню. Раніше бачила їх на екрані телевізора, і якось була переконана, що католицький позитив і постійна усмішка- це всього лише стереотип. Але була вражена, що все не так. Будь-яка монахиня- це вир емоцій і енергії. Спостерігаючи за сестрами, я стала більше розуміти що є жіночність і розуміти себе.
- Церква в моєму місті дає можливість спілкуватися молоді між собою (різного роду зустрічі, реколекції, катехизація, чування і т.п.). Церква дала мені усвідомлення сімейних цінностей. Зі своїм майбутнім чоловіком я також познайомилась у церкві.
- Церква вчить бути людиною. Ні школа, ні ВНЗ не вчить цього, а, на мою думку, це головне. Особисто для мене церква, в особі священника, допомагає в складних фінансових ситуаціях, наприклад, операцію я б сама ніколи не оплатила. А в важких психологічних, моральних та духовних хвилинах - зі мною завжди є люди саме з церкви.
- Завдяки тому, що я почала ходити на молодіжну спільноту та співати у церковному хорі, я знайшла справжніх друзів серед яких Христос, якби церква не розвивала відносин з молоддю, то не знати де б я зараз була і найголовніше ким. Пишаюся тим, що Бог мене привів у спільноту і що я можу цим ділитися з іншими.
- Учасі у житті церкви, це бути волонтером, зустрічі з духовними наставниками, табори релігійні, спільноти.
- Поїздка в Сиротинець². Поїздка в Карпати, яка довела, що і церква і священник можуть бути сучасними, цікавими і корисними. І цілком реально поєднувати молитву і розваги.

- Вчення Церкви про дошлюбну чистоту та важливість вінчання допомогли у виборі майбутнього чоловіка, як партнера на все життя.
- Участь в зустрічах, таборах, спільнотах які організує церква дає мені можливість наближатися до Господа, вчить приймати правильні рішення, робити вибір на користь добра, жити насправду християнським життям.
- Молодь повинна ходити до церкви та дякувати Богові за життя яке Він дав та виконувати Божі заповіді.
- моє все життя пов'язане з богопосвяченими особами. мені особисто дуже допомогли у важкі хвилини моєї життєвої пустелі сестри CSSJ зі Львова, отці домініканці зі Львова. моїм духовним керівником та духовною мамою є сестра-гоноратка. епізод із життя: з сестрами CCSJ протягом 2х років я відвідувала дітей в інтернаті і бачила як це цінити діти, як ці зустрічі давали їм надію та відчуття, що їх люблять та цінують.
- Я не можу навести приклад але скажу одне: одного разу після святої сповіді я переосмислила і змінила своє життя в іншу сторону. І це мені дуже допомогло в житті.
- Я ніколи не належала ні до якої Церкви. Я була летплим(?) християнином. Але одного разу я відкрила серце на Бога, і після того моє життя змінилось на 100%. Після знайомства з Отцем, життя ніколи не буде таким, яким було досі. Воно стає краще в стократ щодня. Лише з Богом, у Церкві, молодь отже бачити справжні цінності та справжні істини життя. Як це сталось у мене.
- Церква не може відставати від сучасності, вона має розуміти нові тренди, якими цікавиться молодь, тоді молодь буде більше відкрита на вчення Церкви.
- У складних несправедливих випадках у ВНЗ, не влізати в болото корупції, а вчитись, молитись, надіятись, радитись зі священником як краще поступити, любити правду. З Божою допомогою не заплатила жодного хабаря протягом 5 років.
- Церква нас вчить, як потрібно жити в суспільстві. Є такий вислів: " В цьому житті все треба поспробувати!" Потрібно пробувати лише добре, а все що є зле потрібно відкидати. Потрібно молитися і в просити Бога за навернення бідних грішників.
- Цього року я перши й раз стала аніматором у церковному таборі. Це можливість навчити дітей любити церкву і зацікавити дітей у різних сферах.
- Випадок, коли вступила в "Рух Чистих Сердець". Навіть попри висміювання одноліток, і скептичне ставлення рідних, цей рух мав значний вплив на подальше моє особисте життя. Завдяки йому, я зараз маю прекрасного чоловіка, та здорову і міцну сім'ю.
- Я думаю що Церква може у цьому допомогти .Якщо молодь буде більш прислухатися до катехизу, священника.

- Колись у 2012 році на моє життя кардинально вплинув курс євангелізації Альфа, де група людей їздили від однієї парафії до іншої, розповідаючи більше про Бога. Тепер при нашій парафії діє багато християнських молодіжних організацій, тому я вважаю, що саме вони є чудовою можливістю для молоді, де вона може збагатити себе перш за все духовно.
- Організація літніх таборів з духовним спрямуванням, але і з лояльним ставленням, для молоді. Що мене особисто зацікавило і допомогло в подальшому вести більш духовне життя.
- Молодіжні спільноти це те, що зараз найбільше потрібно молоді. Нам потрібно місце, в якому нас будуть розуміти, і любити, а також пояснювати, що Бог нас ЛЮБИТЬ, і хоче тільки добра.
- У вас в Римі є такий отець Роман Мельник, запитайте в нього скільки він поміг молоді зробити правильний вибір і зокрема мені.
- можливість навчатися в Українському католицькому університеті, участь у молодіжних християнських таборах, відвідування Богослужінь.
- Коли священник говорив про Бога по простому, не намагався прикрасити ні віру ні церкву, це мене заохотило її відкривати для себе.
- Це майже кожні Дні зосередження, що проводяться у нашому деканаті, з гарними конференціями отців, з доброю молитвою та Службою Божою. Саме на них я відкрила своє покликання, та цей час дає мені змогу переосмислити своє життя та зробити правильний вибір.
- Нужно проводить собрания молодежи чаще и не одной парашии, а собирать молодежь со всех парашии города, тем самым ее объединять между собой и церковью. Благодаря собраниям молодежи мне повезло встретить своего мужа и создать семью) Проблема - не всегда до молодежи доходит информация о предстоящих встречах. Одной вывески в интернете мало.
- Церква(спільнота) допомогла знайти своє покликання, організовуючи різні заходи для молоді.
- Господь через Церкву змінив мене, коло моїх друзів тепер більшість з них католики, я знайшла коханого хлопця саме в Церкві.
- Діяльність отців-сезезіян, особливо у Львові, оскільки тут я наочно бачу як розвивається сиротинець при їхньому згромадженні і як в ньому розвиваються діти.
- Проповідування заборони дошлюбних відносин між чоловіком та жінкою. Заклик брати шлюб.
- Літні табори, ораторія та інша робота з молоддю. Для мене веселі канікули та аніматорство - важливий аспект у моєму становленні як особистості. Що дало ґрунт під ногами і відчуття другої родини.

- Постійне спілкування з духівником, приклад священників, поради добрих друзів, яких я знайшла у Церкві, участь у церковній спільноті, у реколекціях - все це допомогло мені робити вибори у житті!
- Коли мій батько перебував в АТО, настоятель храму та спільнота мене дуже підтримували.
- День молоді, де ми граємо гарну християнську музику, слухаєм свідчення різних людей, розважаємося без алкоголю, маємо прекрасних друзів та священників які нам допомагають бути справжнім християнином.
- Дієцезіальні дні молоді, на які ми їздили з молоддю з нашої парафії, були найкращим прикладом, що Церква молода, соціально-активна і християнство яке Вона сповідує, аж ніяк не нудне.
- Я була волонтером на благодійному ярмарку біля церкви, я вважаю, що це підвищило мої життєві цінності. Я зрозуміла як важливо допомагати людям, бути добрим і вірити в Бога який підштовхує нас до добра.
- Коли на християнському сайті, знайшла пораду як будувати відносини з хлопцем, на що варто звертати увагу.
- Я захворіла і довірилася Богові.. молилася просила про швидше одужання...і дякую Богові все минулося.
- Проведення зустрічей молоді в парафії. На яких можна поспілкуватися, дізнатися відповіді на цікаві для тебе запитання, пізнати багато нового, знайти підтримку. Мені ці зустрічі допомагають вирішувати складні ситуації, само розвиватися та ніколи не здаватись.
- Повнота життя молоді, в нас нажалі асоціюється із нічним клубом та гулянками. Але.. Я не є частиною цього дійства. Тому вважаю що церква повинна більше приділяти уваги вільному часу молоді. Займати цей час спільнотним життям. Навіть і можливо давати шанс до саморозвитку в таких спільнотах при церкві. Також стимулювати різні молитовні чужання в молодіжних формація, на подобу СДМ і деканальних днях молоді. На яких би молодь могла проявити повноту життя з Богом і для Бога. А не для того щоб своє життя промарнувати.
- Релігійні молодіжні організації допомогли мені сформувати поняття про здорові, гідні відносини між людьми. Мій хлопець при знайомстві зі мною сказав: "я думав, що таких щирих і достойних дівчат вже нема на світі". На мою думку, що це позитивний приклад:)
- Зустріч у 2016 році допомогла обрати мені шлях - або церква, або життя, яке мене зруйнує остаточно. Я обрала церкву. Хоч і складно часом, але с божою допомогою все ще тримаюся.
- Так, як я ходжу до церкви з дитинства, то бачила багато різних ситуації, коли батьки приводили своїх і дітей, і дійсно церква дуже часто вирошувала проблеми підлітків,

допомагала їм у важкому виборі, а також застерігала від небезпек які чекають у світі.

- Можливо, те, що я прийшла до Церкви, до Бога у підлітковому віці, що дуже змінило мій стиль життя, напевно, вплинуло на майбутнє та показало напрямок, як варто жити. На мою думку, священники, катехети, котрі працюють з молоддю повинні теж багато уваги звертати на те, щоб запрошувати нових учасників, розміщувати інформацію про такі зустрічі в соц. мережах, і тп.
- Важко навести епізод. Скоріше пригадуються особистості (наприклад, священники, які "горять" вірою та запалюють інших, або молоді священники, до яких спочатку не хочеш йти на сповідь, а потім дивуєшся, наскільки вони виявилися чудовими сповідниками і як через них діє Святий Дух.
- Мені Церква допомогла зробити цей вибір, коли я почала приймати Святе Причастя - лише тоді я відчула в собі внутрішню силу і можу зносити всі негаразди. А щодо мого подальшого життя - я на роздоріжжі, не знаю, що маю робити далі і не можу розібратися в собі. Я точно знаю, що буду жити з Богом, але в який спосіб, я ще не вирішила.
- Мене дуже змінила спільнота Тезе. Саме в цьому колі братів та сестер я відкрила для себе, чим є церква. Тезе це не місце. Це дух та стиль, образ життя який відкриває тебе для інших. Під час тижня в ритмі молитви, простої праці - служіння іншим і постійному контакті зі Словом Божим я зрозуміла що це і є сенс життя - перебувати в мирі з близькими, розвиватися, ділитися всім чим маєш - досвідом, часом і хлібом.
- Спільнота! Я особисто живу в спільноті Францисканської молоді м. Києва. Завдяки їй я почала розвиватися ще більше, пізнавати і ще більше любити Бога, навчилася боротися зі своїми слабкостями і гріхами. Богу подяка!
- Церква допомогла мені зробити свій життєвий вибір у тому, що не потрібно боятись брати відповідальність, не потрібно боятись брати участь у служінні людям кожен день, кожен хвилину і більше брати ініціатив щодо кращого для своєї душі і світу.
- Мій батько мене привчив з маленької ходити до церкви, а церква навчила мене жити з Господом, виконувати 10 Заповідей Божих, а простіше 2 головні заповіді любові Господа понад усе, а ближнього, як самого себе, та уникати гріха. Мені було 18 років, як помер батько. Смерть батька мене спонукала пізнавати що відбувається після смерті, а саме через читання християнської літератури про чистилище, пекло, потойбіччя. Щоб зрозуміти причини зла і гріха читала християнські книги на тематику екзорцизму. Ці речі допомагають зрозуміти правдивий сенс і ціль життя. Це допомагає у життєвих виборах та підвищує цінність та повноту життя молоді.
- участь у міжнародних християнських волонтерствах, можливість поїздки на зустріч молоді Тезе.
- На мою думку можливості церкви допомагають молоді повірити у себе і зробити гідний вибір у даний момент.

- На мою думку, можливості Церкви допомагають молоді зробити гідний життєвий вибір. Вона допомагає усвідомити реалії сьогодення. В першу чергу вона думаю за нас, людей.
- Я живу в монастирі сестер урсюлянок разом з іншими дівчатами, це допомагає нам у нашій спільноті усім разом пізнавати Бога.
- Тематичні зустрічі від СДМ щомісяця, спілкування і співпраця з сестрами—салезіянками (крутий св Боско і той Чин). Приклад сестер величезний і дуже захопливий. Побільше монастирів відкритого типу, які спілкувалися б з людьми, і допомагали відкривати, бачити і досвідчувати Бога у їх житті.
- У мене на жаль такого випадку не було, тому що в моїй парафії все зводиться до служіння по всіх канонах, і все. А молодь вважає церкву через те нудною...
- Християнські фестивалі, з'їзди і зустрічі молоді, які збирають молодь разом і піднімають важливі питання.
- Багато залежить від виховання, окрім того найбільш значимим знаком Церкви є саме приклад життя християн. Контакт з віруючими/священниками/монахами може сильно впливати на світогляд і ставлення до певних питань. Чим більше кожен дбає про своє духовне життя, тим більше може дати іншим.
- Гнобитилем Маючи доброго й компетентного пароха з певністю хочу заявити, що лише через його проповіді, його молитви, Молебні, прощі, виховання шкільництва та молоді у дотриманні чистоти східного обряду, вивчення життєпису блаженних УГКЦ, на їх прикладі та стійкості у віри - для себе зрозуміла одне - лише через молитву і слухання Бога кожна людина може отримати те, чого з вірою просить. Дякую нашому пароху за приклад молитви і вміння дякувати за все, навіть за поткросі(?).
- В нашій парафії є багато молоді і кожного тижня маємо катехези і Молодіжні Літургії... Для мене це є дуже важливе, оскільки не уявляю свого життя без Бога і спільноти. Ми чудово проводимо час разом і я з кожним днем рахую дні до нашої наступної зустрічі. Окрім цього наш отець Олександр організовує Дні зосередження для молоді і реколекції. Останній День зосередження відбувся нещодавно і мав тему : "Покликання-це дар від Бога". Це був прекрасний час. Я є дуже щаслива.
- Так були такі епізоди, це час коли я була на реколекціях у сестер Гонораток, на тих реколекціях я відчула покликання і зараз я є аспіранткою і весною маю йти в постулат.
- Отець Олег Сартаков дуже вплинув на формування мене як християнки. Це священник, який змінює молодь та направляє її в правильне русло християнського життя. Він має великий вплив на молодь.
- Дуже важливо це щоб священники були відкриті до людей і люди знали що священник це не просто людина яка прийшла відслужити Літургію але й та особа яка вислухає і дасть пораду. Завдяки одній з таких розмов я віднайшла своє покликання.

- Моє покликання музиканта формувалось у групі прослави і грі на літургії. Це моя професія і вірю, що моє покликання. Це не був один епізод. Це майже все моє життя. А також лідерські якості з'являлися по мірі участі в служінні Церкви (Оазиси, ШХЖіЄ, урочистості і Дні молоді)
- На мене повлияли Оазиси для молоді в г. Красилове и Староконстантинове. Благодаря им я осознала, что моё место в церкви, что я хочу жить в чистоте во всех её аспектах.
- Під час навчання в університеті жила в католицькому гуртожитку (для дівчат, (сестри салезіанки)) завдяки чому можна сказати мала сім'ю і підтримку протягом всього часу навчання, брала активну участь у житті парафії та молоді - завдяки допомозі сестер.
- Спільноти при церкві допомагають стати на вірний шлях життя. Коли ти в спільноті - відчувається єдність, ти знаєш, що ти не один, тебе завжди підтримають. Особисто мені спільнота допомогла дізнатися про Бога, ходити до церкви, цікавитися релігією, мати друзів, які мене розуміють. В християнській спільнотах людина є собою.
- Реколекції у різних містах допомагають не лише молоді, яка завжди при церкві, але й тим хто якимось чудом опинились на них. Це дає змогу спілкуватися з однолітками, та спонукає молодь робити добро, бо священники в реколекціях підіймають багато теми, які не раз необхідно підняти для правильного розуміння цих тем молоддю. Мені б дуже хотілось, щоб Церква в Україні більше приділяла уваги Францисканській молоді, я б дуже хотіла щоб цей рух став більш ширший, бо я живу там де його немає. Дивлячись на молодь, яка відноситься до Францисканскую можу сказати, що це найкраща молодь нашої країни.
- Священники готують конференції Також молодь бере участь в реколекціях, де обговорюються ці питання.
- Священнослужителі допомогли мені знайти душевний спокій, я знову зблизилася з Богом, зрозуміла як сильно він мене любить і допомагає рухатися по усіх сходинках життя...тепер у молитві моє серце відкрите.
- Мої однолітки, які були віруючі. я бачила, що вони інші. і вони мене надихали. ті люди, що близько. дві мої подруги пішли у монастир, вони стали для мене одним з найбільших свідчень.
- Я привела подругу на харизматичну спільноту на молитву прослави і Бог її торкнув та кардинально змінив її життя та погляди!
- Коли я вже вагітна прийшла в церкву з моїм чоловіком і священник дозволив нам вінчатися хоча ми тільки жили разом, не були офіційно одружені. Це спонукувало мене бути більш відповідальною.

Що Церква в Україні повинна зробити, щоб бути ближче до молоді

- Більше спілкуватися з молоддю.
- Відновити літургічну Традицію.
- Почати займатися з молоддю
- Будувати молодіжні спільноти
- Створювати більше молодіжних християнських спільнот при парафіях.
- З більшим інтересом ставитися до того, чим живе молодь.
- Вести діалог з молоддю. Показувати приклад. Бути чесними з парафіянами.
- Євангелізація молоді, науки, реколекції, зустрічі цікаві
- Церква в Україні повинна поводити себе як св. Франциск
- Ставати більш сучасною і більше пропагувати себе серед молодого покоління
- Ефективніше зайнятись душпастирством молоді.
- Спілкуватися, залучати до соціальних ініціатив
- Створювати більше молодіжних спільнот.
- Підтримувати її і допомагати. Їй
- Спілкуватись з молоддю і слухати її
- Більше заходів для молоді.
- Вважаю, що церква робить все вірно на даний момент.
- Більше з нею спілкуватись і розвивати культуру Нашої молоді!
- Можливо, більше вкласти праці із студентами
- Краще розуміти молодь
- Розуміти молодь
- Активна соціальна діяльність молоді.
- Відкритість, чесність та справжній християнський приклад наслідування
- Відкривати школи при монастирях і церквах.
- Молитись
- Йти на зустріч молоді...
- Приймати дії щодо змін політичної і економічної ситуації.
- Табір релігії
- Спілкування, катихезація

- Вживати відповідну мову комунікації
- Проводити з нею більше часу, більше християнських розваг, дні молоді.
- Тягнути активно, як наприклад це роблять протестанти.
- Проводити зустрічі і бути по простіше
- Розвивати молодіжні спільноти і бути відкритими на потреби молоді
- Порозумнішати :)
- Робити більше молодіжних гуртків, таборів
- Підтримувати її та бути відкритою
- Проводити сучасні і цікаві заходи або челенджі.
- Більше молитися у храмах і організовувати молодіжні спільноти.
- Прислухатися до Франциска та стати більш простою та толерантною.
- Проводити різні заходи для молоді не тільки з своєї конфесії.
- Бути більш систематичною і витривалою в зустрічах з молоддю
- Уміти говорити з молоддю і слухати її.
- Бути цікавою
- Розширити студентське капеланство
- Біля знайомити молоді з Святими та Блаженними Церкви.
- Налагоджувати контакти з молоддю через катехези, молодіжні зустрічі.
- Бути відкриті двері храмів і домів де перебувають священники
- Бути вірною традиціям
- Зробити всеукраїнські зустрічі молоді
- Заохочувати молодь чимось цікавим
- Більше використовувати інтернет
- Церква робить достатньо Проблема з молоддю
- Іти до неї
- Побільше проповідей для молоді, а також богослужінь.
- Залучення до заходів
- Зацікавитися її життям
- Бути простішою
- Народитися знову(згори) покаятися
- Вїзди, активне щось
- Збиратися разом з молоддю)

- Проголошувати Слово Боже і продовжувати свою працю серед молоді.
- Не нав'язувати думки про Церкву. Створювати збірки, дні молоді, зїзди
- Стати однією Божою церквою. Щоб об'єднати молодь.
- Більше проводити "Дні Молоді".
- Жити і служити з принципом "Бог перш за все любить і прощає"
- Щоб більше катехитичних шкіл відкривалося при церквах
- Вона все робить щоб бути ближчою
- Проводити більше молодіжних з'їздів, зібрань.
- Входити в безпосереднє середовище молоді, університети, школи.
- Більше катехитичних уроків в школі)
- Більше спілкуватися із молоддю
- Не засуджувати, коли щось робимо не так у храмі
- Підтримувати нові технології, вести онлайн Службу.
- Показати те , що бути при церкві це також дуже весело і пригодницько)
- Було б гарно, організувати при церквах молодіжні спільноти)
- Напевно бути на рівні з молоддю, тобто дослухатися до неї, її потреб, прагнень
- Спілкуватися доступною мовою, знаходити приклади, які зацікавлять.
- Зменшити церковний бізнес
- Більше молодіжного руху
- На мою думку , Церква повинна більш доступніше промовляти до молоді.
- Виховувати хороших духівників.
- Підтримувати молодь у всіх починаннях та стати найперше другом.
- Підтримувати спільноти різні за цілями і популяризувати їх діяльність
- На мою думку молодь повинна ходити до церкви і молитися до Бога.
- Поширювати інформацію про церкву
- Бути ближчою до Христа
- Бути відкритішою
- Релігійне навчання в школах, молодіжні зустрічі та поїздки
- Не знаю
- Осучаснити лексику.
- Не створювати пропастей, бути простішими
- Відкинути забобон, що рок - це нехристиянська музика

- Стати відкритішою до молоді і навчитися її зацікавлювати.
- Ставитись з розумінням, без осуду.
- Зробити більше гуртків для молоді
- Організувати більше християнських заходів, концертів, фестивалів.
- Робити різні молодіжні проекти
- Я вважаю, що церква в Україні і так досить близька до молоді)
- Організувати різні зустрічі, реколекції, і при цьому, для різного віку молоді
- Священики і монахині мають бути більш відкритішими й ініціативнішими
- Більше заохочувати молодь , співпрацювати, подавати приклад
- Кожна парафія повинна відкрити і розпочати молодіжну спільноту.
- Старатись зрозуміти її
- Відмовитися від усіх обрядів і традицій, почати жити повноцінним життям
- Давати на парафії священиків які б більше часу приділяли розвитку молоді.
- Свідчити власним прикладом, реалізувати молодіжні проекти
- Створювати більше молодіжних груп, активніше спілкуватися з молоддю
- Проводити конференції, а також заходи чи просто збори для спільної справи.
- Більше молодіжних ініціатив
- Проводити релігійні науки не тільки для молоді вибраної віри чи релігії
- Не говорити поверхнево , одними й тими самими фразами , копати глибше
- Спростити богослуження і ввести більше спілкування, ніж молитви
- Більше виходити до людей, які не ходять до церкви
- Сприяти розвитку молодіжних спільнот та лідерів серед молоді.
- Більше приділяти уваги
- Євангелізація для молоді
- Організувати більше гуртків при церквах.
- Організувати більше молодіжних спільнот
- Бути відкритою до сучасних проблем молоді.
- Забрати формальність мови
- Це молодь повинна бути ближче до церкви
- Організувати більше молодіжних платформ
- Бути більш відкритою, а не тільки для своїх. Запрошувати
- Бути прихильною до молоді, не надто критикувати

- Об'єднувати молодь. Заохочувати молодь до діянь в Церкві.
- Створення більше християнських спільнот, залучення до цих спільнот.
- Поїздки на відпочинок у святі місця лурд єгипет фатіма
- Багато молитися за молодь
- Хз
- Проводити різні молодіжні організації, табори, прощі.
- Більше зустрічей
- Робити різні християнські з'їзди молоді, прощі.
- Поглибити віру
- Праця з молоддю на кожній парафії
- Разом їздити по святих місцях, реколекції
- Більше заходів для знайомства молоді.
- Робити зустрічі з молоддю
- Говорити сучасною мовою. Менше говорити про "заборону"
- Бути відкритою на пропозиції молоді.
- Заинтересовать молодежь.
- Більше реколекцій для молоді
- Спілкуватися з молоддю
- Проводити євангелізацію
- Заохочувати молодь, враховуючи сучасний спосіб життя
- Бути більше з молоддю з бажання а не обов'язку!
- Говорити про актуальні для молоді проблеми.
- Ще більше заходів і зустрічей для молоді
- Як на мене то це більше організовувати зустрічі з молоддю.
- Священники простіші впроваджувати українську мову
- Організовувати об'єднання молоді
- Бути простою і відкритою до людей
- Стати відкритішою, більше допомагати розуміти Церкву
- Має бути більше різних зібрань для молоді
- Збирати їх для спільної молитви
- Заохочувати до відвідування Церкви . Інформувати молодь.
- Проводити більше часу з нею:)

- Заохочувати їх
- Шукати нових підходів до контакту з молоддю в різних форматах
- Молитися за молодь проповідувати Христа топто євангелізація
- Бути відкритими на молодь вперш за все священникам
- На мою думку Церква робить все необхідне
- Запровадити більше масштабних християнських зустрічей
- Катехізація
- Бути сучасною
- Не бути «клериками» ...Церква вже і так робить багато для молоді.
- Церква дякувати Богу з молоддю співпрацює.
- Осучаснитися
- Створювати катехитичні школи
- Створювати релігійні сайти
- Запровадити релігійні табори для дітей
- Закликати їх до молитви, робити зібрання молоді і священника
- Проводити зібрання молоді ,навчання при церкві
- Залучати молодь до буденних справ, спілкуватися з нами на рівні
- Вміти пристосовуватися до потреб молоді і говорити її мовою.
- Я вважаю, що потрібно створювати більше релігійних заходів з участю молоді)
- Дні молоді
- Співпрацювати і сприяти розширенню КСЄ
- Навчитися слухаючи-чути.
- Будувати більше молодіжних центрів
- Мені здається, що робить максимум
- Дати можливість брати активну участь у житті Церкви
- Заохочувати до зібрання, проводити різні розмови
- Повинна бути єдність між церквами, або принаймні євхаристійне спілкування.
- Проводити більше молодіжних зустрічей із залученням молоді різних конфесій.
- Продовжувати те, що й робить - організовувати події і зустрічі цікаві для молоді
- Знайти слова, що, як ті зернятка, проростуть в їх серцях.
- Розмовляти с молоддю. Розповідати простою мовою про Бога. Не лякати гріхами
- Збирати молодь і настоювати їх до хорошого, можливо збиратись у всякі поїздки

- Пояснити їм наскільки велика Божа любов і важливість служіння Богу та іншим
- Заохочувати молодь до активної участі та служіння. Любити, цінувати і слухати.
- Більше роботи з молоддю. Активні зустрічі, подорожі, гуртки, залучення молоді до молитви проповіді.
- Навчити молодь молитися і читати та досліджувати Святе Письмо. Ну і, звичайно пам'ятати про прочанський період.
- Католицька церква повинна повністю відмовитися від використання польської мови і приймати участь у громадському житті.
- 1. Зрозуміти, що молодь не така, якою її вважають 30-40-50 річні священники та сестри, а тим більше єпископи. "Страшно далеко они от народа". Вони, en masse, знають виключно парафіяльну молодь. Як апелювати до нецерковної або малоцерковної молоді, вони погано уявляють. В ліпшому випадку це стандартний підхід, який давно використовують неопротестанти: виловити найбільш нещасних та оточити їх любов'ю. Це працює, але не на всіх. Інтелектуальне поле мертво, просто МЕРТВЕ. Поза танцями, паломництвами, та піснями під гітару простягається велетенська пуста пастирської дезорієнтованості та байдужості. Молоді люди шукають Бога, задають складні питання - а ми пропонуємо їм сумнівної якості сурогат з примітивних соціальних технологій. Ми примітивні, ми боягузливі, ми до огиді - до огиді! сахаринові. Не може бути простих відповідей на складні питання.
2. Не поступатись принципами. Молодь завжди радикальніша за зріле покоління. Ніхто не буде поважати літеплу Церкву з вченням, розмитим до солодкуватої водички "за все хороше проти усього поганого".
3. Бунт проти сучасного світу апелює до молоді, яка за своєю природою є вічно бунтарською. Ми натомість зараз пропонуємо пристосовництво, а не бунт.
- Церква повинна бути церквою. Церква повинна бути люблячою спільнотою, а не ієрархізованою структурою. Потрібно змінити уявлення молоді про церкву. Зазвичай церкву сприймають як структуру, як сукупність священнослужителів різної ієрархії. Потрібно допомогти нам, тобто молоді усвідомити, що молодь це теж церква, що ми всі є єдиною церквою.
- Йти туди де молодь "живе". Використовувати ті засоби та форми комунікації, що використовує молодь. В сучасній молоді доволі "непросто" життя тому Церкві, на мою думку, потрібно розуміти той шлях яким молодь зараз йде та допомагати їй в цій "дорозі".
- Залишатись церквою)... Молитись.... Ставити на першість взаємодопомогу і людяність..... налагоджувати діалог з дітьми, але не нав'язливий... Давати адекватні поради...
- Проводити більше літургійних катехез, запрошувати в Україну літні школи з богослужіння на кшталт Sacra Liturgia (або заохочувати їхати туди), знайомити вірних з тим, що богослужіння буває змістовним та естетичним (все ж, знайомство з

Церквою для багатьох починається з входу в церкву). 2. Збільшити присутність в Інтернеті, особливо в соцмережах. Показувати більше гарних фото з гарних богослужінь, знімати цікаві короткі відеоролики про християнське життя, віру. 3. Закликати католицьку молодь до спільного проведення часу, і так само закликати запрошувати на католицькі молодіжні заходи й некатоликів, для ознайомлення.

- Духовенство має більше уваги приділяти виховуванню традиційних форм благочестя, поклоніння; організувати регулярні Тридентські Меси в першу чергу в столиці, а також надати таку можливість католикам з інших міст
- Говорити доступно та сучасно про Бога та Істину. Буди сучасною, активною, прогресивною. Не засуджувати але дарувати милосердя. Тісно співдіяти з науковою спільнотою.
- Активніше провадити свою просвітницьку діяльність в соціальних мережах. Організувати молодіжні зустрічі, на які б могли приходити молоді люди, які перебувають поза церквою. Дуже важливо не відлякати таких людей.
- Більше різних гуртків не обов'язково повинні бути всі християнські наприклад може бути гурток вивчення іноземних мов, чи малювання чи танців.
- Показувати дійсно на практиці ті істини які проголошуються, а не жити на дві сторони..
- Проводити зустрічі і семінари на різні соціально гострі теми які актуальні для молоді(влив інтернету, статеve виховання, формування особистості і т.д)
- Тяжко сказати почали би себе від священослужителів показуючи приклад яким повинен бути християнин.
- Залучати молодь до служіння в різних ділянках праці Церкви, відкритість і щирість священослужителів та богопосвячених осіб.
- Бути ще більш відкритою та забути про свій чужий , відійти від поняття "приближений, приближена" до священника чи ін. духовних осіб усі повинні бути рівні. Більше доносити інформації про спільноти монаші, закликати молодь до участі у їх житті, пропонувавши пожити якийсь час у монастирі.
- Я вважаю, що церква кожен день робить багато кроків аби бути ближчою до молоді.
- молодь сама повинна йти до церкви. Церква може дати нам виховання, правильно катехизувати. не тільки молодь, але й батьків, інших дорослих.
- Зрозумілі проповіді для молоді. 2. Захист релігії перед наклепами, надати молоді зручні і легкі засоби захисту своєї релігії. 3. Сформувати позитивний імідж відкритої для молоді церкви. 4. Очищення церкви від людей не чистих на руку.
- Проповідувати поза межами церкви (храму), дати дозвіл НЕсвященникам говорити науку під час Богослужінь (під строгим контролем настоятеля), проводити

християнські курси/теми/збори в навчальних закладах за участю наведеної молоді, наголошувати більше на особистих стосунках з Богом та щирості з Ним ніж на заповідями, заборонам, канонічних молитвах.

- Позалітургійні зустрічі на живі (а не катехитичні) теми та виїзди, близькість з душпастирем та відчуття від нього бажання і (!) любові, діяльність душпастиря і неформальний підхід розрахонок що до нього можна звернутись будь-коли і з різних питань душі
- Необхідно перш за все припинити дискримінацію вірян РКЦ в Україні зі сторони місцевої та центральної влади, а також духовенства УГКЦ. Щоб Церква та кожна парафія була ближчою до молоді, необхідно, щоб вона повноцінно функціонувала.

А відтак:

1) Необхідно досягти храмового консенсусу між РКЦ та УГКЦ, у результаті якого якщо не всі, то хоча б частина храмів, які УГКЦ у співдії з місцевою владою несправедливо забрала після розпаду СРСР без згоди фактичних власників, тобто РКЦ, були повернені Римсько-Католицькій Церкві в Україні. Особливо це стосується міста Львова. Особливо це стосується костелу Матері Божої Громничної у Львові (церкви Стрітєння), який повинен був бути невід'ємною частиною РКЦ в Україні ще починаючи з 2007 року, та костелу святого Івана Хрестителя, який є особливою історичною пам'яткою, адже є найстарішим храмом Львова та одним з найстаріших домініканських костелів світу.

2) Якщо представник молоді очікую від Апостольського Престолу більшого зацікавлення ситуацією РКЦ в Україні, та більш рішучих дій в стосунку до місцевої та центральної влади. Україна в світі демонструє себе, як "християнська", "європейська", "демократична", "цивілізована" держава. Відтак, за цими критеріями неприпустимим у 2017 році є те, що віряни 26-й рік виборюють повернення храмів та інших сакральних споруд, а їх попросту не чують (костел святого Антонія у Львові, костел святої Марії Магдалини у Львові). Неприпустимим у християнській державі є те, що у місці зустрічі з Богом до сьогоднішнього дня діє органний зал (костел святої Марії Магдалини у Львові), діє заборона використання органу під час Святої Меси, на місці каплиці є туалет, на місці головного входу-сцена, а під час "органних концертів" "слухачі" сідають задом до укритего в Гостії та постійно присутнього Христа. Оскільки молодь спостерігає та бере приклад, це згіршуватиме молодь в стосунку до Євхаристійного Ісуса, а відтак не зможе сприяти зближенню Церкви та молоді. Неприпустимим є те, щоб у 2017 році в місці зустрічі з Богом був склад книжок (костел святої Агнеси у Львові), склад картин (костел кларисок Львові). Неприпустимим у християнській державі є те, щоб чинною владою перешкоджалось відновлення зруйнованих війною костелів та видання дозволів, затвердження планів побудови нових сакральних споруд. Як представник молоді, очікую від Апостольської Столиці ультиматуму чинній українській владі, а в разі відмови йти на компроміс розриву всіх стосунків з цією владою. УГКЦ (віряни та єпископат) повинні підтримувати цю боротьбу вірян РКЦ та максимально долучатись до участі в ній.

3) Римсько-Католицька Церква в Україні повинна повністю відродитись після радянського режиму, та не знати будь-яких перешкод чи обмежень в душпастирській діяльності.

4) Католицька література в Україні представлена здебільшого або україномовними книгами під греко-католицьку кальку, або іншомовними книгами (переважно польськомовними). Необхідно налагодити видавництво україномовної католицької

літератури в дусі латинського обряду(книжки, молитовники, новенни, часописи, газети) та розширити масштаб місць їх продажу чи поширення, в чому повинні допомогти й парафії УГКЦ.

5)Оскільки молодь спостерігає та бере приклад, варто повернути храмам значення місця молитви, а не місця "окультурення" чи прогулянок для туристів, які часто нехтують тим, що триває Свята Меса, дозволяючи собі голосно розмовляти чи розвертатись задом в найважливіший момент Святої Меси, тобто, під час консекрації. Тож варто суттєво обмежити відвідини храмів туристами. З великою тривогою спостерігаю, як у деяких українських костелах "встають з колін" при прийнятті Святого Причастя, дивлячись невідомо чи в сторону візантійського обряду, чи в сторону секуляризованого Заходу. З таким підходом у найближчому часі відпаде бажання й потреба ставати на коліна на момент консекрації, виставлення Сакраменту, адорації чи на слова "Ось Агнець Божий...".Причастя ПОВИННЕ прийматись на колінах, молоді необхідно показувати приклад пошани та смирення перед Євхаристійним Ісусом.

6)Щодо світських університетів, при яких діють студентські храми УГКЦ (як Національний лісотехнічний університет України, Львівська ветеринарна академія). Якщо університет не є релігійним, а храм називається студентським, то в ньому повинні задовольняти духовні потреби всіх студентів, в тому числі й студентів інших визнань. Відтак, якщо ми говоримо про католицьку місію обох обрядів в Україні, в студентських храмах повинна бути впроваджена в почерговому порядку Свята Меса латинського обряду.

7)Що стосується дітей шкільного та дошкільного віку, необхідно при костелах збільшити кількість шкільних гуртків та дитячих садочків(гарним прикладом чого може послужити костел святого Архангела Михаїла у Львові-Сихові).

8)Духовенству та єпископату УГКЦ хочеться порадити, якщо є на меті зближення з молоддю, якнайшвидше провести календарну реформу, адже сучасна молодь схильна святкувати всі найбільші свята в спільності із західним світом, а не східним. Також католики обох обрядів повинні добиватись встановлення цих свят, як вихідних днів на державному рівні. Також у випадку УГКЦ запорукою зближення з молоддю є повернення тих спільностей з латинським обрядом, які були викинені в рамках т.зв. "делатинізації".

- З садка організувати **ОБОВ'ЯЗКОВІ** (на рівні держави) гуртки (на зразок Пласту). Щоб різні гуртки (плавання, малювання...) буди під егідою Єдиної Церкви .Об'єднатися навколо УПЦ КП для кращого досягнення цілі.
- На мою думку робить достатньо. Якись спільні заходи, між католиками, православними , протестантами не завадили
- Щоби говорити про близькість духовну, треба спочатку знищити перешкоди до фізичної близькості. Сьогодні православному який бажає перейти до Римо-католицької церкви потрібен дозвіл єпископа УГКЦ, в якому найчастіше відмовляється. Папа повинен скасувати цю необхідність щоби посприяти збільшенню римо католиків в світі та дати людям можливість перебувати там, де лежить їх вибір.
- Організувати молодіжні спільноти при церквах, проводити молодіжні евангелізації, толерувати церковні рухи та згромадження які активно працюють з

молоддю, студіювати Святе Письмо у біблійних гуртках та на його основі пояснювати молоді позицію Церкви щодо сучасних викликів та загроз..

- Буди як молодь, виходити до молоді гарний приклад був у Івано Франківську коли отець редемпторист Юрій Меуш ходив і шукав спершу розмовляв тоді кликав до церкви на молодь і т д
- Більше створювати католицьких навчальних закладів де є тільки католицька молодь.
- Організовувати більше спільних зустрічей, але не окремих спільнот, а зустрічей спільнот, тобто щось на зразок фестивалів, які проводять о. Редемптористи, але у них вони тільки між своєю молоддю, тому було б важливо, щоб так збиралась молодь з усієї України.
- Не поступатися своїми принципами. 2. Зробити певну "реформацію" у хорошому значенні цього слова. Церква має виходити за двері храму і не забувати проповідувати. 3. Потрібно поживлявати екуменічний рух. Ми маємо не лише прагнути єдності церков, а і поступово починати здійснювати цю єдність.
- Церква могла би більше прислухатися до ініціатив молоді, наприклад щодо можливості проведення Тридентської меси. Також часто у нас трактують молодь від 14 до 20 років, а на потреби старшої молоді, тої, яка працює, не звертають увагу.
- Підтримувати діяльність католицьких навчальних закладів, а також робити зустрічі не лише між людьми різних конфесій, а й із молоддю з різних конфесій.
- Відкритою, зрозумілою і бути присутньою. Говорити, спілкуватися сучасною мовою і сучасними засобами комунікації, не боятися йти на виклик і йти у місця, де молодь збирається і не завжди це храм. Бути присутньою в освіті, Інтернеті, громадському і молодіжному русі. Церква має формувати імідж, що це круто, а потім вже пропонувати інструменти Спасіння і глибшого занурення. НЕ бти нав'язливою. Запросити до споглядання і показати, що робиться, що можеш сам зробити і як це почати робити. Але вибір лишати за людиною.
- Менше лякати й гніватись на молодь, а більше зацікавлювати. Християнин не знедолений і нікчемний, а щасливий і роблячий користь для світу, це й треба покращувати молоді, зацікавлювати, давати альтернативу.
- Бути з молоддю, розвиватися і підтримувати всілякі пропозиції, які дійсно мають рацію і актуальні - такі як співпраця з християнськими медіа, та працювати в соц мережах. А особливо музичний простір, наприклад продовжувати схожі ініціативи, як наприклад гурт Кана ініціював школу для молодих музикантів та груп прослави. Допомогти організувати студію для запису, та проведення прослав та християнських концертів. Це важливо бо маю багато прикладів як молодь приходить до Бога через музику, звісно якщо вона нею цікавиться. Брати приклад у протестантів по організації мовних шкіл(англійська і т.д.) де після курсів роблять щось по прикладу Альфи, евангелізують. І так ходити серед молоді, бути серед молоді, жити цим. Адже сьогодні молодь, а завтра це основа Церкви або навпаки - пусті лавки під час Літургії.

- Створювати молодіжні організації, заохочувати через різні добрі справи, показувати що церква це не тільки молитися на колінах, а це і веселощі, танці, співи
- Мені відомі випадки коли молодь в останній тиждень маючи вже зарезервовані помешкання відмовлялась їхати на СДМ що відбувались минулого року в Кракові через те, що було вирішено додати східнокатолицькі елементи до основної Святої Літургії у римському обряді. Східний обряд абсолютно ніяк і в нічому не зобов'язує вірних римського обряду тому вірні римського обряду мають право молитись Месу в чистому римському обряді, а тому не потрібно було замішувати одне з іншим, якби до східної літургії вплели частину римської Меси це викликало б набагато більше обурень зі сторони вірних УГКЦ. Якщо східний обряд залишається східним то й римський повинен залишатися римським. На СДМ було багато людей але могло бути ще більше. у приклад можу навести візит Йоана Павла II до Львова у червні 2001 року, коли окремо служилась східна літургія а окремо римська Меса, тому вартувало аналогічно поступити і на СДМ. Якщо Папа в дійсності бажає почути молодь, тоді запрошуємо Його Святість прибути неофіційним приватним візитом до Львова без зайвого розголосу та відвідати костел святої Марії Магдалини і переконатися на свої очі що з українською владою треба говорити тільки мовою ультіматумів.
- Пізнати свою ідентичність і своє покликання - душпастирство, а не служіння культу! Церква - служниця слуг Божих!
- Показувати на практиці, що християнство це не нудно та розвіювати багато міфів про нього.
- Завоювати більше довіри, оскільки часто критикують її що вона займається бізнесом
- Бути з молоддю. Організовувати цікаві для молоді проекти і брати участь в них богопосвяченим особам на рівні з молоддю.
- Мабуть, частіше проводити відкриті заходи, наприклад Дні Молоді, концерти і т.п.
- Проблема в деяких селах. Дуже шкода, коли велике село на західній Україні, з великою кількістю молоді, один священник, який служить в тиждень одну літургію. За десятки років ні табору для молоді не провів, ні участі в прощі люди не брали, ні катихизації, ні біблійного гуртка. Молодь тікає до протестантів в кращому випадку. В гіршому назавжди йде від Бога і церкви. Відслужив, поховав, повінчав. Требник одним словом. Єпископ мав би вказувати таким священнослужителям на їхню пасивність.
- Знову ж таки, надавати більше можливостей для розвитку в Церкві, для спілкування між молодими віруючими людьми, наприклад, через молодіжні спільноти при храмах, завжди надавати доступну можливість для сповіді, бут и готовою завжди відповідати на питання, які цікавлять молодь, щоб вона бачила, що Церква турбується за них, і повноцінне християнське життя - це не фантастика, а реальність, яка справді може бути альтернативою різним типам сучасної поведінки людей у суспільстві.

- На мою думку Церква і так багато кроків в цьому напрямку! Молодь має мати належне християнське виховання. Молоді потрібно робити кроки до зближення з Церквою Христовою...
- Довіряти їй справи в яких вона буде відчувати себе важливою. Євангелізація, різні акції, організація різних подій. Відпускати руку, щоб дитина вчилася ходити сама, але при цьому підтримувати її, щоб вона не впала. Або навіть коли впала, допомогти встати і якщо потрібно утішити. Також з досвіду, молодь потребує нових форматів проголошення Слова Божого в їхньому житті. Цей формат виглядає так: Практика, практика і трішки теорії. Марно тільки сидіти і слухати томні теорії в лавках. Потрібно дати відчути молоді справжні відносини з Богом через дію. Наприклад: реколекції з елементами "Silentium sacrum", подорожі "без срібла і золота", виходи "на пустелі" і т.д.
- Душпастирська і будь яка інша діяльність РКЦ не може і не повинна бути спільною з УГКЦ, якщо більшість духовенства УГКЦ й надалі негативно, легковажно, ігноруючи й через призму стереотипів відноситиметься до РКЦ
- Бути відкритішою щирішою і простішою завжди відчиняти тим що стукають провадити місійну діяльність і молитись за молодь Допомогти відшукати Бога тим хто знаходиться в пошуках
- Вона не повинна бути ближче до молоді. Молодь і є частиною церкви. Такою самою як і не молодь. Що зробити? Перестати вважати молодь чужородним організмом в церкві до якої треба "наближатися".
- Частіше служити в "старому римському обряді", і зменшити присутність "протестантської" форми і змісту в літургії, також акценти в церковному дискурсі - менше про людське (соціальне) і більше про Бога (сакральне)
- Потрібно залучати капеланів у школи також до вищих навчальних закладів. На парафіях проводити зустрічі для молоді в формах спілкування, кавування, перегляду фільмів і тим самим помалу вводити молодь у молитовне життя.
- Католицькій церкві потрібно згуртуватися навколо Української православної церкви Київського патріархата, Української греко-католицької церкви та Української автокефальної церкви, щоб закликати до єднання в єдину помісну православну українську церкву. Я не маю нічого проти католицької церкви, я за те, щоб поруч з католицькою в Україні була своя визнана православна церква, без участі російської ПЦ, церкви московського "патріархату" та главенства "митрополита" Гундяєва. Бо незрозуміло, чому РПЦ, УПЦ МП допомагають терористам та росіянам вести війну на Сході України проти українського населення та виправдовують анексію Криму, не визнають наших героїв СБУ.
- Дати можливість молодим людям відверто висловити свою думку відносно тих проблем, які в них виникають, стосовно релігії і суспільного життя. Це можна було б зробити у спільнотах, гуртках, таких ініціатив має бути більше.

- Церква має виходити до молоді і проголошувати Добру Новину. А також вірно тримаючись свого вчення давати відповіді на питання молоді зрозумілою мовою. Щоби проповіді священників не були про абстрактні ідеї, а про конкретні проблеми. П також Церква має вимагати від молоді, навіть тоді коли від нас ніхто нічого не вимагає.
- Не вести подвійних стандартів, а бути собою. Давати чіткі практичні відповіді на питання молоді, а не говорити абстрактними категоріями. Дозволяти семінаристам під час навчання безперешкодно реалізовувати їхні ініціативи, щодо медичного, в'язничного, військового, молодіжного капеланства та ін., а не всі 6 років тримати їх, як в "інкубаторі". Провести реформу формації кандидатів до священства у семінарії. Всіх ліцензіатів, докторів після студій за кордоном бодай на 2 роки відправляти служити на парафії в села або районні центри (бажано на теренах південної, центральної та східної України). Виключати з церкви тих, хто обіцяв повернутися на Україну за порученням єпископа, а не повернувся без поважної на то причини.
- Заходи різних направленностей, волонтерство, підтримка української позиції що до конфлікту, неформальні контакти з молоддю
- Брати участь у соціальних заходах та організувати соціальні заходи та ініціативи - виходити з Церкви до людей!
- не жити подвійними цінностями; не встановлювати бар'єр між молодими і духовенством
- Церква, на мій погляд, і так вже дуже багато чого для цього зробила, і вже досить близька до молоді. Та просто не вся молодь хоче прийняти цю близькість.
- Церква й так робить майже все можливе задля того, щоб бути ближче до молоді, але окрім Церкви має співпрацювати ще й молодь.
- Відкритись, відкинути поняття приближеності (родичі, знайомі священників, монахів...), Давати усім рівну можливість.
- Знову ж, бути присутньою з молоддю від дитинства! Присутньою в школах, селах, щоб потім, коли молодь поступає в університети чи інші навчальні заклади не дивились на священника, семінарриста, монахиню чи монаха, як на осіб з якими не цікаво, немає про що поговорити від яких краще іти геть, або просто боялися. Потрібно щоб священник працював на своєму місці і його праця полегшить роботу іншого священника (капелана) на своєму місці.
- Повинна більше залучати молодь до різних молодіжних заходів (релігійних), створювати різні табори для молоді, де молодь з різних куточків України могла поспілкуватися разом.
- Говорити на її мові. Багато людей не ходять, або ходять з примусу тому що не мають запалу, бо нецікаво. Цікавіше там де щось блимає, де мені в кайф(перепрошую але так бачу) щось робити. Особливо сучасна молодь

незацікавлена в тому якщо немає відчуття адреналіну, захоплення. Постаратись показати Ісуса, що він їх дійсно любить, що він крутий (хах).

- Гуртки, поїздки. Самі священники повинні бути талановитими, творчими, освічені
- Треба аби священники більше евангелізували на вулицях своїм життям і прикладом
- Щоб священники завжди були відкриті до молоді ,щоб коли якась молода людина прийшла у відчаї(навіть невіруюча),то потрібно не сварити її, бо чому ти такий і тд.,а зрозуміти і дати гарні поради Організовувати різні акції,вистави,табори
- Дати спокій собі з тою обрядовщиною і трохи більш слідкувати і відповідати на потреби молоді
- Не займатися політикою, більше проводити часу з молоддю, їздити в громадському транспорті, щоб знати чим живе світ сьогодні, бути в церкві протягом дня, а не лише відслужив і пішов.
- Виходити на зустріч, дивлячись на потреби молоді, пропонуючи щось цікавого, але іншого ніж сучасний світ.
- Не засуджувати, а допомагати людині разом долати перешкоди та життєві труднощі.
- Відкритися Багато священників чи сестер просто залишаються байдужими до молоді, займаючись своїми справами.
- “Омолодитись” сама, а саме починаючи з отців, які проводять зустрічі та катахези. Оскільки молодих отців, які знаходяться “на одній хвилині” із молоддю дуже мало.
- Робити акцент на щоденне життя а не на обряди, омолодити лице церкви в якості молодих духівників
- Запитатись у молоді! Церква, єпископи, священники, богопосвячені, часто ведуть себе як старенькі особи, не запитуючи, говорять що знають і так, які проблеми мучать сучасну молодь, або й взагалі, нарікають, що раніше такого не було, хоча часто самі, живуть гірше за молодь, яка в настільки нестабільному світі, намагається, часто, зберігати чистий розум і серце. Частина, через моралізаторські погляди взагалі готова відсторонитись від молоді, мовляв: Блажен муж, що за радою безбожних не ходить... Що безперечно не допомагає, ні молоді - змінити власне життя, ані духовенству виконувати власну місію, та спати спокійно з відчуттям **ВИКОНУВАНОВОГО** обов'язку. Також, серед духовенства бракує святих, які готові власним прикладом повести до Бога. Більшість духовенства, а я їх знаю чи мало, живуть своє покликання не краще ніж школярі, які "мучать" власне навчання, чекаючи на канікули, замість виконання власних обов'язків.
- Бути поряд, не відкидати молодих людей, особливо тих, які потрапили у різні пастки гріховних залежностей.
- Римо-Католицька впроваджувати українську мову Греко-католицька простіших священників

- Формувати релігійно-громадські групи типу волонтерська група, спортивна, віддавання крові ітд.
- Можливо, варто відкривати католицькі школи, які б були на перших місцях за показниками успішності. Інвестувати більше в УКУ. Проводити різноманітні заходи для молоді, де кожен міг би побачити успішних, розумних і красивих однолітків-християн, і зміг би відчути частиною цього товариства.
- Бути відкритою до молоді, бо в деяких храмах робиться ставка лише на дорослих, а на дітей та молодь навіть не звертають увагу. Молодь потрібно збирати навіть на просте чаювання, гуртувати, проводити час разом.
- По-перше Церква повинна стати Українською, а не московського патріархату. По друге стати більш відкритою і менш догматичною.
- Бути більш відкритою не тільки до католиків, а й для тих хто хоче приєднатися до католицької церкви.
- -Не займатися політикою. Це не справа священників.
-Вирішити внутрішні питання між Римо-католицькою та Греко-католицькою церквами.
-Захищати Католицьку віру. Якщо ми "проводимо" спільні молитви з протестантами, "православними", то ми втрачаємо моральне право на проповідь Католицької віри, ціль якої є навернення.
- Мені здається, що бракує - централізованого душпастирства і координації - кожен робить що хоче - студентського душпастирства - молодіжного журналу - католицьких програм на телебаченні
- РКЦ в Україні не повинна опускатись до рівня УГКЦ, священники не повинні ангажуватись у політику, та не повинні брати участь в заходах, де позитивно говориться про УПА, ще й у присутності її ветеранів (винуватицю Геноциду проти цивільного польського, вірменського, чеського, єврейського, та навіть українського населення, яке заступалось за перераховані вище народи), як це було, 14 жовтня цьогогоріч, та не повинні виставляти заяв, привітань чи звернень з приводу днів безпосередньо зв'язаних з річницями цієї злочинної організації. Не може "слава Україні" передувати "слава Ісусу Христу", як це мало місце 14 жовтня цьогогоріч у Калуші (Івано-Франківщина). Церква повинна бути оплотом правди, але не може бути ним, коли береться участь в глорифікації організації, яка не те що не боролась, а й співпрацювала із найкривавішими режимами історії людства, що мали місце в 20 столітті, прагнучи не незалежної України, але залежної від кривавого режиму, де простий громадянин був б невірником. Не є це зі сторони священника ані виконанням морального обов'язку перед Богом, ані патріотичного перед державою, у якій прийшлося служити. Але є публічним соромом і ганьбою.
- Вийти з замкнутості в стінах храмів і поза межі парафій на вулиці і майдани, робітні і активно увійти в кожен сферу життя.

- Йти на зустріч молоді, допомагати молоді духовно- фінансово, підтримувати молодь, робити більше зустрічей молоді.
- Проводити з молоддю час і увійти в її життя, цікавитись ним, бути близькою, говорити молоді правду.
- 1. Бути простішою
2. Проводити молодіжні зустрічі(якусь формацію)
3. Те що проповідують хай показують своїм життям, щоб справді були моральними авторитетами, щоб слова не розходилися із ділами
4. Провідувати Євангеліє, а не казки розповідати (як це часто буває) не потрібно цього надмірного благолепіє .
5. Хай не акцентують на обряді, а на Бозі,,, мене дивує те що свічки, ікони, свячена вода і.т.д. стало для багатьох важливішим за Біблію та самого Бога,,,,,
6. Заборонити торгувати в храмах, часом заходжу чи то в католицькій чи в православної церкві ледь не базар.
7. Можу ще багато писати, але найважливіше то певно пора повернутися до євангельських і біблійних цінностей, а не йти за видумками, тоді все буде добре.
- Виходити за межі стін церкви. Люди, які ходять до церкви, досить часто спілкуються про Бога лише між собою і стараються якомога менше спілкуватися з не віруючими, тим паче про Бога
- Проводити курси для селезіянських аніматорів, та просто зустрічі з молоддю, у сучасному форматі. У такому якому бажає певна молодь
- Кожен навчальний заклад повинен мати хоча б одного капелана або духовну особу, яка б була закріплена на посаді, на зразок психолога.
- Церква повинна бути в "тренді", як каже молодь. Наприклад, чати в соц. мережах де можна назначати зустрічі чи обговорювати заходи та це велика економія часу, а також гарантія того що більше людей візьме в цьому участь.
- Створювати програми, заохочувати новими методами до християнства. Своім прикладом показувати спосіб життя. Більше розповідати про Слово Боже. Створювати харизматичні спільноти.
- Організовувати заходи не лише релігійні, а й спортивні, інтелектуальні, лекції, семінари тощо на різні не відверто релігійні теми, які б виходили за рамки вірних. Молодь прийде на якісний контент. І не треба їх одразу відкрито закликати до віри. Головне, щоб молоді люди, які є поза церквою, отримали досвід спілкування серед християнської молоді. Саме відчуття цієї спільноти матиме свій важливий ефект.
- Серйозно взятися за формацію священиків. Я вважаю (і спостерігаю), що семирічне виховання в тепличних умовах семінарій у дусі релігійного романтизму не готує майбутніх священиків до реального життя. Чому багато молодих людей йде геть з Церкви? Тому, що є дуже мало душпастирів, що готові апелювати до розуму, говорячи про віру. А сучасна людина цього потребує. Красиві історії і обмежений

релігією світогляд священника не допомагає на дорозі пізнання Істини, а лише відштовхує.

- Налагодити міжрелігійний діалог. Призначити керівниками груп молодих віруючих, не священників, але тих, що мають релігійну освіту, можливо - збільшити роль жінок у катехизації молоді.
- Повинно бути більше релігійних спілок, тобто збору молоді з духовною особою, щоб змогли більше пізнавати Бога)Також зробити більше виїздів літом на оази і зустрічі молоді, аби молодь в час канікул змогла більше наблизитися до церкви, а не віддалятися
- Пропонувати альтернативного життя, яке дозволить вибрати Церкву, а не щось інше в момент пошуку духовних орієнтирів. Але без тиску. Головне-не перелякати
- Організовувати більше спільнот для молоді, паломництв, можливостей проводити разом час. Розподілити спільноти за віком і вподобаннями. Зробити окремі зустрічі, оази для одружених. Пропагувати християнські цінності через інтернет (спільноти, стріми з святих місць тощо). Співпрацювати з психологами
- створювати недільні школи для дітей, УМХ-спільноти, літні табори для молоді та дітей
- Більше заходів для об'єднання молоді, реколекції, виїзди на природу та ін. Головне Церква має навчити молодь спілкуватись із тихими, невпевненими у собі людьми, дружити із ними.
- Збільшити участь у громадському житті. Це цікаві заходи, це можливості для молоді (цікавого волонтерства, наприклад), спільне служіння людям, які потребують допомоги (запрошення молоді до такого служіння). Також капеланське служіння. Також є потреба в професійній медіа-присутності. Це і більша присутність в соц. мережах, і вияснення питань, відносно яких багато стереотипних неправильних уявлень. Наприклад багато упереджень щодо богопосвячених осіб, або щодо фінансових витрат і зборів Церкви (я маю на увазі "попи на мерседесах мають бізнес з продажу свічок невігласам") Більша прозорість посприяла б довірі до Церкви, особливо якщо говорити про католицьку церкву, про яку пересічним людям не так багато відомо (стереотипи стосуються переважно уявлень про православних)
- Говорити мовою, зрозумілою для сучасних молодих людей, і пояснювати питання, які їх передусім хвилюють. Показувати, що вчення Церкви - це не щось старомодне, а те, що залишається актуальним завжди і для всіх.
- Дати на кожну парафію хоча б по одному молодому священнику, який буде кожному з молоді як друг. Бо по своєму досвіду я бачу, що на нашій парафії є чотири священники, які вже і ніби старенькі, і мають проблеми зі здоров'ям, і можливо вони не зовсім можуть пояснити для нашої молоді щось по цікавому про віру, не можуть напевно знайти спільну мову з молоддю ,ну і для молоді тому і не цікаво навіть ходити на Євхаристії, тим більше і на катехези. А в іншій парафії у

моєму місті є багато молодих священиків які з молоддю добре спілкуються, ходять з ними на пікнік, футбол, їздять на різні екскурсії і т.д. і цим мені здається вони більше заохочують молодь до Церкви, тому що через ці всі поїздки, пікніки і так далі, вони показують на скільки в Церкві є добре.

- Розповідати молодим людям про християнські спільноти, заохочувати їх відвідувати і одночасно організовувати цікаві для сучасної молоді заходи, зустрічі з верхівкою Церкви, організовувати хоча б невеличкі поїздки чи просто "пікніки" (на яких кожен міг би поспілкуватися з однолітками чи священником) на природі, проводити Святі Літургії, після яких можна залишитися на чай чи каву і поспілкуватися, організовувати християнські табори, бесіди чи "посиденьки" з невіруючими чи людьми, які лише називають себе християнами, щоб показати, якою є наша Церква насправді і як у ній можна провести час, проводити волонтерські виїзди до будинків сиріт чи престарілих тощо.
- Організовувати більше різноманітних реколекцій, паломництв, випускати нові книги і фільми релігійного характеру
- Мати більше молодіжних рухів. Проповіді на літургії спрямовані на молодь, а не загальні
- Щоб бути ближче до молоді потрібно звісно ж користуватись їхніми сучасними методами. Це може бути наприклад показ фільму , де показується релігійне життя , дотримання законів Божих .
- Робити частіше молодіжні зустрічі і заохочувати молодь. Працювати з батьками.
- Церква і так багато робить для молоді. На жаль, у моєму містечку нема спільнот для повнолітньої молоді, а лише для дітей та школярів. Хотілося б більше організованих днів молоді не лише при римо-католицьких парафіях, а й при греко-католицьких. Більше спілкування з молоддю посвячених осіб на теми, про які часто молодь боїться говорити чи запитати.
- Навчитись не відмежовуватись від молоді, виходити до неї, старатись говорити на зрозумілій їй мові (у т.ч. і в соц. мережах); виховувати таке духовенство (зокрема у семінаріях), яке готове бути апологетами християнства, яке здатне справді логічно та розумно наводити висновки/факти в питаннях віри (тобто чому саме християнство, а не інша релігія; чому не атеїзм/агностицизм і тд.). Зрештою, кожній людині в Церкві потрібно справді намагатись жити з Ісусом, кожному потрібно починати з себе, тоді думаю не буде проблем з нестачею молоді у Церкві.
- Організовувати різні акції, спільноти і т.д. Такі середовища в яких молода людина відчувала б себе комфортно і вільно.
- Чути молодь. Створювати інституції, які працюватимуть з молоддю. Проводити різноманітні акції, публічні акції для молоді. Залучати молодь до активного життя церкви.

- Церква вже багато робить для цього. Потрібно ще більше християнських таборів у всіх селах і містах України. Найперше, церква має об'єднатись. Тоді й молодь об'єднається.
- Мені здається, було б добре, якби була співпраця Церкви з університетами. Наприклад, щоби курси з історії християнства читали не релігіознавці, а доктори богослов'я, щоби було більше курсів вільного вибору, пов'язаних з християнством, богослов'ям. Можливо також було б добре, якби при університетах були священники-консультанти, так як зараз є психологи-консультанти. Хай би священник приходив один-два рази на тиждень на пару годин, але щоби студенти знали що він є. Можливо, він би користувався довірою як і в тих, хто ще не ходить до церкви і соромиться підійти до незнайомого священника в якомусь храмі з питаннями, так і в тих хто ходить до церкви але не має свого духівника.
- Більше паломництв та зустрічей молоді, де вони б могли шукати собі пару в лоні церкви, а не на дискотеках і сайтах
- На мою думку, церква зможе допомогти молодим особам, коли буде чути їх голос і буде йти "в ногу з світом". Молоді потрібне розуміння, відчуття любові та прийняття.
- Перестати думати, що молодь - неповноцінна верства населення, якій потрібні постійні спрощення мови, емоцій і літургії. Почати спілкуватись з ними, як з дорослими людьми і перестати так відверто виділяти їх в якусь категорію і узагальнювати певні факти. Молодь цілком в стані розуміти і практикувати все: читання Отців Церкви, медитації, серйозні роздуми над серйозними речами, розуміти і відвідувати будь-які форми літургії, включно з ТЛМ.
- Церква багато чого робить, але потрібно побільше організовувати заходів для молоді, особливо студентських років.. у Львові багато в яких університетах є свої каплички десь біля гуртожитків чи ще десь поблизу і вони мають своїх капеланів... але нажаль багато в яких і немає.. дуже часто студенти після пар не мають або часу або сил просто їхати кудись до церкви, якщо хоча б невеличкий куток в гуртожитку був для молитви і Служби Божої я думаю багато хто ходив би...
- Говорити її мовою, а не мати якийсь стереотипне уявлення про молодь і говорити, і потрібно розуміти що молоді люди є дуже різні
- Організовувати більше молодіжних організацій, зокрема допомагати щойно одруженим та молодим батькам переживати кризи подружнього життя.
- При парафіях організовувати різні зустрічі для молоді, спільний відпочинок типу "Канікули з Богом". У великих парафіях це є, а у малих сільських це важче зробити.
- Стати відкритішою і ближчою до молоді. Свідчити Бога кожної хвилини. Виховувати добрих священників.

- Робити християнські з'їзди молоді, популяризувати молодіжні спільноти в церквах, школах і на державному рівні
- Церква повинна влаштовувати те, що подобається молоді, різні прощі, подорожі, духовні концерти, катехизації
- Думаю, важливо дивитися на молодь з рівня молоді, а також проповідувати делами більше, ніж словами.
- Церква в Україні дуже багато робить для молоді, це різні спільноти, рухи, навчальні заклади, прощі, це все скріплює українську молодь і мене особисто. Я думаю потрібно більше живих свідчень християнського життя, навчити людей більш відкритіше говорити про Бога на роботі, в школі, у будь-якому місці, більше зустрічей де люди зможуть поділитися своїм життям..своїм прикладом і як прямували до Бога, як вони відчують Його у своєму житті і залишаються вірними Йому. Свідчити що дійсно так можна жити і це є добре життя. Бо у житті безліч випробувань, спокус.. найбільша це певно бути як всі, не гіршим за інших. А жити з Христом це відмовитися від певного типу життя, якраз бути трохи іншим.
- Переважно у церкві священники спрямовують увагу на 2 категорії людей: дітей і тих, кому за 40. А з 18-30-річними важко налагоджується комунікація. Вони ж самі не відкриються священнику. Потрібно більше цікавих подій для молоді: табори, зустрічі, тренінги, прощі, молитви. Якщо це все є у великих містах, то в селах і містечках дуже і дуже мало.
- Проводити більше місійної діяльності, проводити якісь акції які б могли зблизити молодь навіть з різних парафій.
- Зменшити міжконфесійну ненависть. більш ретельно ставитися до роботи священників, котрі осуджують і зневажають людей з інших конфесій, особливо, православних
- Іти в ногу, брати спільну участь в різних проектах із громадськими організаціями. Проводити різні заходи в школах(психологічна підтримка). часто школа ламає дітей, а церква може цьому запобігти.
- Побільше організовувати цікавих для молоді заходів для залучення молоді в життя Церкви.
- Проводити зустрічі на актуальні для молоді теми з точки зору релігії на парафіях, проводити окрему катехизацію для молоді.
- Так як я заміжня, я б хотіла щоб в церкві створювались спільноти, де отець, психолог провадять і після шлюбу молоді пари, щоб коли виникала б якась проблема, сварка в подружжя можна було обговорити з кимось хто б міг дати не тільки духовну пораду, опираючись на вчення церкви але і просто заспокоїти чи розрадити. Адже у нашій уяві може побутувати думка що отець може не так

зрозуміти, дати богословську пораду . А ми так часто прагнемо просто поради з точки зору простої людини

- Більше інформації про природне планування сім'ї. Методи розпізнавання плідності.
- Більше спілкуватись з молоддю та присвячувати час, спілкуватись з батьками та уникати надмірної дистанції, руйнувати стереотипи
- Організувати більше сарепт, прощ, різних поїздок для молоді, де можна було б познайомитись з однолітками з інших міст і єпархій.... це було б чудово☺☺
- Менше клерикалізму, а більше відкритості і відвертості. Щоб священники и монашки не боялись бути людьми, а не святошами.
- Повинна більше організувати прощ, паломництв, відпустів, або ж просто тури з молоддю, різні подорожі, похід в гори, любі пригоди зближують, я дійсно дуже хочу щоб священник УГКЦ більше зверталися саме до молоді! Заохочували їх приймати в цікавинках участі, щоб і молоді було цікаво щось нове для себе взнати, більше часу і зустрічей проводити разом! :)
- Організувати більше зустрічей з молоддю. Особливо, щоб це якимось регулювалось. Щоб по можливості на ці зустрічі запрошували цікавих людей, які можуть поділитись своїм досвідом з молодими людьми.
- Показати, що віра, стосунки з Ісусом не є тягарем, обов'язком, формальністю. Довести молоді, що священник так само є людиною і здатний на помилки, емоційність, імпульсивність... а гроші - не завжди мотиватор до служіння в храмах... це найпоширеніші причини, чому молодь не йде до Церкви. І лише Церква може їх усунути, пояснюючи! І то гучно! І ще, щоб Церква вчила молодь, як можна жити з Христом, по-християнськи, не відкидаючи світові блага, а користуючись ними розумно.
- На мою думку, церква, тобто священнослужителі повинні бути ближчі до людей, час від часу відвідувати своїх парафіян щоб була взаємодовіра між церквою і людьми.
- Священики мають на власному прикладі показувати любов, проводити якісь зібрання та лекції для молоді
- Священнослужителі повинні більше спілкуватися із молодими людьми, щоб краще їх розуміти
- Маю лише одне зауваження - щоб священники були більш відкритими на діалог та особисті розмови. Маю, на жаль, негативний досвід. Зробила чимало помилок лише тому, що не мала у кого спитати поради, а священники, які для мене мали авторитет, були не доступні - не виявляли бажання вислухати, зрозуміти, допомогти. Часом просиш про розмову (я роблю це досить рідко), а у відповідь цілковита нехоть і небажання вислухати... Жаль

- Влаштувати табори для дітей (на прикладі табору, який влаштовує УГКЦ "канікули з Богом", різні соціальні ініціативи, волонтерство, зустрічі молоді. Говорити з молоддю та дітьми на доступній та зрозумілій для них мові, зацікавлювати. Показувати зо життя з Богом не таке нудне і обмежене, як дехто вважає. Влаштувати служби Божі для дітей та молоді, дитячі садки та гуртки при церквах.
- Створювати молодіжні спільноти, бажано щоб місце зустрічі було не в церкві, а десь в нейтральному місці, бо маю досвід коли люди цікавилися зустрічами віруючої молоді, бо чули як ми цікаво проводили час, але не хотіли йти відразу до церкви, це їх відлякувало. Треба спочатку свою віру засвідчити поза церквою, а потім можливо людина побачить і захоче прийти до церкви, щоб ближче познайомитися з Богом.
- Великі, масові, цікаві збірки молоді. Побільше таборів, виїздів в святі місця, ітд
- Більше дізнаватися про інтереси молоді та по сучасному проводити час з молоддю
- Просто йти до молоді, в неділю і в будні дні після літургій підходити до молодих людей і спілкуватися, їздити на відпочинки, організовувати реколекції 😊
Організовувати молодіжні зустрічі, фестивалі, прощі... Організовувати футбольні секції для хлопців та співочі/кухарські гуртки для дівчат.
- Організовуючи різноманітні заходи для залучення молоді до церкви, проголошувати проповіді стосовно молоді. Показати те, що християнство це не лише сумна молитва, а й веселість, драйв, нові можливості, самореалізація, відчуття любові з боку християнської родини... Спілкуватись і постійно підтримувати контакт з молоддю яка вже є при церкві, заохотити їх до служіння...
- Дуже багато молодих людей не мають з ким поговорити. Вони може навіть ходять в Церкву, але не знаходять у собі сміливості підійти до священника і попросити про розмову. Добре би було, якби душпастир після недільної Літургії виходив до людей і знайомився з ними, зав'язував знайомство і врешті розпізнавав людей, які потребують підтримки. Бо зазвичай спілкування відбувається лише зі "своїми".
- Церква в Україні повинна адаптувати проповіді до реалій сучасності, не згадувати у проповідях про фінансові проблеми храму, а дарувати натхнення і бажання жити. Я думаю, що священнослужителям не дуже правильно критикувати інших, вони повинні бути наставниками і прикладом для наслідування
- Священники мають бути більш наближеними до молоді зокрема старші та давно висвячені.
- Надалі продовжувати розпочатий процес, також давати можливість розвитку для молоді.
- Я знаю що е церкви які дуже стидять молодь відштовхуючи її цим. Ми ж всі маємо свої помилки.

- Більше часу проводити з молоддю, різні табори, можливо християнські фестивалі.
- На жаль, на даний час на кожній парафії є праця з молоддю! А це є дуже важливо, щоб ця праця була! Також робити більше різних реколекцій!
- Закликувати не тільки на Літургії, а й до громадських при парафіяльних організацій.
- Бути більш відкритою до молоді, яка ще не пізнала Бога - показувати, що життя із Богом цікаве, розповідати про усі можливості для молоді, які є у Церкві - участь у товариствах, організаціях, спільнотах тощо. Бути прикладом у наслідуванні Христа. Бути чесною і справедливою.
- розуміти і чути молодь. а також духовних наставників які прагнуть нести власним прикладом Бога серед молоді та у суспільство.
- Більше розповідати про релігійні організації та рухи для молоді. Тому що організацій достатньо, але велика частина молоді навіть не уявляє що щось цього характеру взагалі існує, і що з допомогою цього можна заново встати на правильний шлях або виправитись.
- Часом у селі де я народилася, священник нарікає, що молодь чинить не добре коли вживає алкоголь чи справляє дискотеки а до церкви не йде. Мені здається, що молодь не має живого спілкування із священником, що молодь боїться його, бо вважає себе "не правильною" і боїться щось вчинити "неправильне" в церкві. Я думаю, аби бути ближчим до молоді, потрібно її полюбити і прагнути співпрацювати із нею, показуючи, що її любить Бог. Критика і осуд не є добрими. Я думаю, що молодь у моєму селі тішилася б, якби священник запросив її на розмову не критикуючи, а до спільнотового, християнського взаєморозуміння. І не до виділення когось кращого та осудження гіршого. Бажаю дуже, аби кожен мав змогу розвиватися у спільноті, як і я свого часу. Я бачила, що у місті молодь якась інакша, в селах йде деградація, що є дуже сумно. Тому створення спільних із молоддю проектів, обговорення і вирішення спільних рішень є дуже важливим. В цілому скажу одне...молодь треба полюбити і не боятися працювати із нею, адже все добре провадить Бог.
- Створювати більше, цікавих для молоді, спільнот у соціальних мережах; Намагатись пояснити, зокрема людям старшого віку, не сприймати церкву та Христову віру лише як тотальне покаяння та страх перед покаранням за гріхи із зацикленням на обряді, а й як осередок радості та любові Божої, адже така поведінка вірян не сприяє бажанню молоді відвідувати храм. Частішого проведення Богослужінь для молоді де вони б комфортніше себе почували, показати молоді, що Христова віра - це віра в Любов Божу і радіти життю, дякуючи за нього Богові, зовсім не погано.
- Кроком назустріч нам може бути створення розмаїтих цікавих програм і мобільних додатків, що послугують Божими орієнтирами в інтернет-просторі та, певно, будуть корисні в організації якихось масштабних заходів, а також проведення зустрічей на вишколах, чужаннях, таборах різних територіальних рівнів, що може бути добре для

згуртування юних людей різних областей нашої держави - так зване єднання Заходу і Сходу, які є зараз доволі розрізненими.

- Праця з дітьми та молоддю на парафіях, особливо в селах. Створення молодіжних церковних рад.
- В кожній парафії влаштовувати зустрічі з молоддю, проводити концерти на релігійну тематику, цікаві документальні фільми про життя святих.
- Зрозуміти, що молодь це майбутнє, і працювати найбільше, налагоджуючи стосунки з нею, шукаючи спільних захоплень, спільної мови.
- Більше спілкуватися з молоддю, проводити різні зустрічі в церкві або на території церкви, можна організувати поїздку, щоб бути ближчими до молоді.
- Больше собирать молодежь вместе, с разных городов в один храм, когда рядом есть одногодки с которыми можно поговорить на одну тему (Бог), то в таких компаниях любой человек чувствует себя "в своей тарелке" особенно молодежь.
- Запровадити більше різноманітних з'їздів та близьких зустрічей, а також стати більш відкритою.
- Це справа Церкви, не моя) мені, якщо щиро, бракує життєвості і правдивості у проповідях. не в сенсі, що кажуть не правду, а - цілком теологічна конференція, котра пояснює культурні нюанси. як культурологу мені з тим все зрозуміло, як і багатьом іншим парафіянам, котрі з року в рік слухають про культурні нюанси. б - бракує щирості - якби отець сказав - от у мене так було. у мого брата так було. а як було у вас? щоби люди теж мали діалог, або свідчення. є багато корисного чого послухати у парафіян. в - 97% проповідей несуть інформацію - які ж ви паскудні грішники! і дуже рідкісно отець дивиться на грішників, а каже - Ви сіль Землі! Ідіть і будуйте цей Світ Кращим!
- Не критикувати молодь, а просто любити її та дослухатися до думок молодих людей. Постаратися зрозуміти, що стало причиною того, що молоді люди інколи скептично та негативно ставляться до науки Церкви та слів священників. Потрібно, щоб Церква зрозуміла проблеми молоді. Важливо також є, щоб священники, які навчають дотримуватися Божих законів теж їх дотримувалися.
- Вона близька до молоді у проповіді і катехезі у містах та приміських населених пунктах, а в маленьких селах бракує належної проповіді, бракує вишколу для сільських священників про молодіжний апостолят і молодіжне душпастирство. Церква як інституція має відчинити двері для молодих працівників на парафіях, в єпархіальних управліннях, церковних організаціях, видавництвах, ЗМІ, там здебільшого "засіли" люди середнього та золотого віку, які не довіряють молодим фахівцям, не вміють відпустити кермо служіння, не вміють делегувати. А ще потрібно навчитись оцінити працю молоді для розбудови Церкви, вміти сказати "дякую" за служіння, не легковажачи віком.

- Не сидіти тільки в церкві, а йти до молоді. На вулиці, дискотеки, в кафешки. Мало молоді хочуть ходити в церкву. Тому священикам і просто християнам треба йти до них .
- Бути гнучкою, не критичною, прислухатись до молоді, в одночас не відхилятися від найголовніших принципів.
- Сприяти розвитку парафіяльних спільнот, організовувати різноманітні християнські фестивалі та святкування, доносити до молоді думку про те, що Церква - це перш за все спільнота в Бозі.
- По більше молодих, розуміючих молодь священиків. Допомога безпритульним тваринам, робота церкви разом з молоддю у напрямку захисту тварин та навколишнього середовища!
- Більше спілкуватися з молоддю. Дати їй(молоді) можливість краще пізнати Бога, не тільки в Церкві, а й за її межами. Спільноти при церкві, катехитичні зустрічі.
- Займатись на парафія, робити всілякі зустрічі, організовувати поїздки різноманітні, пояснювати важливість присутності Бога у нашому житті, і буду відкритішими до молодих людей.
- Церква повинна говорити з молодими людьми мовою молодих людей. Проповідувати радість. Багато можемо бачити стареньких людей по Церквах, які раніше не практикували того, бо вони стоять на порозі вічності, і їх веде в храм страх. невідання. надія на Боже милосердя. А молодих людей має вести любов, натхнення, радість.
- 1. Мати більше монахів або цілібатних священників, які б не були замішені в бізнесові справи. А також більш активних сестер монахинь, які своїм служінням та любов'ю до Бога показували б добрий приклад!
 2. Мені особисто б особисто хотілося мати свого духовного наставника, не психолога, а наставника, духівника, який міг би давати життєві поради. Найкращим способом для цього можна використати інтернет, якусь групу, де є постійно священик або монах онлайн і можна вести з ним переписку!
 3. Нагадувати молодим людям про Тайну Сповіді, Святого Причастя та Подружжя. І взагалі, люди забули про сповідь, йдуть до Святого Причастя просто так, ведуть дітей, які не хочуть йти, після Причастя не моляться... все це відбувається на моїх очах. Пресвята Євхаристія не вшановується належним чином. Коли я питаюся молодих людей чи знають вони як йти і готуватися до Святого Причастя, вони відповідають де таке написано! Це недопрацювання духовних осіб!!!
 4. При церквах робити більше гуртків, таких як театральний, спортивний і т.д, щоб діти більше були у духовному середовищі!
- Проводити більше лекторіїв та програм із залученням молоді (зокрема, студентства) не лише територіальних релігійних громад, але й в якості ознайомлювальних акцій, відкритих занять в університетах та академіях, що у свою чергу дасть змогу

залучити до християнських норм життя людей які вірять у Бога, але не відвідують церкву.

- В усіх церквах мають бути катехезації. Навіть в УАПЦ.Я через це що там не займаються з молоддю в УАПЦ перейшла УГКЦ.
- Робити більше Дієцезіальних днів молоді, Всеукраїнських або ж навіть Міжнародних з'їздів. Особисто мені дуже хочеться, щоб це була глибока і повна віднова, але з іншого боку розумію, що молодь на це не "клюне". Треба робити щось класне, драйвове, якимось заманити)) а потім по-трохи говорити про Бога і Церкву. Гадаю, сучасній молоді треба дати зрозуміти, що бути католиком - це круто, весело і це те, де вони отримують правдиву любов!
- Не намагатися гуртувати лише молодь, "ідеальну" в плані релігійності. Сприймати молодих людей такими, якими вони є. Шукати порозуміння з людьми, далекими від релігії і Церкви. За моїми спостереженнями - не варто чекати, що молодь потягнеться до церковних проєктів лише тому, що вони організовані Церквою. Молоді особи зазвичай обирають те, що дійсно їх цікавить. Важливо не просто пропагувати певні ідеї, а й дослухатися до молоді і шукати точки перетину інтересів. "Підвищувати планку" діяльності Церкви, покращувати якість проєктів, критично оцінювати їх реальну цінність і доцільність.
- Потрібно більше заходів для молоді, таких, як організує спільнота "Благословення"
- Виходити за межі церкви. Важливим є також виховування школярів в духовному дусі.
- Молодь рідко виховується почуття справжнім християнським традиціям, вони не знають точно хто такий Бог і який він, чому він вимагає від нас дотримуватись якихось обмежень-заповідей. Треба доносити до них зокрема через такі курси як РУАХ всі істини, що Бог нас безмежно любить, що ми його діти, що він хоче вберегти нас від поганого, але ми його не слухає, тощо
- збільшити кількість релігійних шкіл, підняти якість навчання в них на високий рівень, і молодь по-тихеньку потягнеться, бо це стане престижно. І тоді, виховуючи дітей на християнських засадах, отримаємо інтелігентну у глибоко-віруючу молодь
- не говорити нудних і нецікавих проповідей, вийти на вулиці до молоді, засновувати католицькі школи
- Заохочувати до участі у релігійних спільнотах, заняття благодійництвом - радість, яку отримуєш від допомоги іншим, тим самим наслідуючи Христа.
- Бути відкритою до неї, не боятись її. Прислухатись до неї, до її потреб. Створити різні релігійні групи для молоді.
- Вийти за межі комфорту:)Дуже важливим є особисте спілкування душпастирів із молоддю парафії: духовний провід, роз'яснення, слухання і розуміння її проблем.

- Використання нестандартних методів комунікації: йти туди де нині є молодь, говорити "її мовою" про Христа. Якщо сидіти в церкві і чекати - можна довго так просидіти (Мішель Ремері на презентації «Твіти з Богом» у Львові 04.05.2017)
- Різні заходи, тренінги, поїздки, прощі. В селах священники мають бути ближчими до молоді і залучати її до церковного життя.
- Проводити катехизацію, робити різні християнські зустрічі, табори, сарепти, фестивалі, зацікавлювати молодь.
- Відкритися на невіруючих і постаратися нав*язувати із ними контакт. Більше розповідати про таїнства і їх специфіку. Просувати християнську музику. Допомогти вірянам навчитися боротися із життєвими проблемами: самотністю, депресією, бідністю, націоналізмом, расизмом...
- Найперше, це заохочення молодих людей до життя парафії - тематичні зустрічі, читання СП, спільні виїзди, молодіжний хор, катехиза, відкритість отця на парафії до молоді.
- Просто поведінка священників має бути настільки духовною щоб молодь хотіла йти до церкви і слухати Боже слово з вуст настоятелів
- Говорити сучасною мовою, приводити життєві приклади застосування моральних максим, актуалізувати біблійні приклади; більше працювати із молоддю по селах
- Як відомо всім, сучасна молодь приречена до соціальних мереж. І переважна більшість гортає стрічку найактуальніших новин і стає в курсі всіх подій. Так, я цілком згідна з тим, що інтернет забирає багато вільного часу, зокрема в молоді, але це вже звичка від якої не відмовиться ніхто, бо це наш такий собі малий світ. Без нього вже, дехто не може ні на хвилину уявити своє життя, бо там інформація і спілкування з близькими. Тому Церква повинна брати і в цьому світі свою важливу присутність, висвітлювати цікаву інформацію, яка буде зачіпати нашу молодь, зокрема це можуть бути короткі оповідання з мораллю, ефектні ілюстрації з поєднанням коротких притч, і також оголошення всіх важливих подій.
- Організовувати локальні молодіжні івенти, общатися с молодіжью, отвечать на самые табуированные вопросы, волнующие молодых людей: секс, отношения со сверстниками, с противоположным полом, родителями. Постоянно организовывать выезды с молодіжью с целью общения и рекреации. Не давить на "другую" молодіж, особенно на трудных подростков, стремящихся получить внимание и любовь. Проводить уличные евангелизации с молодіжью с целью раскрыть сердца других молодых людей. Не бояться выйти из какого-то формата, не отказывать новым инициативам, не "шаблонизировать" творческих людей, которые стремятся полностью раскрыться с помощью церкви. Сделать некое постоянное пространство для творческой молодіжи (будь то музыканты, художники, дизайнеры, режиссеры и тд) с целью прогрессивного развития и служении прежде всего церкви и другим подросткам.

- Організувати більше зустрічей для молоді, які будуть поєднувати відпочинок і молитву!
- Активно проводити катехизації, молодіжні реколекції, прощі, зустрічі...Заохочувати брати активну участь у житті церкви і парафії...
- Змінити своє відношення до вірян, а також проводити жорсткий "кастинг" для тих, хто прагне бути священником.
- Проводити як найчастіше різні зібрання, катехизи, організувати навчальні заклади.
- Не намагатись змінити все й одразу. Виховувати добрих служителів, сіячів слова Божого на мові молоді.
- Можливо це були б організовані якісь конференції, зустрічі, квести, ігри, змагання, спілки і не лише на рівні парафії, але й на місцевому. Бажано українською мовою, особливо в регіонах польсько- та російськомовних.
- Більше заохочувати, йти трішки на поступки, бути більш комунікабельною, сучасною, щирою відкритою на любов
- Більше спілкуватися з молоддю, проявляти більше відкритості, менше консерватизму. Бути більш психологічно підготовленою до спілкування з молодими людьми.
- Старатись робити зустрічі для молоді при парафіях якомога частішими та регулярними. Також було б добре, якби вони проходили в максимально неформальній обстановці і були спрямовані саме на зав'язування дружби між молодими людьми й поза церквою, а не лише на прослуховування катехези.
- Церква повинна продукувати достатньо молодіжної літератури релігійного характеру та виховувати лідерів і спеціальних формаційних школах.
- 1. Кожного тижня організувати зустрічі з молоддю.
- 2. Від 1 до 4-ох разів в рік організувати реколекції для молоді.
- 3. Зустрічі з молоддю та реколекції активно рекламувати в соц. мережах.
- 4. Священники повинні бути активні користувачі соціальними мережами, де їм слід публікувати фото зі свого відпочину, сімейні фото, а також ділитися корисною релігійною інформацією, такою як: релігійна література, релігійні заходи в Україні та закордоном та іншою корисною християнською інформацією.
- 5. Важливо також мати постійний зв'язок із священником. Я, наприклад, соромлюсь підійти і задати питання священнику чи написати йому листа в соц. мережі. Вважаю, Священникам, непогано би було створити анонімні блоги для того, щоб молодь могла задавати питання, які її турбують. Звичайно зараз в інтернеті є священники в яких є такі блоги і які відповідають на запитання мирян, проте, на мою думку, зручніше би було задавати питання тому священнику, до Парафії якого ти відносишся.

6. Важливо! Поширювати священником на своїй сторінці в Facebook розпорядок Богослужінь та новин церкви, наприклад, дату коли в церкві будуть проводитися реколекції, дату коли в церкву привезуть мощі, дату коли буде правитись дев'ятниця та іншу актуальну інформацію парафії.

7. Кожна Церква повинна мати сайт. Де буде публікуватись інформація, яку я написала в пункті 6, а також інші актуальні релігійні новини.

- Вважаю, що церква має більше уваги приділяти молоді, а особливо- молодим сімейним парам. Організовувати якісь цікаві подорожі, паломництва, зустрічі для сімейних людей різного віку зі священником - для тлумачення сімейних питань, допомоги, обміну досвідом, для розвитку взаєморозуміння у подружній парі.
- Треба щоб всі почали говорити, по всіх селах. Бо на превеликий жаль, тут з молоддю ніхто не працює.... Нам ніхто не говорить про Бога, все обмежується літургією
- Церква має бути сучасною і цікавою для молоді. Допомогати в їхніх потребах, як духовних, психологічних так і, можливо, матеріальних. На мою думку, в моєму місті (Кривий Ріг - Східна Україна) не вистачає, а точніше їх зовсім немає, християнських закладів, принаймні дитячих садочків, католицьких шкіл, в яких, я б мріяла, щоб вчилися мої діти.
- Священнослужителі мають, і я кажу повинні, навіть змушені, бути простішими у своїх проповідях-ну більше життєвих слів, і заохочувати дітей парафіян до різних екскурсій ---змішуючи це все соціальною інформацією та християнськими цінностями.
- вести діалог, щоб у церкві були присутні люди які можуть мислити, аналізувати, тому що та система що є зараз відштовхує молоду людину, яка бачить в церковній організації закоренілу застарілу систему, яка є нудною. в Україні існують різні світи стосовно релігійного питання і ще в свою чергу також на це впливає інформація, яку людина отримує про Церкву
- На моя думку, молодіжні зустрічі спільнот, прощі, фестивалі все це є...але молодь, яка не в церкві боїться.. сторониться, мабуть було би добре якби Церква в Україні відстоювала би те, що у тих частинах України(Центральні, Східні регіони), де немає катахізації в школах, має все таки бути хоча б в початкових школах ознайомлення з християнською та католицькою релігією, її історією та основними поняттями взагалі на основі чого далі би формувалися їхні думки , ставлення та свідомість.
- Просто бути ближче. Особливо до тих, які не мають якогось матеріального статку, не відкидати їх, а бути поруч і допомагати.
- Організовувати як найбільше збори молоді, поїздки до священних місць, бесіда з молоддю на різні теми не тільки релігійні.
- Продовжувати представляти Бога як люблячого Батька, а не строгого правителя. Навчати впроваджувати християнські цінності та Божі заповіді у повсякденне сучасне життя.

- Активніше працювати з молоддю: залучати її до вирішення важливих питань, проводити різнопланові навчання, організовувати зустрічі та конференції де кожен зможе відкритися.
- На мою думку , церква робить все можливе, але молодь неправильно відноситься до церкви і до Бога, здебільшого, зневажає, і це , справді , дуже прикро.
- Запросити більше молодих місіонерів у міста, де є багато університетів, створювати групи ділення для молоді, проводити з ними більше вільного часу, наприклад на природі. Священники повинні бути завжди доступними.
- цікавитись, чим дихає молоде покоління, бо духовенство надто прийняло роль батьків, хотілось би бачити в них скоріше друзів
- Проводити цікаві навчання, подорожувати ,цікавитися чим би молодь хотіла займатися можливо ігри, конкурси.
- Було б добре, якби духовні особи теж були викладачами і вчителями. Завжди і в усіх навчальних закладах щоб було місце уроку християнської етики.
- Створювати більше молодіжних та дитячих проєктів, християнських таборів, християнського спілкування молоді
- Я не знаю на сьогодні молодь розпущена до такого що навіть не знаю з чого починати
- Осучаснитись, щоб молодь не відчувала відстані та застарілості між собою та Церквою.
- Не бути осторонь проблем з якими найчастіше зустрічається молодь. Активно залучати молодь до суспільної праці, волонтерства.
- Як на мою думку, бути по ближче і по відкритіше до молоді. Також враховувати ентузіазм та енергію молодих людей і давати їм можливість в тому розвиватися. Частіше організовувати заходи де молодь, лідерів навчатимуть та проявлятимуть їхні якості. Дуже важливо в доступних містах!
- Проводити більше катехизацій у школах, організовувати НЧ, залучати до благодійних акцій і показувати, що християнство-це круто) а буде практикуючим християнином-модно)
- Організовувати різноманітні зустрічі, де молоді люди б могли духовно збагачуватись і водночас ділитись своїми думками та поглядами.
- Організовувати спілки, зустрічі з молоддю, пояснювати на прикладах з сучасного життя Біблію
- Заохочувати їх до цікавих проєктів (волонтерства , благодійних акцій , спільних поїздок на відпочинок), мати дуже дружні відносини, і ставитися до молоді як до приятелів.

- Священики повинні не вивищуватись і не бути командирами - начальниками, а бути другом молоді
- Робити собі "рекламу" у соціальних мережах жаз, бо зараз багато та молоді є там, вести свій сайт чи ще щось
- Потрібно молоді ревних священиків, які б були заінтересовані в роботі з молоддю.
- Повинно бути більше взаємодії священників з молоддю. Сильні духовні провідників, добрі сповідники та вчителі. Потрібно більше відкривати церковних молодіжних організацій які займаються волонтерством, або суспільною діяльністю
- Комісії з душпастирства молоді, мають запрошувати делегатів з кожної парафії і робити зустрічі, щоби почути голос молоді.
- Я не розумію Євангеліє. Ну тобто розумію, але це дуже тяжко і то після проповіді священика. Напишіть Євангеліє для гопників (див. виступ на TEDxLviv, "Євангеліє для гопників"), щоб його розумів простий люд. Адже originally воно було написано спеціально для цього. Те саме стосується проповідей2) молодь має бути крутою. Вони встидаються говорити відкрито, що ходять до церкви, моляться ітд, бо це не модно. Зробіть церкву модною, а не нудною3) інтегруйтеся в сучасне суспільство. Час іде, традиції залишаються. Сучасне покоління міленіалів любить зручність, швидкість і таке інше. Якби церква вела свій блог в інстаграмі, то це охоплювала б більшу аудиторію молоді
- На мою думку, Церква має закликати молодь до ревнішої віри в Бога різними способами, а саме: створенням різних молодіжних груп, з подальшим проведенням відпочинкових таборів, це в свою чергу дозволить людям познайомитись один з одним і дізнатись багато цікавого. Інколи в таких групах люди знаходять дуже велику підтримку, якої їм не вистачає в житті, і коли вони впадуть, то знають, що є люди які допоможуть їм підвестись. На сьогоднішній день це дуже важливо, тому що багато молоді думає, що нікому не потрібні, хоча це не так. Також відродити колишні звичаї, які помалу починають забуватись, а саме: свято Миколая, колись переодівались в Миколая та ходили по хатах, не для того щоб гроші заробити, а щоб принести радість дітям та дорослим (я пам'ятаю до мене в дитинстві приходив Миколай:)), в моєму місті зараз це відроджується), вертепи, гаївки, можна просто в гарний вечір сісти біля ватри взяти гітару та з молоддю заспівати гарних пісень.
- Більше проводити молодіжних зустрічей, щоб молоддю займались молоді та повні нових ідей священники
- Залежить від конфесій - греко-католики, римо-католики і православні КП і так близькі до молоді, а от московський патріархат я би взагалі заборонила
- Євангелізувати, виходити на вулицю і спілкуватися з молоддю, створювати християнські фільми...
- Часто це залежить від священника, до одного на розмови і катехізацію ходять з задоволенням, а іншого уникають, тобто риси характеру самої Людини

- Йти до молоді і до дітей на усіх її рівнях, починаючи від садочку аж до вищих навчальних закладів, вимагати від держави узаконити викладання моральних цінностей і засад на усіх рівнях. Церква має бути відкритою для молоді у всіх значеннях цього слова!
- Більше організовувати зустрічей для молоді віком від 21 до 30 років, бо зазвичай молодь в Україні є шкільного віку, і на таких зустрічах присутні здебільшого діти, які не доросли до деяких тем. А, наприклад, молодь старша потребує чогось більш серйознішого.
- Любити молодих людей, допомагати їм побороти труднощі, проповідувати Христа, робити виїзди молоді на природу, та щоб вони заохочували своїх друзів, завжди цікавитися життям тих, які просто відвідують Церкву, створювати спільноти, робити молитви прославлення, молитися за мир та навернення молоді.
- Насамперед, ЗАХОТИТИ бути ближче до молоді. Священники на рівні парафій повинні не нав'язувати молоді ті чи інші релігійні рухи чи групи, до яких належать самі, не забороняти створювати нові спільноти та рухи, якщо вони офіційно визнані Церквою та цікавлять молодих людей. Наприклад, Францисканська молодь у нефранцисканській парафії. Організовувати зустрічі для молоді, але не забувати про формацію молоді від 25 до 30 років, яка ще не має власної родини. Оскільки з досвіду України всі дієцезіальні дні молоді, дні зосередження для молоді і т.д - для молоді 15-20 років. А молодь старша часто залишається "за бортом", оскільки ні в якій спільноті чи групі не може себе реалізувати.
- Говорити з нею. Підтримувати. Пояснювати Слово через організацію заходів, зібрань
- Повинна організовувати публічні заходи (катехезації) для молоді, наприклад, робити 1-2 рази в місяць такі заходи в центрі міста села, щоб заохотити приходити на них до церкви.
- Виходити до молоді яка не відноситься до церковного середовища. Показати, що християнство це щось цікаве, це не уділ невдах. Допомогати у мудрій праці над собою, прийнятті себе, розвитку талантів, щоб формувалися сильні особистості, які б притягували інших. Церква має відмовитися від надмірного комфорту і будь якого прояву розкоші, бо цим проковує багато закидів від противників церкви. Молодь потребує мудрих, щирих, жертвних священників і черниць.
- Для того щоб бути ближче до молоді треба говорити мовою молоді. Не знаю хто це сказав, Але це істину вірні слова. Старше покоління дивно дивиться на гітару в церкві, а от молоде цього і потребує. Через пісню виразитись. В Україні подекуди проводяться різні зустрічі для молоді. Але не всюди. Цим би мали займатися молодіжні комісії. На Єпархіальному рівні є молодіжні комісії, а от на деканальному їх або немає або працюють дуже мляво. Тому і немає яскравих подій на які б молодь звертала увагу. Молодь можна заохочувати до волонтерств, котрі б зближували їх з церквою та соціумом. Для молоді важливий зараз феєрверк почуттів, а от запропонувати їх немає кому, або вони ці відчуття отримую в інший спосіб. Тому треба проводити спільні деканальні, міждеканальні Дні молоді, організувати

спільноти, хори і різні згромадження котрі б допомагали в розвитку молодого покоління та ішли з ними в досягненні феєрверку почуттів.

- Створювати молодіжні спільноти в яких пізнавати Бога і ламати стереотип нудного християнства.
- Навіть не знаю. Але якщо можна було б достукатися до совісті влади, щоб заборонили працю по воскресінням - було би чудово. Бо дуже складно знайти роботу и при цьому не грішити проти Бога... Або грішиш, або сидиш без грошей.
- Проводити зустрічі в школах, університетах, євангелізувати, запрошувати на катехези, оази, зустрічі молоді. Активно співпрацювати зі студентами. Організовувати в парафіях події для молодих людей, поїздки, спілкування з однодумцями, духовними наставниками, свідчити про діяння Бога в житті.
- На даний момент, церква в Україні не має близьких стосунків з молоддю, бо у школах, інститутах кажу одну не правду про церкву, наприклад у нас зараз тема по історії "католицизм" і наш викладач завжди каже так " що ця церква лізе не у свої справи, лише і вміє що робити то "окатоличевать" та "опалячівать"
- Мої найближчі люди дуже далекі від Церкви, а подекуди й антиклерикально налаштовані. Тому мій біль - це навернення людей, зокрема, молоді. Вважаю, що Церква має виходити за межі, власне, будівель Церков, іти в лікарні, на вулиці, якісь заклади... При цьому розмовляти не "церковною" мовою, а мовою людей, які уявлення не мають про Таїнства і т.п. Пропонувати допомогу, показувати, що Церква невід'ємна від людського життя та від Бога. Шукати шляхів пояснення (ЗРОЗУМІЛЮЮ мовою!), для чого потрібна Церква і чому невірно "просто вірити в серці" чи вважати церкви "бізнес-організаціями, які вигадали люди.
- Я не знаю, що ще можна зробити. Якби молоді люди хотіли брати участь в житті Церкви - вони б це робили. А мені нічого не бракує. Можливо тільки зустрічей з авторами книг - для мене це було б великим задоволенням.
- Більше цікавитись потребами молоді ; підтримувати ініціативу молоді ; ввести молодіжні служби як норму ; допомагати в музичному розвитку молоді (давати змогу молоді яка співає та грає розвиватись в цьому та прославляти таким чином Бога, створювати інструментальну базу для цього, цікавитись проблемами парафіяльного хору, де як правило задіяна молодь, сприяти в вирішенні цих проблем) ; розмовляти з молоддю єпископам ; опікуватися молодими сім'ями, щоб буди духовні особи, які могли допомагати у вирішенні хвилюючих подружжя питань (консультувати, підказувати, давати цінні практичні поради на основі досвіду конкретних людей або власного)
- Стати діючою. Тобто відкривати творчі, навчальні школи для різних віком людей. Католицькі університети з можливістю навчатися безкоштовно. Волонтерство, та найважливішим вчити дітей бути відкритими до всіх інших людей. Допомогати один одному.

- Збільшити кількість та покращити якість проведення заходів для молоді (на кшталт "Вітер На-Дії", організовувати різні вечори/вечорниці, де християнська молодь могла би збиратися на альтернативу до клубів/барів
- Якщо говорити про Православну церкву, то хотілося щоб вона була простіша, як Римо-Католицька.
- Не залякувати обов'язками, а відкривати можливості для розвитку молоді. не наголошувати на тому що молодь робить не так, а скеровувати до пошуку, мотивувати знаходити мир в собі. бо людина не матиме бажання йти туди, де їй будуть розказувати в чому вона помиляється. молодь піде туди, де будуть відкривати дороги як порозумітися з собою, з ближніми та як знайти мир.
- Найперше, хотілось би, щоб слова відповідали діям. Адже кожен від Церкви очікує тої настанови і поради, яка б допомогла йому змінити своє світобачення, а відтак і своє життя. Часто бачимо священників, які негідно виконують свою роботу чи коли їхні слова про спосіб християнського життя явно не відповідають їх реальному життю. Це все підриває віру і до Церкви в цілому. Також варто організовувати науки-пояснення для всіх охочих громадян, враховуючи різні соціальних верстви населення. Насправді люди готові слухати, але ту довіру людей і вміння їх не лише слухати, а й почути і розуміти сказане у Церкві потрібно заслужити.
- Якнайбільше розповсюджувати інформації про ДОБРИХ священників, про тих, що дійсно і словом, і вчинками голосять про Бога; не розголошувати (це зокрема стосується засобів масової інформації) про тих священників, які трохи зійшли з праведної дороги, яких гріх трішки полонив і змусив вчинити, зокрема, ганебні речі (слід завжди всім пам'ятати що вони такі самі люди і схильні до таких самих гріхів як і ми усі). У нас і так люди (ті що трішки віддалено живуть від церкви) священникам не зовсім довіряють, а тут ще й масла у вогонь підливають щодо них. Тобто мій висновок на це питання: Церква зможе стати ближче до молоді коли не дозволить ЗМІ обливати брудом священнослужителів, а навпаки щоб пропагувати діяльність отих істинно ревних служителів Бога на землі, отих, в очах і в усмішці яких є ІСУС. Тоді молоді люди повірять, бо вони є спраглими зараз до таких людей!
- Займатися молодими людьми, бо за ними майбутнє Церкви. Спілкуватися пригортати молодих людей до себе.
- Більше толерантності та менше засудження помилок, які неодмінно будуть на шляху пошуку свого місця.
- Відкритість до молоді в спілкуванні, діалог єпископів з молоддю, задіяння молоді у проекти котрі провадить церква, створення ідейного фонду.
- Заохочувати/навчати/спонукати священників (особливо старших, особливо у сільських парафіях) до праці з молоддю, до формування живих спільнот при парафіях, до проповідування Живого Милосердного Бог
-

- Церква робить достатньо (принаймні в моєму регіоні), але молодь не хоче ці можливості бачити і використовувати.
- Я вважаю що Римо-Католицька церква достатньо близька до молоді і служить їй.. Греко-Католицькій ще треба працювати в цьому напрямку.., за Православну не знаю і не цікавлюсь.., ну і звичайно треба всім молитись до Іоана Павла II, він дуже любив молодь ..колись я дуже хотіла і чекала щоб він мені приснився на свій день народження.. Він прийшов з квіткою білою вже старенький це було 7 років назад сів на моє ліжко це вже було по 7 ранку він виглядав змученим.. я його спитала як залишатися вірним церкві, він відповів що треба співати молодіжні пісні ..я ніколи це не забуду
- Менше говорити священникам на тему політики біля вівтаря. Не закликати до війни, закликати до миру навіть ворожуючі сторони. Йти шляхом Ісуса, допомагати зростати духовно пастві. Також, на мій погляд, церква повинна звертати увагу на новачків, бо вони не завжди мають сміливість попросити про допомогу священника. Всі люди різні і до кожного свій підхід потрібен. Створити атмосферу довіри і тепла.
- Збирати молодь в публічних місцях і розказувати про випадки, які допомогла церква і релігія для людей, і настільки це важлива і актуальна проблема для нас
- Різноманітні проекти (науки, реколекції, табори, з'їзди, семінари) для розвитку християнської молоді, для розвитку здорового способу життя. Церква повинна бути відкрита до потреб молоді, до її бажання бути активною. Церква не має фокусуватися на будівництві нових приміщень, а на духовному розвитку. На моїй парафії не проводиться жодна робота для підтримки, розвитку молоді. Візьміть це до уваги, адже, Церква не має бути місцем для дітей та стареньких бабусь, але також і для молоді! А це завдання важке зацікавити молодь діяльністю церкви. Але можна це зробити!
- Молодіжні рухи, спільноти, форуми. Волонтерські проекти куди буде задіяно більше молоді. Дати альтернативний спосіб проведення вільного часу серед християнської молоді.
- Щоб священники були ближчими до молоді, а не лише Літургія, на якій часто проповідь на високих матеріях. Щоб отці наголошували на проповіді, що у цьому уривку Євангелії сам Ісус мені каже те і те. Щоб при кожній церкві були певні різні тематичні зустрічі. Щоб отці самі були зацікавлені в тому, щоб молодь приходила і збагачувалась духовно. Дух єдності і взаєморозуміння був присутнім, а не повчання.
- Поводити зустрічі, організовувати поїздки в цікаві місця, допомогти і підтримувати у важкі часи, запрошувати успішних людей, які навчать молодь досягати поставлені цілі, бути успішними, але чесним шляхом.
- Бути відкритою до молоді, показувати, що християнське життя -не обмежене, а навпаки цікаве і веселе, але мати в цьому міру, щоб молодь не приходила на зустрічі до храму як на тусовку

- Торкатися тем, які найбільше молодь турбують, влаштовувати заходи для молоді: дискусійні групи, творча діяльність.
- Священники мають бути з дітьми і молоддю на катехізації та різних акціях. Получається що катехізацію проводять тітонькі катехетки а священники навіть і не заходять до дітей та молоді. В ораторії рідко коли керівник ораторія заходить та грається з молоддю.
- Я хочу зробити чудовий хор для молоді, дітей, старших, поки що це не зовсім вдається через те що парафія не зовсім велика, але все починається з тебе я граю і співаю сама і просто з приходом. Хор для всіх-це моя мрія, хочу щоб люди слухали і відчували Бога.
- Зараз українська молодь виїжджає за кордон. Дуже прикро, бо ми - майбутнє країни. А що ж буде, якщо вся молодь виїде? Хто ж буде будувати майбутнє держави і Церкви? В храмах дуже багато бабусь і дідусів, а молоді мало. Особливо в храмах, які є в селах. Я собі часом думаю: а що ж буде через років 5-10? Хто буде ходити на службу в селі, якщо вона тримається тільки на тих стареньких бабусах і дідусях? Як на мене, то потрібно більше різних заходів організовувати для молоді, такі як Дні зосередження, реколекції... Бо саме на таких з'їздах багато людей і, зокрема молоді, наvertsється і розуміє, що без Бога немає щастя і життя.
- Проводити заходи із звлучення великої кількості молоді особливо тих котрі не ходять до храмів ..
- Менше офіційності. більше простоти та відкритості до молоді, яка не ходить до церкви. серед сучасної молоді є дуже багато добрих, відкритих на допомогу і просто класних людей. вони не мають нічого проти Бога і Церкви. не знаю яким способом, але церкви повинна розвіяти стереотипи про священників і богопосвячених осіб. молодь треба розуміти. для того треба спробувати мислити як ми. і не забираючи їхнього способу життя поєднати їх з Богом. бути на рівні і спілкуватись з ними їхньою мовою (я зовсім не про мати).
- Відкритись, як то кажуть - відкрити обійми. Живе спілкування. В нашій державі є ще міста в яких є стереотипи, що в церква можна тільки молитись і треба бути тихо. Так. Але також усе те місце де молодь може провести час в приємній компанії, поспівати пісень і відпочити.
- Більше рекламувати себе. Організовувати літні табори, батьки готові оплачувати
- Молитись за молодь. Згуртовувати. Любити молодь. Активно організовувати різні заходи: концерти, фестивалі, хресні дороги, театри, пантоміми. Давати вихід творчій енергії молоді, залучати до служіння.
- Священники в парафіях должны с ней работать, однако церковное руководство не дает им столько времени для этого.

- Знаю, що в Одесі (де я живу) більшість богослужінь - російською, молодь яка приїжджає навчатися до Одеси - спілкується українською і через мовний бар'єр не відвідує храми взагалі або ходить до греко-католиків. Це можна побачити навіть через те що в греко-католиків 2 парафії на цілу Одесу і близько 70 осіб молоді. А в римо-католиків 6 парафій від 100 до 500 осіб і сукупно до 100 осіб молоді. Якщо церква не почне спілкуватися українською то в неї не буде молоді.
- Проводити різні заходи, лекції, зустрічі, які б зацікавили молодь. Зацікавити людину
- Більше вливатися у культурне життя, слухати, що відбувається у світі. не засуджувати тих, хто не вірить, не вивищуватися, не казати, ми, ті що будемо спасенні.
- Більше розповідати про Бога, більше пояснювати, особливо в регіонах з населенням до 50 000, де вкоренились свої правила і традиції. Поширювати створення спільнот та заходів щодо євангелізації людей в малозаселених регіонах. Зменшити культ "мощів та ікон" як засобу захисту, а поширювати особистісні стосунки з Ісусом.
- Стати більш сучасною. Пояснити молоді як поводити себе у церкві. Особливо на сході країни. Я з Кривого Рогу і у нас 90% дітей і молоді не ходить в недільні школи. Бо якось не прийнято. Не тому що не хочуть. Організувати цікаві зустрічі для молоді.

**Що ти сам можеш зробити,
аби молодь (яку ти знаєш)
була ближче Бога?**

- Бути прикладом
- Не знаю.
- Допомогати при парафії
- Не знаю
- Свідчити своїм життям
- Бути прикладом.
- Бути прикладом для інших.
- Можу зробити людей ближче до Бога через музику.
- Підтримати у важку хвилину, помолитися...
- Давати мінімальні свідчення
- Бути аніматором у проведенні літніх таборів чи допомога ти у проведенні гуртка.
- Свідчити своїм життям
- Нічого бо кого я знаю зневірилися у священників
- Хіба що показувати приклад, як християнин.
- Свідчити та проголошувати
- Проповідувати, наставляти, давати поради, розказувати про Божу любов до них
- Брати участь в навчаннях, проводити заходи.
- Жити вченням Христа
- Бути зразковим християнином і громадянином
- Мій особистий приклад на щодень і не демонстраційний, без зобов'язання когось.
- Спілкуватися на тему Бога.
- Свідчити власним прикладом і запрошувати до церкви. Церква має бути домом
- Займатися пропагандою, волонтерською роботою
- Важко відповісти
- Поводитися згідно Євангелія і не боятися говорити свою християнську точку зору
- Поділитися особистим досвідом Божих провидінь в моєму житті
- найперше це спілкування
- Мотивувати їх ходити до церкви.
- Хіба молитись за молодь.
- Допомогати їм
- Приклад власного життя.

- Частіше свідчити про свою віру, хоч часами це не є так легко.
- Говорити і показувати свій приклад
- Розповідати їм про Бога, свідчити.
- Кликати з собою, розповідати про церкву, Бога
- Показувати себе як приклад і свідчити про Бога.
- Тяжко сказати
- Доносити думку Церкви до молоді її мовою
- Бути самому ближче до Бога.
- Свідчити та показати, чим насправді є християнство
- Запросити на катехезу на Святу месу
- Помогти в певній цілі
- Це індивідуальний досвід кожного
- Заохочувати
- Проповідувати своїм словом, прикладом свого життя, життя ГНІХ.
- Навернутися самому до Бога. А Бог вже скаже, що робити.
- В ораторії проводжу молитви та коротенькі розмови на біблійні теми
- Я можу бути з Христом у Христі і для Христа.
- Свідчити Його у своєму житті
- Допомогати їм, іти за прикладом Ісуса
- Дати приклад власним життям.
- Жити свідомо, бути собою , відкритою і своїм прикладом проповідувати .
- Жити наслідуючи Христа. А вони хай вирішуючи..
- Можу свідкувати їм Святе Письмо.
- Свідчити про Христа своїм життям: прикладом, словом, ділом....
- Бути активним у цій сфері.
- Свідчити власним прикладом. Бути автентичним, бути собою.
- Більше спілкуватися
- Давати приклад
- достатньо бути собою і не боятись своєї християнської ідентичності
- Спробую наголосити на тому, що потрібно більше часу виділяти для Бога і церкви.
- треба подумати
- Катихизація, табори, гуртки.
- Власний приклад життя
- Приклад та дія

- Збирати на духовні посиденьки за чаєм
- Не можу нічого...
- Почну із заохочення до соціальних рухів
- Спілкуватися, організовувати різні дієства на рівні парафії протягом цілого року.
- Організувати різні тематичні зустрічі, євангелізація
- трошки більше їм розказувати про церкву в сучасному її аспекті
- Тільки прикладом життя
- Свідчити прикладом власного життя.
- кликати до церкви
- Нічого, мені б самому стати ближче до Бога. А як ще й іншим допомогти - не знаю.
- Залишатися собою буду.
- свідчення життям
- Бути їм прикладом
- Запросити для початку на відвідування зустрічей молоді та днів молоді.
- Я можу подати гарний приклад...
- Давати свідчення словами та вчинками
- молитися і проповідувати
- Підтримати, допомогти. Запросити на зустріч молоді
- Так. Стараюся своїм друзів глибше знайомити з постаттю Йоана Павла II.
- Свідчити це своїм життям і словами.
- бути більш відкритим
- ми зустрічаємося разом говоримо про Бога допомагаємо в парафії активні
- Розказати про те, що з Богом набагато легше в житті
- Нічого, це їх вибір
- Молитись за них
- Спільно збиратись і просто говорити....
- Запросити повідомити про що і куди знаю
- Бути з ними
- Показати власний приклад.
- Розповісти про дію Бога в своєму житті
- Своїм життям показувати свою віру в Бога це буде найефективніша євангелізація
- Проводити курси для селезіянських аніматорів
- Відвертіше і правдивіше свідчити про Бога
- Показати приклад власного життя

- Показати все з їхньої точки зору
- Мати спільну молитву з нею
- Не знаю
- Організувати зустрічі на свята, робити молитовні виїзди з молоді і вести соц.сторінки.
- Євангелізувати
- Нічого не можу зробити тому
- Пізнавати Бога і говорити про Нього - те, що й роблю. Просто і без фанатизму.
- Я вважаю що тільки власним прикладом я зможу щось зробити для молоді яку я знаю
- Брати участь в спільноті моєї Церкви
- Брати участь у соціальному служінні церкви, проводити семінари, катехизації
- Стати живим свідченням Бога та його діл моєму життю
- Розповідати про Бога, давати різні свідчення про те як мені Бог допомагає в житті.
- Розповідати про Боже Милосердя на своїх прикладах, своєю християнською поведінкою.
- Запрошувати на різні музичні варштати
- Свідчити своїм життям про дію Бога, про Його любов і присутність
- Жити згідно з Євангелією і бути прикладом для інших.
- Молитися за них, просити Бога про це для них
- Привести їх в спілку молоді
- Не задумувалась
- Зовсім ні чого . Бо молоді це не цікаво, мало хто шукає порятунку
- Більше розповідати про Бога
- Молитись
- Доводити на власному прикладі, що церква ставиться до молоді і її проблем лояльно
- Не боятися говорити про віру
- Євангелізувати
- Розповісти про те, що я віруюча
- Бути лише схожою на Нього.
- Збиратися групою і читати Святе Письмо
- Власним прикладом показувати, наскільки християнство є класним
- Влаштувати для них цікаву катехизацію, духовний концерт, прощу
- Особисте спілкування, живий приклад, незасудження, катехиза, проведений час
- Покликати з собою до храму.
- Відверто презентувати що Бог дає мені і який Він добрий, попри різні життєві обставини.
- Щоб ми разом проводили весело час і по можливостям служили іншим людям.

- Бути прикладом, для інших, що і роблю
- Говорити про Бога, подавати свій гарний приклад життя у Бозі)))
- Молитва. Позитивний приклад життя.
- Розповісти про віру, яка може і робить дива. Я це знаю.
- Я вже проводжу зустрічі молоді де спілкуємось на різні цікаві тематики
- Молитись
- Запрошувати на різні релігійні зустрічі, які відвіую сама
- Евангелізувати, кликати на катехезу до Церкви, свідчити своїм життям.
- Навести приклад з власного досвіду
- Можу спробувати організувати зустрічі з молоддю
- Організувати відпочинок з молитвою.
- Показувати свою любов до ближнього
- Завжди намагаюсь говорити про віру та церкву з друзями, розповідаю новини та
- Розвиватися та бути прикладом для молоді, яку очолюю.
- Жити так як треба
- Своім власним прикладом показувати, що життя з Богом чудове
- Зробити оази, міні катехези, але не нудні, а веселі і позитивні, бо католики не нудні люди)
- Показувати приклад і самою бути ближче до Бога
- Своім прикладом та розповідями показати людям яким є Бог і якими Він хоче бачити нас
- Заохочувати до відвідування храму разом
- Ходити на недільні служби, закликати людей до віри
- Показувати яке щастя мені приносить моя віра
- Показувати хороший приклад і певним чином проповідувати
- Навертаю до церкви. До Бога!
- Пропагувати Бога, як найкрутішу людину і брати участь у різних акціях
- Допомогати в проведенні зустрічей, походів чи цікавих зібрань.
- Запросити на богослужіння, показати на своєму прикладі доброту і любов
- Мне 14 , и я не уверена что могу что-то сделать.
- Розповідати про Бога
- Засвідчувати, що Бог - це любов, а не примус і нудні проповіді.
- Давати свідчення чи провадити їх у спільноту
- Жити християнським життям
- Бути ближчою до Христа
- Проводити християнські табори, організувати поїздки, прощі.

- Запрошувати з собою на недільну Месу, своїм життям давати приклад
- Молитися за молодь.
- Недільні школи в парафії. Веселі канікули з Богом.
- Свідчити про Бога та Його вплив на власне життя.
- Просто там перебувати та ділитися досвідом
- Як казав св. Франциск Асизький: "Проповідувати завжди, а якщо потрібно, то й словами"
- свідчити їм про Бога, про Його любов до нас і вчинками, своїм життям це доказувати
- Мало, бо зараз серед молоді дуже розповсюджений атеїзм.
- Давати гарний приклад християнина.
- Відверто говорити про Бога і Його вплив на моє життя з друзями, не соромитись цього.
- Збиратися
- Ділитись власним досвідом та поглядами
- Власним прикладом наближати інших ближче до Бога
- Розмовляти про Бога, подавати приклад
- Можу активно пропагувати відвідування Літургії
- Надавати приклад своїм життям
- Не боятися визнавати свою віру Бути відкритою на допомогу
- Привести на неокатекуменальну дорогу.
- Кличу друзів, рідних на храмові свята та прощі!
- Нісенітниця. Бог є найближчим для кожної людини.
- Закликати до цього
- Можу навчити панотців грати у бридж та клюдо.
- Намагатимусь показати, що християнське життя - це КРУТО !!!
- Скажу що є храм у місті, показати любов Бога до нас у своєму житті
- Показувати на своєму прикладі дію Бога: вчинки, поведінка, слова.
- Проголошувати іншим про Бога.
- Власним прикладом
- Бути прикладом правдивого християнина
- Як можу так і розповсюджую прочитану літературу а також молитви які знаю
- Свідчити своїм прикладом, розповідати про релігійні події, які відбуваються
- Запросити з собою на Богослужіння
- Нічого
- Здесь только дело личного примера.
- Свідчити свою віру!

- Бути гідним християнином та допомагати професійним місіонерам та проповідникам
- показувати гідний приклад
- Подати приклад. Порадити духовних пасторів. Підказати літературу
- Бути прикладом для них
- Бути добрим прикладом.
- Просто бути прикладом для неї
- Нічого
- Розказати про Бога, розповісти що катехези це круто, привести друзів до костел.
- Показувати власним прикладом, що Бог існує
- Розказувати, закликати їх до Бога
- Ділитися власним досвідом, допомагати організовувати соціально-духовні заходи.
- Запропонувати піти до церкви разом
- Запросити у спільноту
- Приклад власного життя
- Свідчити життям
- Власним прикладом навертати її :)
- Показати, що можна жити з Богом і при тому не втрачати зв'язок з реальністю
- Помолитися за них і дати на Службу Божу за їхнє навернення
- Створити молодіжний, дитячий табір, створити християнські молодіжні проекти
- Мені здається що нічого
- Запросити когось на цікаві молодіжні зустрічі при церкві
- Бути прикладом хорошого християнина
- Хз
- Зібрати групу людей які б допомагали церквам.
- Спільні прощі, табори, відпочинок
- Можливо домовитись з отцем із моєї парафії про якусь поїздку у Святе місце.
- Більше зустрічей
- Запросити на молодіжні лекції або реколекції в церкві
- Завести їх на Службу Божу, чи на прощу
- Молитися за молодь,
- Організувати спільноту.
- Власний приклад християнського життя, участь у спільнотах, проповідування
- Водити дітей до церкви
- Запрошую з собою на мессу

- Говорити про Бога з свого досвіду, так як я Його відчуваю чи не відчуваю:1
- Проповідувати Боже Слово!
- Своїм прикладом показувати як потрібно жити
- Волонтерська допомога в яких либо організаціях, зв'язаних с дітьми и молодіжью)
- Своїм життя і вчинками виконувати Божи заповіді
- Свідчити про Бога
- Проповідувати
- Розповідати те, що знаю. Запропонувати взяти участь у святій месі
- Свідчити про своє життя, в якому присутній Бог!
- Бувають Розмови на цю тему и закликаю час від часу
- Можу на власному прикладі показувати, що це класно, бути з Богом.
- Я можу ходити на зустрічі з молоддю і запрошувати інших.
- Готуюсь бути лідером групи Альфа в своїй парафії
- Хіба що говорити про Нього, про Його Слово і допомагати людям
- Розповідати про Бога давати приклад
- Ставати вільною, зрілою, відкритою особистістю. Люди потребують прикладу, а не слів.
- Сама стати ближче до нього щоб прикладом допомогти
- Розповідати і заохочувати молодь на різні заходи які будуть відомі мені
- Можу розмовляти зі своїми друзями про Бога
- Запропонувати ходити до церкви
- Молитися і привести до церкви. Давати добрий приклад
- Проголошувати Євангеліє
- Мушу молитися за них. Проте часто нехтую :-).
- Закликати приходити до церкви.
- Засвідчувати свої пізнання Бога, залучувати до християнських спільнот
- Служити .
- Я раджу читати релігійну літературу
- Розказати про Бога
- Я - лідер по натурі, і мій життєвий досвід впливає на людей.
- Розповідати
- Давати приклад свої життям
- Йти в ногу з сучасністю
- Своїм прикладом, справами проповідувати християнство
- Поділитися власним досвідом

- Запросити до церкви, говорити про Бога, ну і звичайно власний приклад
- Свідчити своїм прикладом Божої діяльності в моєму житті і свого преображення.
- Звозити в Меджугор'є
- Я нічого не зможу зробити, кожен зробить свій вибір сам
- Волонтерство
- Розпочати написання соціальних проектів для розвитку молоді.
- Почати з себе
- Залюбки прийму участь як волонтер у молодіжному проекті.
- Показувати своє життя прекрасним
- Давати особистий приклад живої віри, який би надихав
- Свідоцтво.
- Власний приклад
- Втілювати Божі заповіді в житті.
- Це залежить від людини і від її бажання!
- Показувати своїм прикладам, та запрошувати
- Могу давати свідчення життя з Богом, ділитися своїм опытом
- Проповідувати, не просто словами, а своїм життям
- Проводити Дні Молоді та дні зосередження
- Пояснювати та залучати до створення стосунків з Богом.
- Я не соромлюсь показувати серед друзів свою віру, тим і заохочуючи їх наблизитись до Бога
- Давати свідоцтво свого життя, віри у Христа, розуміти проблеми інших та не осуджувати..
- Молитись за неї а також своїм добрим життям проповідувати Євангеліє власним прикладом
- Приймати участь в організації різноманітних християнських заходів та зустрічей.
- Запросити в спільноту, щоб вони зрозуміли, що віра та Бог потрібні для людини :)
- Проповідувати цінності, намагатися повернути їх на праведний шлях.
- Говорити з ними про Бога запрошувати до Костелу і на зустрічі для молоді, паломництва і т.д.
- Власним прикладом та Євхаристійною участю у Святій Літургії. Багато чого, що може запропонувати отець-парох
- Розповідати про Бога та про свій досвід віри своєму оточенню, постійно з Божою допомогою змінювати себе на краще.
- Я завжди при нагоді просто запрошую друзів відвідати Святу Месу, подивитися, почути, решту зробить Господь, якщо на це буде Його воля.

- Навертати людей до Бога, підтримувати в Бозі, говорити про Бога, пояснювати основну ціль життя
- Свідчення власними відносин з Богом, запрошення до різного служіння, спільної молитви і співпраця з молоддю
- Подавати приклад особистого життя з Богом, показувати що це зовсім не нудно, що християнство сильне, що Бог не просто любить, а що Він ще й знищував цілі народи заради свого вибраного Ізраїль (наголошувати на 'дикості', ревливості та інших чоловічих якостей Бога)
- Молитись за них. і подавати добрий приклад. адже євангелізація- це насамперед добре виконання своїх щоденних обов'язків, певний стоїцизм.
- Важко відповісти на це запитання, адже я не є особою духовною тож організувати самостійно щось у церковному середовищі буде справою нелегкою, але завжди буду готовим допомогти у тих ініціативах, про які мене попросить священник чи єпископ. Що стосується середовища позацерковного, то можу свідчити та ділитись інформацією християнського змісту в соціальних мережах.
- Життя згідно з євангельськими цінностями кращий приклад для інших, чому потрібно бути ближче до Бога
- 1. Проповідувати своїм життям.
 2. Розповідати своїм друзям про Бога.
 3. Молитись за молодь.
 4. Дуже люблю заводити нові знайомства із представниками інших християнських церков.
 5. Допомогати людям зі своїми друзями.
- Вже працюю на католицькому телебаченні. Хотів би мати студію, як для звукозапису християнської музики, так і студію для проведення цікавих бесід між молоддю та духівництвом, теологами, або просто свідченнями людей про їхнє життя, про дію Бога в ньому - і звісно знімати це все для телебачення та інтернету.
- Перш за все давати хороший приклад своїм життям. Також можна дискутувати на релігійні теми з невіруючими, наводити аргументи на користь існування Бога та Богоугодного життя і так далі.
- Перебувати у тісному стосунку з Богом, керуватися Божими принципами, йти за Його Голосом! Особистий приклад не один із методів виховання, а єдиний!
- розказувати в усній формі, для людей, о котрих віра слабка та спробувати переконати їх, повернути до сторони (світла та істини у Бозі), наприклад у випадку атеїзму чи сатанізму.
- Запрошувати на хороші спільноти, знайомити з хорошими священниками, ділитися особистим досвідом спілкування з Богом, показувати добрий приклад практикуючого християнина.
- В першу чергу, це показувати власним прикладом, щиро намагаюсь змінитись як християнин, щоб мої діла за мене проповідували. Намагаюсь допомогти тим хто проявляє цікавість до Біблії чи до церковних справ.
-

- Показувати, що християни - впевнені в собі, життєрадісні, комунікабельні, сучасні люди з твердою життєвою позицією, яка варта того, щоб її сповідувати.
- Гідно підготовлювати музичну сторону літургії, пильнувати традицію, бути принциповим у цьому. Говорити про Христа через мистецтво і приклад свого життя
- Показати їм як насправді є добре з Богом через проведення різноманітних релігійних заходів та своїм прикладом
- Якби була ініціатива відкрити якусь католицьку чи греко-католицьку церкву в моєму місті, я би долучився до цього.
- Розповідати про церкву, віру. Про те, що часто бувають наклепи на церкву, що не треба їм вірити. Інколи заохочую до молитви
- Говорити з ними, слухати, відноситись з розумінням. І своїм прикладом показувати що краще
- Важко сказати! Проводжу з дітьми катехизації, ігри, переглядаю фільми, мультфільми..., проводжу літній табір для дітей і молоді! На мою думку, саме така праця з дітьми і молоддю сприяє (можливо не повністю) християнському розвитку! Це видно по- тому, як діти починають самі мислити, поводитися
- Проповідувати, та свідчити Євангеліє, та показувати власні приклади віри таа Божої опіки, допомоги.
- Проповідуй завжди, але тільки коли потрібно використовуй слова. Звичайно на початку можна з нею поговорити, можливо ще раз, але далі думаю просто проявляти любов, і доброту. Можливо людину треба підготувати, наприклад якщо людина голодна то нагодувати, а не зразу проповідувати, а так тільки молитва, це найсильніша зброя.
- Закінчити навч. заклад, брати участь у різних проектах, самому бути з Христом, для початку.
- Займатися місіонерними таборами, помагати при парафії, молитися, приймати Святі Тайни, допомагати ближнім.
- Самому являти приклад життя, близького до Бога. Не боятись ярликів "фанатика" та "фарисея", не боятись критики, не боятись осуду, не боятись свідчити, сміливо та твердо сповідувати католицьку віру без замовчувань та компромісів.
- Намовляти до молитви, до приходу Церкви, захищати Церкву та свою віру, коли хтось буде говорити проти неї.
- Я можу лише допомагати пізнавати Христа його дію і так далі. Але потрібно мати людину яка дійсно здається на цьому а саме (сестер, священників, чи братів монахів)
- Дати свідчення, розповісти про школу в якій я навчався та запросити туди підростаюче покоління
- Жити, звертати увагу, слухати і не думати що я чимось кращий, незалежно від того, у яких обставинах людина, якій я бажаю допомогти.

- Складне питання на яке треба шукати відповідь кожного дня і кожного дня ця відповідь буде іншою. Напевно треба бути просто самому хорошим християнином і цим показувати приклад.
- Показувати приклад щасливого християнина, запрошувати на Богослужіння, на прощу, на табір.
- Я можу помолитися, і давати приклад, щоб людей зацікавити. А як Свідки Єгови нав'язувати Бога, не збираюсь.
- Мрію стати на шлях духовного розвитку, здобути відповідну освіту та мати можливість допомагати ближнім.
- Пропагувати християнські цінності у контексті того, як це розуміє молодь. Тобто подання інформації цікавим стилем та актуальними для молоді словами.
- Свідчити про Бога, розповідати Святе Письмо та історію Церкви, а головне - своїм прикладом довести сказане.
- Більше розмовляти на тему про Бога, аргументуючи конкретними фактами зі святого письма, роблячи це еластично (теологічними прийомами) і заглиблюючись в події того чи іншого періоду, щоб більш яскравіше було зрозуміло про побут та закони життя тих часів, проте без фанатизму.
- Я викладач університету. Тому і під час, і поза лекціями за можливості ненав'язливо стараюся говорити про Бога і його близькість. Ненав'язливо, бо нинішня молодь не терпить тиску, а хоче мати свою думку у всьому. Але будь-який тиск і спроба нав'язування викликає зворотній ефект.
- Хотіла б очолювати спільноти, у яких молодь, що вірить у Бога, могла б спілкуватися на релігійні теми, обмінюватись досвідом, знайомитись і, можливо, створювати сім'ї.
- Я можу мати з ними особисті стосунки, підтримувати їх коли вони цього потребують, і свідчити своїм життям. Коли вони цього дійсно хочуть, я можу їм проповідувати, ну себто говорити про свій досвід віри, своє бачення Бога, переказувати історії з Євангелія, тощо. Я поширюю в соц. мережах те, що надихає мене особисто. Це вірші з Біблії, ще планую уривки з книжок християнських авторів. Я думаю, що якби християни в соц. мережах хоча б в Україні об'єднались для взаємопідтримки, то ми були б потужною силою, і наш контент охоплював би багато молоді. Я можу працювати для такого об'єднання, але поки не знаю як це зробити в великих масштабах.
- Займаюсь волонтерством, є керівником молитовного відділу християнської організації, самовдосконалення для допомоги іншим.
- Показувати на власному прикладі переваги християнського життя; допомагати іншим позбутися стереотипів і хибних уявлень щодо віри й церкви, які стримують їх від кращого пізнання Бога.
- Напевно, найкраще за все - показувати ділами, як це чудово і не нудно бути християнином, розказувати про Бога та Його діла у своєму житті. Після цього навіть атеїсти (доведено досвідом власного життя) почнуть цікавитись цим питанням.
-

- Більше говорити з ними про Бога , що я завжди стараюся робити . Показувати власним життям свою віру в Христа . Свідчити про нього .
- Тільки свідчити про Божу присутність у моєму житті! Кого зачеплять мої власні пережиття, той і сам може захотіти стати ближче до Бога!!!
- Найперше - молитись за друзів/молодь загалом. Поглиблювати знання про християнство загалом та Католицьку церкву зокрема, щоб могли гідно відповісти на незручні питання. Просити у Бога ще більше віри та любові, яку можна дарувати іншим.
- Я завжди можу молитись за цих людей. Своїм прикладом приближати їх до віри в Єдиного Господа.
- Спілкуватися, писати журналістські матеріали для молоді, знімати відео про молодь та для молоді. Бути гідним прикладом молодіжного служіння.
- Я можу потягнути когось із своїх друзів на серпневу прощу Львів-Унів, ахаха. Можу своїми свідченнями та відношенням зробити когось добрішими. Доброта вже сама по собі наближає...
- Молитися за своїх друзів, давати їм ненав'язливі поради у разі потреби, намагатися самій слідувати настановам Євангелії, щоби люди могли відчувати від мене підтримку, доброту.
- Бути місіонером, відкритим, щирим до людей. Власним прикладом, своїм життям показувати Божу любов. А найголовніше не мати ненависті в серці, всіх прощати і любити.
- Я - поет. Тусуюсь серед богеми, так що там більшість людей ізотерики, атеїсти, лесбійки і всьо таке. Що я можу зробити? Та ні фіга. Я можу читати красиву релігійну лірику, щоб люди хоча б думали, що християнство - це красиво. Але не думаю, що це на когось вплине.
- Якщо чесно не знаю.. З деякими я розмовляю, стараюся закликати з собою щоб іти кудись на прощу.. але якщо чесно дуже часто сама потребую людини яка б мене стимулювала до цього...Хочу вступити в УМХ і разом з ними брати участь в заходах..
- Ми з чоловіком активно залучаємо друзів і чоловікових учнів до поїздок святими місцями, на відпусту та прощі.
- Розказую і показую своїм життям важливість Бога. Показую, що Бог не лише у церкві, а й у нас, у наших ділах.
- Можна передавати свою віру іншим, розповідати про Бога, в мене маленьке містечко і більшість в ньому ходять до Православної Церкви, але мені дуже приємно коли вони питають мене про Бога, я ціную те що в мене є друзі які хочуть бути ближче Бога . Щоб молодь стала ближче Бога, можна організовувати різні фільми, конференції, разом проводити час з Богом в молитві.
- Розповсюджувати та ділитися інформацією про Бога та його любов Розповідати та навчати хто не знає про Бога) Своїми вчинками показувати що я Християнка щоб навіть атеїсти засумнівалися у їхньому невірству)
- Я можу ділитися з ними своїми думками, запрошувати в спільноти в яких я є, жити в любові щодо інших людей.

- Проповідувати Святе Письмо. Сказати цитату і люди подумують - де ж така мудрість написана?)
- Своєю поведінкою показувати, що бути з Богом - це круто! Запрошувати до молодіжних спільнот, зустрічей і подій, що організуються.
- Треба робити круті заходи, розказувати що Бога можна прославляти всім навіть танцями , піснями і просто своїм життям. ! Бог- це круто! Потрібно просто їм це донести через активну діяльність молодих людей в місці твого проживання, чи це село чи місто !
- Робити молитовні зустрічі моєї молодіжної спільноти, робити реколекції ,спільні прощі та поїздки у святі місця)
- Подавати власний приклад. Запрошувати на релігійні заходи (наприклад, прощі, реколекції) знайомих
- Так як я вчитель християнської етики, то моє завдання показати їм всіма можливими способами, що Бог - це не Той, який наказує тебе, коли ти помилився, а допомагає встати і йде з тобою пліч-о-пліч
- Можу лиш подати приклад свого життя і розповісти про Господа. "Не говори людям про Бога, зроби так, щоб дивлячись на твоє життя, вони захотіли Його пізнати"
- Я б збрала молодь і спочатку з ними просто розмовляла, ділилася враженнями, чаювала і плавно переходила на якісь певні християнські теми. Можливо зацікавила їх якоюсь новою інформацією для них.
- Чесно кажучи нічого... всі мої друзі які були просто віддалилися від мене, тому тільки молюся інколи за них....
- Говорити про Бога, Його Любов і Милосердя! Публікувати власний досвід спілкування з Богом в соц. мережі. Молитися з ними! Я можу бути прикладом доброти і лагідності відносно тих, кого відкинуло суспільство: жебраків, безхатченків тощо. Я можу запрошувати людей з вулиці на християнські спільноти та організації, акції, заходи.
- Я вважаю, що саме закликом і рекомендацією про молитву, віру в Бога і довіри Йому свого життя, це найбільше, що я можу особисто зробити.
- Лише особистий приклад, слова мають менше значення. Намагаюся свідчити про Бога, але делікатно і ненав'язливо, бо не раз помічала, що люди наче бояться, коли хтось аж надто відверто намагається проповідувати - це відлякує. Намагаюся показати, який зв'язок має віра з конкретними моїми вчинками, щоб було видно, з якого джерела ці вчинки беруть свої витоки.
- Повсякденним життям свідчити. Це те основне , що має робити кожен християнин. Я б хотіла створити якусь молодіжну групу, але зараз цьому не сприяють родинні обов'язки , та і не бачу зацікавлення в цьому церковної громади.
- Своїм прикладом показувати і розказувати іншим , що церква це не старомодно і нудно. Показати що бути з Богом означає радіти життю на повну , подорожувати , знайомитись з різними людьми , знаходити друзів , допомагати іншим і розуміти що тобі це приносить радість , молитись і розуміти що це найпрекрасніше що є , служити іншим і розуміти , що

тобі це подобається. Показати всім що бути християнином -це круто☺ Це все можна показати за допомогою різних фестивалів та подібного роду масштабних заходів☺

- Дати хорошу пораду у вирішенні проблеми , порадити що вона не сама в своїй проблемі з нею Бог
- Показувати як прекрасне є життя з Богом. Показувати, що Бог мій реальний друг, вчитель і надійний партнер. Вселяти людям віру в себе (поки роблю лише це, бо боюся що мої розмови про Бога закриють зраних людей від мене).
- Вислуховувати те, що тривожить моїх ближніх, давати поради, закликати приєднатись до християнських шкіл
- Намагаюся створювати зустрічі, де разом ставимо різні інсценізації, вивчаємо Святе Письмо і цим стараємось показати, що Господь близько до нас.
- Більше уваги приділяти цікавості і пізнанні Бога у проведенні різних християнських заходів.
- Розповідати про Бога, про його безмежну любов до нас. Показувати власним прикладом, що жити із Богом - це правильно, добре.
- Я поділюся із Вами. Я вже давно вболіваю, аби в моєму селі відбулися Місії. останній раз такі були у 2001 році. З того часу пройшло вже 16 років. Я сильно хочу і прагну пожертвувати кошти і час аби Місії у селі відбулися. Так як я перебуваю за кордоном, могла б пожертвувати кошти на якусь матеріальну річ, але буде більше користі якщо до людей прийдуть місіонери, чи відбудуться "Канікули із Богом", чи які реколекції. Мені здається, люди того потребують. І аби Україна видужала від "важких хвороб насаджених комунізмом, як от корупція", потрібно нагадати людям, що кожен цінний і Бог кожному дав талант і Бог любить кожного. Поки що, перебуваючи далеко від дому я живу біля молоді яка є атеїстичною і знаєте, я просто намагаюся бути до них терплячою і слава Богові, вже не боюся сказати в неділю, що я йду до церкви. Для молоді яка є в Україні я пишу часом прочитані із християнських книжок абзаци, аби спільноту якимось укріпити. Я не відчуваю себе поза спільнотою, а якимось так заочно, але частиною великого.
- Розповідати про власні відчуття, які дає мені молитва, церква; про свій досвід у церковній спільноті; запрошувати до спільної молитви; допомагати організовувати богослужіння для молоді; заклик до участі у реколекціях та християнських літніх таборах.
- Більше часу присвячувати підготовці та проведенню зустрічей нашої спільноти, проявляти більшу ініціативу у діяльності нашої парафії, популяризувати й поширювати наш духовний досвід у сучасній манері в соц. мережах, та й, зрештою, молитися за юнаків і юнок, яких знаю та за всю молодь України і світу.
- Ми плануємо розробляти сайт, писати статті, й власним прикладом показувати, що Церква це не лише заборони.
- Дуже хочу показати своїм прикладом, що жити з Богом це весело, це класно, що життя чудове і що Бог завжди повинен бути на першому місці.
- Наразі роблю - організовую християнську молодь аби займалася спортом. імхо, Церква на цьому критично недостатньо наголошує. ожиріння, занедбаність тіла навряд чи входить в плани Бога. а спорт для молоді, котра хоче жити в чистоті - базово фундаментально. +

відвідую ШХЖІЄ. надалі служитиму там теж. + особисті свідчення і кожен день міліметрові-чи метрові кроки. залежить.

- Мені здається, щоб змінити когось, треба змінювати тільки даючи власний приклад. Людина може змінитися лише тоді, коли побачить у вчинках інших(в тому числі і моїх) милосердя, повагу та любов. А що можу зробити я, щоб молодь була ближче Бога...Найперше, мабуть, молитися, а також по-можливості запрошувати своїх друзів та знайомих на різні реколекції та духовні бесіди. Особисто я вважаю, що до релігії кожен прийде сам. Хтось через життєві обставини, а хтось через інші фактори.
- Належу до руху Світло-Життя, тому думаю, що потрібно давати свідectво про рух та евангелізувати по можливості. Бути прикладом.
- Свідчити у місцях праці, служіння, відпочинку про те, що мій Бог - великий Бог дотриманих обіцянок, вірний і милосердний. Що всі цінності, які несучи - це не сповнення приписів і культу, але моя ідентичність, без якої я не буду собою.
- Засвідчувати свою віру своїми діями та словами, поширювати корисну та цікаву інформацію щодо релігії.
- Більше розповідати знайомим та колегам про релігійний досвід, який маю завдяки Церкві. Час від часу так і роблю - коли людина готова слухати - але не завжди вистачає відваги.
- Стати живим свідком Бога на землі. Сучасним апостолом. Робити те, про що говориш, жити тим.
- Запровадити гурток, де могли б збиратися молоді люди і обговорювати проблеми, спілкуватись з Богом
- З подругами створили в фейсбуці християнську групу, де щодня ділимося цитатами із Біблії та святих людей.
- Ділитись своїм особистим досвідом зустрічей з Господом, служити наймолодшим, навчаючи їх основ віри.
- Якщо показати молоді, як добре жити з Богом, чого Він навчає і зламати стереотипи про якісь заборони, то тоді молодь і стане ближче)
- Я можу тільки свідчити своїм життям, як Господь чудово діє в моєму житті, а також підтримувати!
- Створюю молитовні зустрічі, а особливо молитву на вервиці, навчаю дітей молитися. Розповідати своїм знайомим про те, що почула-побачила доброго у тому чи іншому прорелігійному заході.
- Протягом року будемо готувати музичну " оздобу" до парафіяльної молодіжної служби. Можливо ,здасться створити гурт прославлення.
- Я стараюсь жити по-іншому: бути милосердною, доброю, покірнішою. І коли мої друзі-нехристияни питають "чому?", відповідаю, що римо-католичка. Також стараюся в цікавій формі передавати історію Церкви, традиції, розказую про перспективи. Але, вважаю, що найголовніше - це просто любити по-справжньому, так, як вчив Ісус.

- Писати про Бога в інтернеті, запрошувати до участі в християнських заходах, організовувати християнські заходи, старатись давати особистий приклад
- Власний позитивний приклад. Розповіді і розмови не завжди переконують. Намагання "виправити" людину, вказуючи (віч-на-віч чи публічно) на її гріхи, навіть серйозні, на жаль, також рідко працює.
- Говорити їм про Бога, про Його любов. Запросити на РУАХ, або на інші цікаві заходи, табори для молоді.
- Жити праведно; мій приклад, моє практикування християнських цінностей спонукатиме їх бути ближче до Бога.
- Ділитись власними враженнями, запрошувати на спільноту, поширювати різноманітну інформацію, проводи різні ярмарки, зустрічі і запрошувати нових людей взяти у них участь, показувати наскільки сильно Бог любить нас і потребує від нас того самого!
- Можу брати участь у релігійних курсах, реколекціях, вести конференції чи свідчити, допомагати в організації таких заходів, бути волонтером, місіонером.
- Розповідати про Нього, розказувати, що для мене Бог зробив, що я відчуваю. Своім життєвим прикладом показувати любов до Бога.
- Свідчити:) Живий приклад є найцінніший (бо не підробний) і найпоказовіший (онлайн і офлайн)
- Я вважаю, що велику роль відіграє приклад людини, її вчинки, поступки. Тоді оточуючі задумуються над тим. Вважаю, що від мене самої дуже багато залежить. Потрібно розмовляти з друзями про Бога, запрошувати їх на різні цікаві християнські зустрічі)
- Є багато ідей - найперше, я б хотіла зробити катехизацію для молоді, біблійні кола, кіноклуб, спільні молитви на вервиці. Ідей є багато:)
- Доносити, їм те, що вони прийшли не самі на цей світ, і всіма нами керують Небесні сили. Без них ми не справимось. Вірити і бути байдужим до Божих дарів - це те саме, що їсти і не відчувати ніякого смаку і запаху. З ним легше, особливо тоді коли коли ти точно усвідомлюєш його присутність, що хтось піклується про тебе. Для цього необхідно бути в свідомому розумінні біблійних історій, що було саме так і неінакше.
- Можу молитись, це напевно найбільш допоміжний засіб... Можна заохочувати брати участь у Літургії, розповсюджувати релігійну літературу, проводити бесіди на цю тему, а також свідчити на власному прикладі...
- Приймати участь в обговоренні важливих питань, зокрема вирішити проблему "місця" жінки в релігійному світі.
- Через власний приклад евангелізувати інших, запрошувати друзів на реколекції і інші релігійні події
- Почала навчатись в інституті Богословських наук, щоб в майбутньому працювати з дітьми, молоддю та сім'ями.

- Приклад власного життя, участь у різноманітних молодіжних заходах та проектах, служіння власними талантами і вміннями.
- Можу розповісти як чудово перебувати в колі християнської молоді. Проповідувати на мові, яка буде зрозумілою молоді.
- Жити по вченнях Христа і показувати його любов іншим людям. Не піддаватися на провокації цього світу.
- Можу запросити знайомих на службу, реколекції чи з'їзди, також подискутувати, порадити чи щось роз'яснити. Словом-не багато.
- Запрошувати на зустрічі релігійних молодіжних спільнот і поширювати цікаві християнські записи і католицькі новини в інтернеті
- Ділитися прикладами свого життям (помилками і досягненнями). І навчити довіряти Богу УСЕ своє життя.
- Постійно розповідати про Бога, ділитися своїм пережиттям, як Бог діє в моєму житті, молитися в цьому намірі, бути прикладом Бога на землі.
- Виконувати те, що доручив Бог мені талантами. Бути собою, бути справжнім християнином, сповненим радості. Завжди і всюди.
- Ніколи над цим не задумувалась. В церкву я ходжу сама і подружок не кличу з собою, тому що одній мені легше зосередитися. Проте, якщо би зробити реколекції для молоді досить популярними, вважаю, що я б з радістю запрошувала своїх друзів із собою. Також я інколи поширюю від священників певну християнську інформацію.
- Жити як справжній християнин - усім своїм життям свідчити про Бога, показувати любов, вірність, чесність, повагу до своїх ближніх.
- Можу запросити друзів до церкви, християнських таборів і просто спілкування в колі друзів-християн.
- Наприклад, перекладаю інформаційні картинки англійською мовою на українську і кидаю у наш чат. Ставлю запитання, які змушують замислитись і відповісти, в дарунок маленькі презенти.
- Надати їм свідчення своєї віри та покликання як до монашого життя, так і до волонтерської діяльності.
- Просто свідчити, своїми життєвими переживаннями та досвідом відносин з Богом. Своїм особистим прикладом. Тому що молодь дуже легко від себе відштовхнути якщо говорити уривками з Євангелія...тут скоріше потрібно притчами, простою мовою, навіть говорити на мові сучасної молоді...тоді і Церква і я особисто зможемо зробити так, аби молодь була ближчою до Бога.
- Розказати на моєму прикладі як Бог допомагає людині навіть у важкі хвилини коли вже покидає надія.
- Розповідаю їм про те, який наш священник сучасний і розуміючий, про те, що ми зранку присутні на літургії, а ввечері гуртом співаємо під гітару пісні. І їм на правду з цього дивно.

Бо більшість моїх друзів/одногрупників мають застарілу інформацію про релігію, не довіряють священикам і вважають їх дуже строгими і серйозними.

- На власному прикладі показувати як життя з Богом та активна участь у житті церкви змінює погляди, поведінку, ставлення до інших.
- Мені здається, вже нічого не можна зробити самостійно. Мабуть, лише якась ситуація в житті може повернути молодих людей до Бога. Багато залежить від виховання і оточення.
- Я співаю з ними у парафіяльному гурті на Службі, проводжу з ними час під час репетиції і за чаєм після Служби. Намагаюсь свідчити своїм життям, як Бог торкнувся мого серця і як ми з моїм чоловіком живемо згідно волі Отця. Я б могла робити ще зустрічі в нас вдома, як було раніше, і йти з ними на оази та паломництва
- Говорити про Бога, допомагати у важку хвилину, щоб вони побачили ту любов до ближнього, адже Ісус живе у кожному з нас.
- Ведення християнської групи у соц. мережі, молитва, добра розмова, власний приклад і життя.
- Я ходжу до церкви де відправляють Літургію латинською мовою а всюди решта по українськи, в нашій церкві є оркестр а в інших немає і священик завжди має проповідь про гріхи брехню тощо в інших йде мова про гроші.
- Я і зараз роблю, щоб розвивати нашу молодь. Перше, це відвідую реколекції, чування та подібні заходи з метою і самій духовно збагатитися, і молоді передати свої знання. Друге, ми разом з парафіяльною молоддю маєм намір заснувати спільноту, де будуть проводитися різні чаювання, бесіди, підтримки, разом з тим будемо розвиватися ставлячи та розігруючи різні сценки, вертепи, мюзикли.
- Я, як практикуюча християнка, можу показати що християнство-це не скучно і не безглуздо, а дійсно класно)
- Говорити про Бога, заохочувати до молитви і що найголовніше своєю поведінкою проповідувати Бога :)
- Показувати своїм прикладом, що християнство не застаріле, а сучасне і потрібне в XXI столітті
- Можна зацікавити дуже хорошими фільмами про Бога, або віруючих людей, також волонтерською діяльністю (наприклад побувати у сиротинці і провести там цілий день).
- Я не можу їх заставляти. Просто розкакую як мені круто, коли я в церкві, який крутий наш отець Роман, розкакую, що мене батьки завжди пускають на "тусовки" марійської дружини. Їм самим хочеться веселитися, от тому і приєднуються
- Сама я нічого не можу зробити. Я покладаю надію на Бога, що Він через мене наведе молодь на правильний шлях.
- Буди добрим прикладом, що життя Вірою це не клічка, що тебе стримує, і це не вічна нудьга та сірість, а справжня свобода та мир, щастя; не соромитися своєї віри.
- Мати частіше Адорацію Пресвятих Дарів. Духовні розмови зі священниками. Не нехтувати молитвою поза межами Храму.

- Розповідати про свої стосунки з Богом, про цінність часу який проводжу в Церкві, своїм життям показувати що є християнином
- Розказувати про Магістеріум в інтернеті, підштовхувати людей до прийняття католицької віри
- Проводити різні акції для молоді і дітей на парафії, бути самій учасником цих акцій, просто бути прикладом у молитві, у відвідуванні Служби Божої, розказувати про різні заходи і події, що проводяться у Церкві, тощо.
- Більше розповідати і заохочувати брати участь в різних таких фестивалях для молоді. Ділитись фільмами релігійного характеру, літературою, та самому бути прикладом.
- Практично нічого. Тільки прикладом власного життя свідчити про Бога. Можу запрошувати своїх друзів та знайомих на зустрічі моєї спільноти та події релігійного характеру, які вона організовує (реколекції, молитовні чужання і т.д.)
- Бути доброю, усміхатися, цим зацікавити інших та заробити довіру, пізніше розповідати про Ісуса, та те, ким Він є для мене.
- Запросити відвідати зі мною церкву, відвідати молодіжні зібрання, ввійти в молодіжну благодійну організацію.
- Відвідувати церкву, молитись ,намагатись дотримуватись заповідей і робити добрі діла, допомагати нужденним.
- Я це роблю і буду продовжувати робити власним прикладом. А саме: ходити до церкви і приймати Пресвяті тайни, просити в Бога ласк які мені конче потрібні. І молитися в цих наміреннях. Приклад мого життя, коли я закінчувала школу і поступала в університет, мені багато хто дорікав що без грошей це не зробити. Але з Божою ласкою та допомогою, я поступила в університет і закінчила його із червоним дипломом. А також я веду блог(<https://dlyadushi.wordpress.com/>), за допомогою якого в соціальних мережах розповсюджую пости які б були цікаві молоді про християнство. Це було спочатку хобі десь колись щось звідкись скопіювати, а зараз з додаткового блогу він переходить в основний котрий приносить мені багато задоволення, коли молоді це цікаво.
- Мабуть небагато, бо сама маю кризу віри. Чим може ділитись людина, яка не має чим ділитись?
- Було би добре заохотити до якоїсь спільної діяльності до ближніх. Але зараз складно зацікавити молодь чимось. Треба якось духовний підйом. Як у Польщі.
- Говорити на тему Бога, запрошувати на зустрічі, до костелу, на Служби, свята. Свідчити про те, як змінюється моє життя. Показувати власним прикладом, що варто жити з Богом; що Церква теж може бути для молоді, де є багато друзів, де цікаво, та можна знайомитися з новими людьми, відкривати себе, бути християнином.
- Запрошувати друзів разом ходити на Богослужіння а також розповідати про свій досвід як Бог змінює мене
- Я можу всіх запрошувати на Дні молоді. Мені настільки подобаються ці події, що, на мою думку, вони б зруйнували всі стереотипи, які існують в молоді по відношенню до церкви.

- Також я завжди розповідаю своїм університетським друзям, як в нас проходять зустрічі для молоді та вилазки з священниками на природу чи ще кудись
- Я відкрита на всі пропозиції, тому де б було необхідно, готова допомагати, працювати і цим бути свідком Божої присутності в нашому житті
- Відкрити театральні ,музичні, хорові, танцювальні та ін. гуртки. Зазвичай зараз молодь відчуває не так потребу в самореалізації, як Самотність. А так займатися чудовою справою разом, буде заохочувати бути молодь при церкві.
- Заохочувати своїх друзів разом зі мною ходити у неділю та свята на Літургію до церкви, брати участь в прощах та літніх таборах/реколекціях.
- Я намагаюся євангелізувати. при можливості (але лише коли мене питають, аби не бути нав'язливою) розказую про церкву. в дискусіях щодо біоетичних питань відстоюю сторону церкви(зокрема аборт, евтаназія, питання "гендеру" та інші)
- В моїй змозі лише те, щоб розповідати реальні історії зі свого життя, що стується, наприклад, моїх відчуттів після Недільної служби чи після служби на свята, або після сповіді чи якого внутрішнього діалогу. Щоб на тих прикладах близькі мені люди повірили, що насправді Бог є і Він присутній з нами кожної хвилини нашого життя. Здається, тільки переживши щось сама, я зможу у тому піднесеному настрої пояснити і довести важливість жити по совісті і по Божих законах.
- Робити добро лише вчинками; слова це пусте! Але в цьому щодня потрібно мені працювати. Багато працювати!!
- Запрошувала до різних молодіжних спільнот, для того щоб молодь не почувалася не потрібною і могла знайти себе в якійсь справі, і бути зі справжніми друзями в лоні Церкви.
- Молитись, і євангелізувати молодь, бути присутніми разом з молодими людьми на Св. Літургії ...
- Власне практикуюче християнське життя; вияв милосердя, любові, розуміння - це найкращий приклад для наслідування, який молодь приведе до Бога.
- Проведення катехизації для молоді, різних концертів муз. християнського характеру, задіяння в волонтерстві, активна участь у заходах організованих куріями Церков, парафіями.
- Розказувати про щастя яке приносить Бог і його допомогу а тяжкі хвилини на своєму прикладі.
- Спочатку, треба буди самому розвиненим духовно. І тільки тоді демонструвати на власному прикладі зростання у Богові. Також, з мого досвіду можу зазначити, що деякі люди бояться зайти до церкви. Наступний етап - запрошення на богослужіння. Все може бути, що людина може в ці моменти відчути Бога. І захоче сама бути ближчою до Бо
- Бути відважною при визнанні Бога(перехреститися, коли їм; зупинитися біля храму і перехреститися; зайти до храму;) своїм ставленням саме до них, до ближніх, до оточуючих нести Ісуса.
- Розповісти, що Бог є нашим другом і Він завжди готовий нас вислухати))) Церква повинна більше допомагати потребуючим сім'ям, діткам і до цього залучати молодь, тоді вони

- відчують себе значущими у цьому житті. А священники повинні бути відкритими для спілкування, і не осуджувати молодь, як часто це буває, а дати мудру пораду...
- Молитися за них, спілкуватися з ними, закликаючи до спільної молитви, або навіть про спільне відвідування храму)
- Бути близько Бога. Старатись ставитись до людей як до себе, при нагоді ділитись досвідом віри, молитись за друзів, підтримувати їх добрим словом чи ділом.
- Знайомити її з добрими католиками, наголошуючи на тому, що вони такі через близькість до Бога. 2. Знайомити її з культурними спадками, наголошуючи на августинівському сприйнятті Бога як Краси та християнських джерелах нашої культури. 3. Знайомити її з життями святих, щоб хотілося їх наслідувати.
- Я буду робити все, що є в моїх силах. Кожна людина має вільну волю і вибір, Господь нам подарував це, тому не потрібно змушувати, чи тягнути ту чи іншу людину до храму, але ми повинні так жити, щоб в нас спитали: "Я теж хочу бути щасливим таким як ти. В чому секрет твого щастя?" А немає ніякого секрету, бо це щастя - це Господь!
- Я можу за них тільки молитись. Можу розповідати історії про чудеса які для мене робив Господь. Але в першу чергу молитися
- Я не знаю, проповідувати і тд... Я це не практикую серед моїх друзів, тому що коло мого спілкування велике і класне. Це чудові люди, кожен має якесь своє ставлення до Бога і церкви. Аутист, атеїст, вірить в Ісуса чи Аллаха і тд., тому із толерантності ми не жартуємо про Бога і не дискутуємо на ці теми, тому що поважаємо думку, переконання (позицію) кожного, і не намагаємося їх змінити.
- Особисто я зараз помагаю розвитку одної парафії. І зрозуміла що повинне бути особистий контакт з кожною людиною. Треба говорити, розповідати, не соромитись своєї віри в компанії але цього має бути вміру щоб це не стало як заївша пластинка. А зацікавити ту людину щоб вона сама зацікавилась і сама захотіла прийти до церкви.
- Я із сестрою організовую хор, ми разом вчимося співати літургію, вчимо літургійну музику і не тільки. Багато років служила аніматором на різних заходах (Оазис, Дні Молоді). Можу проводити флешмоби, концерти. Можу свідчити.
- Я виросла в сім'ї дуже побожній і дивлячись на теперішню молодь, хоч і сама відношусь до молоді, можу сказати, що багато хто з нас не відчуває відповідальності, роблячи те, що церква нерідко забороняє. Потрібно змінюватись не тільки Церкві, але й молоді.
- Можу їм розповідати, запрошувати на школи і реколекції, публікувати у соціальних мережах записи на релігійну тематику
- Я можу зробити лиш так, щоб молодь була розумнішою, але я не знаю як когось наблизити до Бога
- Самій стати ближче до Бога. Відновлювати традиції. Наприклад колядувати. На сході це рідкість. А для мене це насолоду піснями прославляти Ісуса.

Є щось, що ти би хотів розповісти про себе з того, що не було включене в це опитування?

- Ні – 108 відповідей
- :)
- Я Славик 😊
- Православний.
- Та ніби ні) Мир Вам!
- Я священник
- Я є семінаристом :)
- Навіть не знаю
- Загалом, все було сказане.
- Я дуже люблю УГКЦ
- Бог є!
- Гадаю що достатньо було сказано)
- Папі стати Папою а не зіркою еліти
- Занудився кількістю питань.
- Була в АТО добровольцем
- Я спеціаліст із психології і не маю наміру, зрештою, і потреби продовжити навчання
- Я вважаю Церкву своєю опорою у житті, орієнтиром.
- Дякую моїй коханій дружині Стефанії, яка привела мене до мого покровителя.
- Завдячую сестрам Службницям, у яких в монастирі ми зростали і почувалися як вдома.
- Самотність. Типовий образ християнина жертви.
- Мало про монашество питань
- можливо і розказав б, тяжко думку сформувавати
- В принципі немає. Дякую Вам також!
- Волонтер вже 10 років і займаюсь вивченням людської поведінки її поглядами на світ
- Я маленька капелька в Океані Любові)
- Навіть не знаю => Звичайний хлопець із звичайного українського села
- Прийшов до Бога самостійно в осознанному віці
- Я дуже грішна людина, хоча про це мало хто знає.
- Живу з мамою, інвалід 2 групи та бабцею, не мав батьківського виховання
- Думаю нічого аж такого немає в мене щоб розповідати.
- Я навчаюся в семінарії і хочу бачити у церкві більше духовності, а не політики.
- Є. Про це можна зняти фільм, але тут це мало на що вплине.

- Не можу розповісти про себе нічого цікавого
- Блаженні голодні та спрагли справедливості... Шукайте над усе Царства Божого ...
- Напевно, що ні. Все і так, дуже добре. Таких ініціатив має бути більше.
- Парафіянка Свято-Дмитрівського храму УАПЦ(о), м. Харків
- Коли мені було важко я ходив на Святу Літургію і це мене дуже допомогло.
- Я є католицьким журналістом, адміністратором сайту однієї із головних парафій країни.
- З Божою допомогою подолала важкі випробування.
- Об'єднуємося в спільноти , там є та радість, радість від життя з Ісусиком!
- Мене турбує питання єдності церков. питання різного тлумачення "єдності"
- Я щаслива, що в Тезе я пізнала Живого Бога, це було початком змін в моєму житті!
- я люблю Бога, хочу своїм життям служити Йому.
- Мене цікавить природне планування сім'ї. І дуже мало інформації щодо цього.
- Я хотіла б подякувати, за те, що дає можливість бути почутими)))
- В мене померло двоє дітей (близнят)
- Я навчила свого чоловіка, всі питання вирішувати, підключаючи Небесні зв'язки)
- Хотіла б більше дізнатись про Бога
- Не можу знайти рятунок від деяких своїх гріхів що є притаманні молоді
- Я б хотіла щоб таких опитувань було більше. Це досить цікаво.
- Належу до християнської спільноти.
- Я не розумію категорію щирої віри, боюся, чи насправду я є добра християнка
- Я люблю Бога! Дуже і дуже сильно!!
- Дуже важливо при роботі із молоддю наголошувати на покликанні і відповідальності.
- Належу до УГКЦ. Працюю журналістом-фрілансером на християнській телестудії "Апостол".
- Українська Католицька Церква є досить міцною, потрібно направити її міць у потрібне русло!
- Я катехизую дітей і готую до першого Причастя і Сповіді
- Парафіальні спільноти
- Так
- Якщо не думаючи то не немає
- Хз
- Так. Я дуже люблю відвідувати Святі місця, ходити на прощі і Хресні дороги.
- Я малим прислуговував у церкві потім підріс пішов у церковний хор
- Внутрішній конфлікт між обов'язком християнина і власними бажаннями

- Працюю в Релігійній Місії "Карітас- Спес-Одеса"
- Дякую за опитувальник. Є про що подумати.
- Я ще шукаю себе в цьому житті, і мені страшно не знайти себе
- Віра в Бога, та усвідомлення Його, це найкраще, що в мене є.
- Я люблю Бога і життя прекрасне.
- Хочеться мати більше відповідей на запитання
- Вдячна за опитування
- Я часто боюсь сама прийти до нової спільноти, або групки
- Дякую за опитування.
- Ні, нічого :) Дякую за надання такої можливості! Всього Вам найкращого!!!
- Ваше опитування, здається, заангажоване в частині соціальних мереж. Цікаво, навіщо це Церкві. Вважаю за помилку боятись їх та віддалятись від них. А, і я - традиціоналіст) той самий молодий та ригідний, яких так не любить Папа)) вітаннячка йому.
- Так. я належу до Мукачівської Греко-Католицької Єпархії. є багато запитань, зауважень тощо. наприклад, бачу і відчуваю певну запущеність нашої Єпархії. З усією повагою, молюсь за зміни, можливо навіть реформи у нашому церковному житті. Звичайно, не звинувачую в цьому Папу, а тільки себе, тільки нас, нашу літеплість, байдужість. Дякую за цю можливість спілкування з Папою.
- Про важливість служіння в церкві, церковно слов'янською мовою.....це підносить культ церкви, культ Богочитання.
- Живу в Києві, і маю багато друзів, однокласників. однокласників, які дуже далекі від релігії, або просто не вірять в Бога, або просто вважають себе не релігійними, тому до Церкви не ходять, і поки жодного не навернув за своє життя =(Тільки власним прикладом, власного життя тут можна щось змінити, але як бачу не дуже виходить.
- Коли церква говорить про покликання, чомусь, переважно, вона зупиняється на таких речах: покликання до священства, до монашого життя, до сімейного життя та дуже рідко до політично-громадської діяльності. Не треба мислити лише в цьому руслі. Нам досі дуже потрібні хороші християни-лікарі, які можуть, наприклад, запобігти смерті людини або вбивству дитини через аборт. Нам дуже потрібні християни-судді, які не братимуть хабарі та не руйнуватимуть долю людини з інших причин. Особисто я себе бачу політиком. Більшість священників (не залежно від парафії) мене бачать семінаристом. Невже хлопець, який намагається виконувати заповіді Божі, приписи своєї церкви та вміє нормально співати, відразу має стати священником? Християни-політики теж мають то робити. Усі християни мають то робити.
- В цілому, все. Сам є викладачем університету, займаюся підприємницькою освітою і більше спілкуюся в нерелігійних колах.
- я хотів би мати змогу брати участь в житті Вселенської Церкви, зокрема у заходах щодо цих питань!
- Можливо, те, що далеко не завжди я готовий не приховувати свою діяльність у Церкві, не готовий до несприйняття свого способу життя.

- Мене непокоїть те що церква забагато піклується про самі гроші ніж про людей. Чому громада(парафія) відає останні гроші щоб врятувати життя дитини а священник кожного року купляє новеньку дорогу машину і закликає щоб люди давали більше пожертв. Чому на другий день після похорону багатодітної мами яка хворіла на рак, яка витратила великі кошти для лікування. Священник кричить, що йому мало заплатили за похорон. Чому у Львові церква святого Юрія в такому поганому стані (сад в занедбаному стані, стіни обвалюються, а біля храму немаленька кількість іномарок. Чому церква закликає людей перед виборами за кого їм голосувати?. Я колись хотів стати священником, вважав, що саме там я зможу допомогти людям, але напевно як і в цілому світі і в церкві є несправедливість.
- Я є практикуючим християнином, вчусь у семінарії, тому маю багато праці з молоддю. Але в моєму житті є ще один пріоритет, це рідна держава, тому церква також має зачерпати питання патріотизму.
- Я вважаю, що потрібна свобода вибору в країні. В нашому місті є лише одна церква московського патріархату, православна, служба ведеться російською мовою, населення Марківки україномовне відсотків на 90, і це Луганщина. Діє також незначна кількість прихожан свідків єгови недалеко. І все. Тобто в тебе є три варіанти, або ти фанат РПЦ, сектант або атеїст. З трьох можливих варіантів в крайньому випадку вибрав би останнє, ніж бути прихильником кремля. Люди в більшості нічого не бачили далі кілької областей, але обурює те, що нехтується право на мову богослужінь в церкві та відсутність інших церков конфесій.
- Був згіршений священником, який займається молоддю. З важкої життєвої ситуації допомогла вийти спільнота молоді.
- Я належу до Неокатехуменальної Дороги, беру активну участь у житті парафії, намагаюся молитися і жити згідно вчення Церкви.
- Я живу у Львові, мені 24, просто хочу служити Богові. Тому якщо це реально прошу папу про молитву в наміренні про хорошу роботу(інженера). п.с. знаю і дуже люблю іспанську мову, і тому дуже радий що рідна мова папи іспанська, можу послухати дещо в оригіналі.
- Я хочу бути Священником. Мої батьки, нажаль, не є дуже віруючими людьми, вони, навіть, не католики, а православні, але до католицької церкви маю гарне відношення. Я сказав про моє покликання до Священства матері, та вона сказала, що була б не проти того, що б я був священником, але через celibat, вона не хоче, що б я йшов до семінарії. Хоча сам я, не проти того, аби жити у celibatі.
- Дякую кожному священнику, який старається жити справді священничим життям і тим самим показувати світові, а зокрема мені Христа. Вважаю не себе маємо показувати свідчити, а того, Хто висить на наших грудях (Христа). Дякую всім батькам, які люблять Бога і вчать своїх дітей цієї любові до Нього.
- Багато людей, у тому числі і я, католики, але мають одностатеву прихильність. Хотілось би відчутти більше підтримки з боку Церкви, отримати більше відповідей на питання з боку Церкви.
- Наша церква ізольована від інших конфесій. Навіть , я вважаю , що УГКЦ і РКЦ розділенні. Мають контакт між церквами тільки Єпископи. Молодь не знає одне про одного, не проводять єднальні заклади, ми закриваємось одні від одного в своїх храмах. Одного разу я пожалівся колишньому своєму настоятелю про це , а він сказав що не повинно бути ніякої "Каші-Малаші". Я навіть не говорю про єдність з православними.

- Я готуюсь стати науковцем в Україні, я невпевнений, чи це буде хтось читати, але так склалось, що я на це надіюсь, а також, надіюсь що дане опитування не існує тільки заради статистики. Церква повинна себе позиціонувати як та, яка теж вчиться, а не слугує виключно вчителькою іншим. Церква повинна подорожувати з людьми, а не кричати і засуджувати з високого пагорба, наче вона краще знає як поступити у кожній ситуації. Я не надіюсь на державу, на політику, на людей, незважаючи на мій, відносно невеликий вік, 25 років, але з нетерпінням і великим жахом водночас, очікую "захід" людства. Ми впевнені що ми богоподібні, найкращі, святі, діти Божі, проте ми не більше ніж вірус планети, яку зжеремо, вбиваючи представників навіть власного виду, та виправдуємо навіть найгірші власні дії, на власну користь. Нам не потрібно шукати диявола, який винен у чомусь, ми гірші за диявола, просто цього не визнаємо. Нам потрібне задоволення власних бажань і зручність, а коли ми ситі та нам ніщо не загрожує, ми починаємо відкрито описувати як правильно йти до Бога та на якому місці треба ставити Бога, а на якому їжу, роботу ... А коли у нас достатньо матеріальних ресурсів щоб взагалі не працювати - ми починаємо будувати плани паломника, а згодом, засуджуємо інших за те, що ті не пішли по обраному нами шляху. Церква, як і раніше повинна присвячувати себе науці, але як та що вчиться, а не виключно вчить, інакше усі ерудовані, критично-мислячі і інтелектуальні серед молоді, з горем проковтнуть факт того що залишились самі, без компаньйонів, у цьому світі і назавжди будуть втрачені для Церкви.
- Приклад монашества та священників - простих, відкритих, неідеальних завжди був для мене рушійною силою до якісних змін мого життя.
- З групою друзів дуже люблю Традиційну Месу, проте нам поки що всюди відмовляють у її відправі, називали схизматиками тощо.
- Я навчаюсь у Чортківському дяківсько катихетичному інституті ім. свщмч. Г. Хомишина мрію поступити в семінарію...
- Я дуже люблю Бога і церкву. Це допомагає мені подолати життєві проблеми, та надає наснаги аби жити. Я хрещений в православної церкві, але у мене викликає великі симпатії католицька церква своєю відкритістю та розумінням кожної людини.
- Я хочу бути Францисканцем, допомагати людям, бути поближче молоді. Тусити з молоддю, підтримувати її. Бути справжнім братом для кожної людини.
- Дякую за можливість. Думаю варто зробити ФОРУМ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ і вислухати кожного. Від думок родяться гарні ідеї і проекти. Жива зустріч важлива.
- Я знаходжуся в спільноті Діти цариці Миру та Поєднання. А також в спільноті Круціята-що значить повна відмова від алкоголю. Без Ісуса не уявляю своє життя. Але на мессі ходжу тільки 2 роки. Перед тим вела нехристиянський спосіб життя.
- Я належу до віруючих Харківсько-Полтавської єпархії Української Автокефальної Православної Церкви і мрію про ласку Бога, що зверне увагу Папи Франциска на можливість здійснити крок до єкуменічного об'єднання нашої єпархії і Української Греко-Католицької Церкви. Це б дозволило вести спільну працю над усвідомленням Божої дії в житті молодих людей і впевнило б багатьох, хто не вірить у можливість цього кроку від Папи і відсутність Божого благословення, повірити, що Господня воля твориться в нашому житті.

- Знаєте, мені 20 років і я дуже сильно люблю свою рими католицький костел) однак часто в моєму житті трапляються криза, це все пов'язано з браком любові і розуміння у моїй сім'ї))Прощу про молитву при можливості) за Марію) дякую за те що ви є Кредо.
- Нам всім, українцям, бракує захисту і віри в те, що про нас думають, нам допоможуть і нас не залишать, коли переживаємо важкі часи.
- УМХ-івська спільнота повністю перевернула моє життя, я вдячна Богові, за те, що мене туди спровадив. Бо добре бути там, де є ті, люди, які мають такі погляди, як і ти, дійсно віддані Богові, працюють волонтерами, і змінюють цей світ на краще.
- Я хочу сказати, що хоча я в церкві з 2011 року, я не відчувала себе частиною спільноти - ось цієї парафії. Лише "спільноти всіх християн по всьому світу, живих і спочилих", ось так пафосно і богословські правильно, але так абстрактно. Себто можна роками ходити на богослужіння у великому місті і залишитись незнайомими з тими, хто стоїть поруч. Лише кілька років тому я дізналась про молодіжний гурт вивчення Біблії, потім що є ще спільноти...
- У дитинстві мені часто снівся Ісус, який брав мене за руку із словами "Іди за мною, я дарую тобі життя вічне". Та одного разу приблизно в 2012-2013 році приснився дуже страшний та дивний сон: війна, хлопці у білих одягах вибігають з напівзруйнованих будинків і беруться за зброю, я спостерігаю за цим і мені дуже страшно, я не розумію, що відбувається, чому на нас нападають? Підходить до мене Ісус у білій одязі з стривоженим обличчям, усміхнено говорить, щоб я не боялась: "Не бійся, Я відведу тебе у безпечне місце". Залишив у місці, де жінки стоять стривожені і зник. Я не розумію, чому у безпечному місці жінки сумні та плачуть дивлячись на небо. Піднімаю очі вгору, а там ікона Божої матері з Немовлям, яка плаче і голуби, які чи то тримали ікону у небі чи то клювали...Цей сон я зрозуміла лише після жахливих дій на Майдані у 2013 році, розстріл невинних людей - Небесна Сотня та початок війни.... не злічити кількість жертв. Цей сон дав мені трошки сили та впевненості, що Христос з нами, не покине нас, але все це має статись. Головне не відпускати Його руки!..
- Я б хотіла брати активнішу участь у громадському й релігійному житті, проте часто мене стримує від цього надмірна сором'язливість і невпевненість у спілкуванні з людьми.
- В останній рік коли в мене були випробування зі здоров'ям в мене був важкий період у моїй вірі, була і зневіра і я сумнівалась в існуванні Бога.. і як щавалось втратила зв'язок із Богом..
- Хочу додати, що "молодь" стикається зі значно більшим колом філософських і етичних проблем, ніж ви думаєте. І веселими пісеньками це не вирішити.
- У мене є однокласниця, яка за все своє життя відвідувала церкву лише на Великдень і то не завжди. Скільки я б її не намагалась впевнити піти на Службу вона знаходила різні відмови. Але одного разу до її рук потрапила одна книга, яка поступово почала її міняти з середини. Після того як вона прочитала, порекомендувала її мені. Ніби звичайна собі книга із багатьма згадками про Бога та його Заповіді. Книга про те, як Віра в Бога робила життя одного хлопця краще. Моя подруга сказала мені такі слова, які я від неї аж ніяк не очікувала: "Я хочу не прожити своє життя даремно, хочу зробити який став внесок. Я стільки років цього не могла зрозуміти..". Цим всім я хотіла донести те, що Бог діє на молодь із різних сторін: комусь попадається до рук книга, хтось переглянувши фільм обдумує своє життя, а комусь достатньо розмови із віруючою людиною, яка настав то на правильний шлях.

- Мушу сказати, що коли пройшла навершення, яке змусило мене розуміти, для чого я молюся і тд, і коли впустила в своє життя Ісуса, моє життя почало кардинально змінюватися. Особливо мене вражає те, як Бог мене веде в ту професійну діяльність, про яку я мрію і яка завжди здавалася мені недотичною з Ним. А тепер бачу, що все навпаки- Він дав мені талант і інші дари і відповідно тепер дає все для того, щоб у своїй праці я була щаслива!!!
- Я маю мрію стати місіонеркою (світською поки що). Проповідувати християнство в країнах де не знають нічого про Ісуса і спасіння світу. Але я ще не чула чи є у нашій країні (Україні) такі проекти для молодих людей. Можливо хоч якесь недовге волонтерство в таких країнах. Мене дійсно цікавлять такі місії.
- Вірна любов - в розлуках, Добра любов - в допомозі, Правдива любов - в онуках, Справжня любов - у Бозі. Любов, безумовно, мирна, Любов, безперечно, різна, Любов винятково щира, Любов незмінно потрібна. Лагідна і терпелива. Не чваниться і не злиться. В любові усе можливо, В любові усе проститься. Надійна любов - в підтримках, Терпляча любов - в дорозі, Дійсна любов - у вчинках, Вічна любов - у Бозі. Цей вірш я написала, коли мені було дуже погано. Дякую Богу за цей дар, що відкрив мені в потрібний момент.
- В мене є друг-священик. Він, з одного боку неправильний, бо не вчить мене як жити. З іншого боку, він у своїх життєвих вчинках намагається слідувати заповідям Євангелія, а також він до мене добрий і милосердний. І своїм особистим прикладом, своєю любов'ю він мене останнім часом значно сильніше наблизив до Бога, ніж просто участь у житті Церкви.
- Я звичайна студентка.. яка майже випускниця... але мені страшно що мене чекає попереду.. мені важко переносити сварки які проходять вдома в сім'ї, через це я боюсь заводити стосунки, я боюсь створювати сім'ю хоча дуже хочу, адже для мене це святе, де повинен панувати мир, де я поклянуся завжди любити цю людину перед Богом.. але дивлячись на родину, їхні сім'ї мені страшно.. мені страшно іти на роботу, тому що я не розумію коли люди встигли так змінитися.. я не заперечую є багато хороших, але те що зараз це жахливо.. ніхто нікому не довіряє, всі шукають вигоди, заздрість... хоча я завжди шукаю щось хороше, я вірю що все завжди має бути добре не зважаючи на деякі нюанси.. Я думаю таких багато як я.. Суто мені дуже допомагають зустрічі на які ходжу, реколекції, табори різноманітні де участь бере священник.. це є дуже важливо.. це допомагає не зламатись в теперішньому часі.
- Як розпізнати своє покликання? Бо мені хочеться йти Божою дорогою. Але маю багато "але, чому я, т.д"
- Мені дивно, що у 21 столітті катехизм церкви залишається незмінним. Особливо те, що стосується дошлюбного співжиття. Адже ритм життя і його умови далеко не такі, як були 100 років тому. Я вважаю, що краще зустрічатись з людиною довше і пізнавати її багатогранно, звикати до неї, до її особливостей, ніж одружуватись через 1-2 роки від початку зустрічей, бо в усіх випадках пристрасть є, а церква ніби заперечує її. В моєму оточенні є тільки 1 пара, яка дотрималася дошлюбної чистоти - мій дядько-священик та його жінка-їмость. Але вони жили ніби в зовсім іншому світі, бачились раз в тиждень, тепер я не можу сказати, що між ними є почуття, це звичка і ніби як шлюб за інтересом. Навіть більшість семінаристів, яких я знаю не дотримуються дошлюбної чистоти. Чому дошлюбне співжиття домі вважається страшним гріхом?
- Думаю тієї інформації буде досить. Хіба ще маю таке побажання, щоб більше уваги зверталось на тих, хто шукає свого покликання, але перебуває у сум'ятті чи у страхіві.

- Дуже важливо показати, що ти можеш довіритись комусь, навіть якщо відчуваєш себе далеко від Бога.
- Я входжу до молодіжної спільноти "Марійська дружина", наша спільнота була створена 4 роки тому, ми зустрічаємося 2 рази в тиждень.
- Гадаю, про молодь в Україні дбає лише Католицька Церква --- шире, невимушено, з добрими намірами і у любові. Не кожен викладач так слухає нас, як слухають сповідники та священники, віряни і друзі-християни))
- Думаю для мене є викликом те що я стараюся жити з Богом, але моє життя є незовсім щасливим, мій батько помер ще досить молодим, мені 25 у мене немає хлопця і мені страшно чи я зустріну таку людину яка б підходила мені і зовнішньо і духовно, хотіла б дотриматись дошлюбної чистоти і в нас були б взаємні почуття. В моєму житті є досить проблем і робота на котрій мене дусить колектив і ніякого кар'єрного росту, а ще мама на пенсії і брат який не працює і вчиться на платному і я мушу тут працювати, бо ця робота є стабільною і приносить стабільний дохід. І постійні докори, ти ходиш до церкви молишся і що з того маєш, он глянь на інших. А що я маю з того мати?...хочеться бути щасливою щоб інші могли бачити: Бути з Богом це бути щасливим. Сумніви завжди виникають.. чи я живу добре, чи може все ж інші праві.. а я дивачка.
- Я зі Львова, маю 3 рідних сестри і 2 рідних братів) Разом нас б) А разом батьками і котом-нас 9) Я ходжу до греко-католицької церкви Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці, яка є під проводом отців-редемптористів, дуже люблю усіх редемптористів і взагалі нашу греко і римо-католицьку Церкву), дуже хотіла б побувати на СДМ , проте не виходить, тому що моя родина не в змозі оплатити це)Дуже хочу зустрітись із Папою!))Дякую вам!)))
- Я слухаю рок, люблю дивитися фільми жахів паралельно я граю на фортепіано, гарно співаю, дуже-дуже люблю малюків.
- Завдяки Церкві і неокатехуменальній дорозі ми можемо з чоловіком бути відкритими на життя, не зважаючи на різні труднощі в родині, на неприйняття з боку знайомих і родичів. Дяка Слову Божому, яке чуємо в Церкві, залишаємося родиною, разом. Можемо знаходити мир х нашими батьками.
- Я той що йшов поганою дорогою, дорогою погібелі, і був рабом гріха! Але я навернувся як блудний син! Іду вузькою дорогою до Бога!
- На даному етапі мого життя намагаюся довіряти Богові у плануванні своєї сім'ї. Відверто боюся своєї плідності. Напевно це нав'язно втому і двійкою маленьких синочків , а може просто страх перед труднощами, ще не розумію до кінця.
- Я походжу з невіруючої православної родини. Прийшла до Римо-католицької Церкви у віці 19 років. Мої батьки (особливо мама) до цих пір не можуть цього прийняти, для них Церква - це секта. А я не уявляю свого життя без Бога, прагну, щоб Він був у центрі всього мого життя. Йому слава навіки!
- Я одружилася з чоловіком, який досить далекий від церкви. Не дивлячись на те, ми взяли шлюб, похрестили дитину, він не забороняє мені ходити до церкви і водити дитину. Але все ж, я шукаю в собі сили повернути його до Бога, і напевне також шукаю духівника, який би мені в цьому допоміг

- Свого часу, по-справжньому, щиро повірити і відкрити Бога мені допомогло ТУСК "Обнова" і отці Київської єпархії УГКЦ.
- Я в 10 класі, але вже задумувалась на рахунок вищої освіти, роботи, сім'ї. Звісно в старшому віці)
- Я вважаю , що є велика проблема , що завжди є суперечності та незгоди між церквами , адже тільки в єдності сила.
- Я належу до молодіжної християнської спільноти при парафії отців редемптористів вже 5 років, Бог мій найкращий друг і я безмежно від цього щаслива.
- Часом цікавлять питання інтимного характеру, але невелика кількість літератури християнської та різні відповіді і ставлення до цього священників ставлять в якийсь глухий кут, не знаєш кого слухати і чи вірно це все. І в церкві про це дуже мало розповідають, а це так важливо. І ще важливо, щоб більше розповідали про метод природного планування сім'ї, величезна кількість сімей не знаю про нього, або не до кінця. Мені здається, що при кожній церкві має бути така особа. І це не має бути секретом чи чимось особливим. Багато людей починають використовувати пізніше контрацепцію, бо не можуть розібратися в даному методі, особливо, коли жінка народжує, далі схема складніша і багато заборон і так. Треба просвічувати людей в даній темі.
- Я на межі розлучення і дуже переживаю з приводу того, що ми дали обіцянку Богові, але не змогли дотримати її. Я дуже хочу мати дітей і щасливу християнську сім'ю.
- Отже, як Ви зрозуміли, церква і спільнота стали важливою частиною мого життя. Будучи студенткою, я боялася тих хто десь має вище соціальне становище, не розуміючи, що всі ми є однакові, тільки обов'язки різні. Кожен може досягнути великого, якщо буде шукати Божою волею. Також треба пам'ятати і про відповідальність коли маєш той чи той обов'язок і свободу дій в ньому. А на сам кінець поділюся тим, що в дитинстві я дуже хворіла. Сильно боліли вухка. Одного разу мама привела мене до священника і він прочитав молитву і закапав вухка олійкою, чи миром...я не пам'ятаю. Була малою. Від того часу, мене більше ніколи не боліли вухка. Бог добрий і милосердий. З Ним можливо все. Дякую.
- Знаю, що зараз існують різноманітні вишколи на зразок "школи аніматора" тощо, але хотілося би мати в Україні на загал і зокрема тут, у нас у Львові більше фондаций і закладів при храмах для активних і діяльних людей, які бажають ділитися своїм досвідом, методами, засобами та конкретними прикладами роботи із дітьми та молоддю різного віку, і, відповідно навчатимуть цього усіх охочих молодих і зелених аніматорів.
- Я хожу в католицескою церквю с 4 лет , вместе со своей семьей (папа , мама , старший брат). 2 раза ездила на встречу молодежи в г. Одесса , Римско-Католической Церкви . Про эту анкету нам дали знать на встрече в 2017 г.
- В мене немає ще власних дітей, але я часто задумуюсь про всиновлення. Я вважаю, що чужих дітей не буває, тому хочу, допомагати діткам-сиротам як матеріально(по мірі можливості), так і морально. Вони просто позбавлені батьківського піклування, вони не "інші"! Коли діти бачачи тебе біжать обіймати і радіють кожній дрібничці - ці відчуття не передати словами. Надіюсь стану волонером. Хочу до цього долучити як найбільше людей. Хочу, щоб вони зрозуміли, що любити можна не тільки своїх дітей.

- Я дуже надіюсь, що є багато молоді, яка робить щось для того, щоб Церква встояла і розвивалася у ці важкі часи.
- Пів року тому я відкрила для себе нову сторону християнства. Це радість і щастя бути християнином, жити з Богом. Я знайшла нових друзів з якими можу легко і спокійно говорити про християнство. При нашій церкві є спільнота і дуже хочеться, щоб отці, хоча б час від часу приходили і спілкувалися з молоддю, а не тільки на Святій Літургії.
- Мінуси. Церква майже ніколи не дозволяє розлучень. Це проблема, яка стає зародком неприязні (ненависті) до вічних ідеалів, які відстоює сама ж Церква.
- Брала участь у конкурсі з нагоди відзначення 150-ї річниці від Дня народження Митрополита Андрея Шептицького. Перечитала ряд Його Пастирських послань.
- Про себе, ні дякую. є лише запитання щодо самої анкети. є кілька запитань, на котрі або не відповісти як думаєш (репрезентативно), або взагалі не відповісти. наприклад, Що ти думаєш про те, щоб залишити своє місто та переїхати до іншого міста або країни? Це можливість покращити власні умови життя Це необхідність для тих, хто не має перспективи переїхати в інше місто-країну - це не кара і не втеча. це як поміняти роботу чи пальто на зиму. тобто, як ціль переїзду ні одна ні інша відповідь мені були незручними. втім, загалом - дуже і дуже позитивно оцінюю таку ініціативу!!!!ви молодці, що організували і придумали весь цей проект! нехай він теж буде плідним Українській Церкві і всім українцям, тай не тільки) Успіхів Вам і Божих Благодатей! :-))з повагою, Христя
- Намагаюсь служити Богові та людям, пізнавати себе і таланти, даровані Богом, щоб ще краще славити Його і свідчити справжнє Життя навколишньому світу.
- Я католичка греко-католицької Церкви. Мені дуже хочеться, щоб наша Церква розвивалась. Щоб йшла в ногу з часом, а не лишалася на крок позаду. Щоб за такою Церквою пішли(як і за будь-чим) треба, щоб вона була попереду. Щоб Церква вела за собою суспільство, а не воно тягло її за собою.
- Останній рік я входжу до християнської спільноти в церкві, і це дуже змінило моє життя. Я не тільки стала ближча до Бога, я навчилась пробачати ,як це робив Ісус.
- Церква могла б допомогти виховувати в молоді повагу та любов до тварин, чого на жаль на даний момент не вистачає в Україні! Адже вони також творіння Бога! Потрібно навчати дітей тому що жорстокість до тварин це зло!
- Не маю мами (вона померла коли була малою), тато часто не розуміє мене, не можу йому відкритись і розповісти , що мене турбує. Завжди за допомогою звертаюсь до Марії як до жінки, прошу її щоб як мама примирила нас з татом. Завжди вона допомагає... зараз чекаю дорого чоловіка))))
- Віра перемінила мене. Немає ніякого сумніву про те, що Бог існує і опікується нами. Лиш треба довіритись Йому.
- Я українка і мрію жити у своїй країні! А мій чоловік переїхав у США у 10 років. Разом ми прожили 5 років в Україні, це були найщасливіші роки в моєму подружньому житті. На території США живу рік- це повністю духовномертва країна! Довкола одне обжорство і розпуста! Сексменшини окупили все, навіть дитячі книжки є з обгортками Mama& Mama, Daddy & Daddy! Церкво, не будь байдужа до цього, прошу, в мене 4 -ро дітей і найбільше чого я боюся, це щоб вони не загубили Бога серед цього бруду та завуальованої "свободи

релігій". Нічого Божого нема - це все самообман! Церква - це єдине спасіння для мене! Поки що прошу чоловіка щоб ми повернулися на рідну землю, але чоловіка не вдається переконати! В Україні інша проблема - всі рвуться у світ за перспективою, не замислюючись, що у нашій країні є ще крапля духовності яка вартісніша за всі матеріальні блага. Україна має багато переваг серед інших держав, але всі ж хочуть Америки. А там духовна пустиня...

- Мені найбільше зі всього подобається слухати проповіді Блаженнішого Святослава Шевчука. Я колись ходила УАПЦ бо там охрещена жодна проповідь мене так не заторкнула як Блаженнішого Святослава. Навіть в УГКЦ також не заторкує як Святослава Шевчука.
- Як професійний музикант, дуже прагну, щоб літургійна музика і спів на службі допомагали глибше переживати Бога на св. Месі. Зі своєї сторони буду докладати усіх зусиль для краси Літургії через музику.
- Я дуже хочу дізнаватися більше про мою Церкву, про віру, її історію. Священники навчають як треба жити, тлумачать Слово Боже, але не пояснюють наші традиції, історію. Мені хочеться знати, що означають рухи і постава священника на Месі, справжні причини Великого і подальших розколів, чому утворювались монастирі і чого ми несемо корзинку на Великдень. Гадаю, більшість людей цього знають, просто ходять, бо "треба". А шукати інформацію в Інтернеті не кожен стане, та й ще хто хоче що хоче там може написати. А літератури по-просту немає, а як є - дуже дорога, але то вже інше питання. Вірян треба вчити, і перестати змушувати сліпо вірити. Дякую вам дуже, з Богом!
- Я дуже вдячна Богові за те, що виросла саме в тому місці і що там служать отці редемптористи, вони навчили мене усього, і виховали свідому християнку! А про себе, я мрію зустрітись з Папою і дякую за увагу!
- З власного досвіду знаю, що священники та вся Церква має вплив на нашу молодь. Тому дуже хотіла, щоб молодь мала правильні уявлення про Бога завдяки Церкві.
- Ще хочу сказати, що багато також залежить від християнської музики)Сьогодні в Україні є багато християнських гуртів, які через музику доносять до молоді, наскільки Бог нас любить)))Особливо дуже вдячна гурту "Кана", який через свої пісні дає задуматися про Бога, про людей і як потрібно старатися правильно жити)))
- Дуже широкоформатне опитування. На мою думку, мало приділено питань щодо стосунків між молодими людьми і тим як вони проповідують Бога в своєму оточенні.
- Здається все було...як щось згадаю важливе то розповім (в елект. пошті). Була рада відповісти на такого роду запитання)
- Хочу мати хлопця, який є практикуючим християнином! Але я живу на Сході України, де молоді в церкві не так вже і багато! Тому, надіюся на Бога, що все вийде!)))
- Я музикант і просто щаслива людина...і цим я завдячую Богу...Постійно відчуваю Його присутність у моєму житті і хочу подякувати за всі ласки і благодаті, якими мене обдаровує Бог, Пречиста Діва Марія і всі святі!:)
- Я - представник секс-меншин, проте, це не заважає мені вірити в Бога і визнавати Христа Спасителем і Сином Божим.

- Заходи для молоді на нашій парафії зовсім для мене нецікаві. Там сформувалася своя тусовка, яким добре, але більшість дітей парафіян, як і я, не ходять на такі зустрічі. На них приходять переважно немісцеві - галичани-студенти, а для місцевих такі зустрічі нецікаві. Мають бути інші формати, наприклад, як в римо-католиків.
- Церква - це неймовірний світ, в якому наше подружжя віднайшло один одного, і продовжує вести нас по життю.
- Хочу подякувати Вам за це опитування та за те, що Ви дійсно переймаєтесь молоддю та прагнете її вдосконалити. Ссилку на дане опитування розмістив в себе на сторінці Священник. Мені було цікаво відповідати на всі запитання і я з радістю поширю ссилку на це опитування на своїй сторінці. З нетерпінням чекаю на результати.
- Про себе я не люблю говорити. Хочу лише сказати, що в нашій парафії дуже класний священник, який для молоді є другом, наставником і прикладом до наслідування. Дякую Богові за нього
- Хотіла би сказати, що для мене особисто Церква відіграла дуже важливу роль у моєму житті, вона мене виховала (хоча почала ходити з 18 р.), все те, що я маю - мої погляди у житті, мої відносини з людьми, мої , друзі, чоловік, та любов до України завдяки Церкві - спільноті, яка мене з любов'ю прийняла тоді коли здавалося що все так погано. Дякую Богу за це дар...
- Я намагаюся, привчити своїх друзів ходити до церкви, але ходити не лише через те , що так треба, а для того, щоб вони могли щось для себе винести , якийсь урок , який їм допоможе , або змінить їхній погляд на щось. Якщо ж ми протягом тижня просимо у Бога всього, то чому ж так багато людей (молоді) не може присвятити лише 2 години в тиждень для Нього? (Свята Літургія) Щоб подякувати за все добро , яке Він нам робить.
- Я вважаю, що католицька Церква найповніша, але нам є чому повчитись у протестантів (я про їхні молодіжні групи), вони набагато сучасніші і Цікавіші, католицькі зїзди молоді мені нагадують сільські дискотеки, я серйозно! І це сумно.
- Віра повинна бути не "річчю" бути чи не бути, а обов'язком, бо ж на яких правилах добре жити, якщо мораль часто так зіпсована, а державні закони у світі доходять до абсурду. Кожна людина прагне (принаймні мала б прагнути), щоб її душа не загинула, тому необхідність Христової віри не повинна бути другорядною, а головною.
- Хотіла б побажати творцеві цього опитування успіху. А щодо питань я б дещо скоригувала, бо признатися чесно, через відсутність підходящої відповіді доводилось шукати наближену, не завжди це відповідало дійсності.
- На мою думку, потрібно залучати щораз то більше молоді для роботи при церкві, чи на різних соціальних проектах.
- Ви питали з скількох років я живу без батьків і де. Мені було тяжко відповісти, оскільки по буднях я живу/навчаюся у Львові, а на вихідних провідую маму і тата, від яких залежу. У графі вище я пожалілася на відсталість церкви, на те, що молодь, та й люди за 30, часто не розуміють те, що говорить церква. Так от я готова долучитися до усунення цієї проблеми. Навчу священника писати пости, користуватися соц. мережами, основ смм ітд, як проводити трансляції, щоб його проповіді охоплювали більшу аудиторію молоді:)

- Іноді я думаю, що Бога не існує, іноді сперечаюсь, Бог певне трохи дивується мені, але так через сумніви я йду до Його пізнання.
- Останнім часом розчарувалась в багатьох священниках/монахах через їхню зверхність та більшу схожість з бізнесменами ніж з духовними людьми. Хоча з 14 років була волонтером при парафії і багато з них було моїми друзями.
- Я дуже давно неймовірно хочу виїхати в Америку, але в мене вже є відмови, нащо мені сестри-монахині казали "Проси і дасться тобі, Стукай і тобі відкриють" , і це додає мені сили і віри що якщо в Божих планах є те що я буду там, то мені вдасться туди поїхати. Спілкування з богопосвяченими особами дає мені розуміння того, що я є люблена Богом дитина і що все в Його руках.
- Я професійно займаюсь музикою, та запрошую своїх друзів з академії допомогти в служінні при костелі. Моя подруга змінила своє життя і пізнала Ісуса завдяки музичним реколекціям, і за це я дякую Богу.
- Я би дуже хотіла, щоб молоді люди навчилися більше шанувати священство, бо нажаль для багатьох священник перетворюється лише у друга.
- Я вірю в Бога і дуже його люблю але мені важко ходити до церкви, я не довіряю священнослужителям і не можу себе мотивувати ходити на служби хоч раз в тиждень.
- Звичайно, що э. Мій маленький досвід життя(26 років) ми пройшли від такого становища коли відвідували церкву скажем так по великих святах. І до того що ми зараз в церкві кожної неділі і майже кожних свят в залежності від того чи працюємо на роботі. І ще я веду бібліотеку в церкві а мама є скарбником. А становлення мене як християнки пройшло. Під впливом чужих людей котрі мені прикладом власного життя показували що з Христом жити добре, але не буде просто в нашому суспільстві. І я довірилася їм . Тепер я за це їм вдячна. Це були люди взагалі не з нашої місцевості. Я там лікувалася і один місяць на рік я бачила їх та розмовляла з ними. Я астматик. В дитинстві я була дуже хвора, і мені приснилася Матінка Божа. Самого сну я уже не пам'ятаю. Але після того я одужала. Пізніше, я лікувалася в Солотвині де одного разу в мене було сильне загострення. Медперсонал там може спілкуватися між собою, як румунською так і малярською мовами так щоб ми цього не розуміли. І дві медсестри між собою біля мене говорили про мене і я зрозуміла одне, що якщо мені не стане краще то переведуть в реанімацію. Звичайно я цього не хотіла. І після капельниці мене подруги відвели в кімнату. І я почала молитися на лежаче єдину вервицю яку я вміла до Неустанної помочі. На ранок мій стан менш більш нормалізувався. А ця друга медсестра мені багато чого розказала про те що не можна грати в карти, і що це є великий гріх. Вона мені дала той поштовх до пошуку Бога . Ну думаю достатньо, що я могла додати про себе. Молодь потребує змін в церкві і ці зміни мають прийти з Європи. Я була на Новорічні зустрічі ТЕЗЕ в Празі. І зрозуміла, що міцність молодіжного середовища криється в міцності парафій.
- Маю багато прагнень зробити щось вагоме, корисне для інших, але відчуваю себе слабкою для цього. Ці прагнення здаються мені наївними
- Мені прийшлося переїхати за місто, щоб було дешевше и не треба було повертатися у Донецьк. Не хочу там знаходитися. Чотири стіни і ніякого розвитку. Але якщо б не поміч мами, та духовна підтримка церкви, то не знаю що б я робила зараз. Тому що знайти роботу вже з пів року не можу. Щоб працювати і при тому продовжувати бути з церквою. Не грішити у воскресіння. Це дуже важливо для мене. Я не знаю що робити.

- Я часто задумуюсь, який план має Бог щодо мене, адже за останній короткий період життя стільки змін відбулося, кардинально життя моє змінюється і в середині я відчуваю то спокій то тривогу...
- Маю кохану людину, яка не заперечує існування Бога, але не довіряє Церкві чи Біблії (не розуміє взаємозв'язку, того, що Церкву не люди вигадали). Маю найкращу подругу, яка притримується агностичних чи атеїстичних поглядів. Знаю конкретні випадки, коли людина починає сильно підтримувати якусь екачептл "антицерковну" позицію після переживання сильної особистої драми. Тому впевнена, що завжди має бути не просто проповідь, а діалог, спроба заслужити на довіру й достукатись до серця людини, щоб вона відповіла: "Чому не віриш? Чому підтримуєш таку позицію? Що в тебе сталося? Чого зараз боїшся?"
- Я досі знаходжуся в стані пошуку покликання, тому питання про кількість дітей, чи хочу я їх мати... для мене було заважке.
- Так як я розпізнаю покликання, то особисто мені б хотілося щоб більше питань було про покликання і Бога.
- Мій життєвий шлях - далеко не приклад для наслідування, мої мемуари ніколи не будуть у списку рекомендованої літератури з моралі чи етики. Але духовність, віра в інтелект та вищі цінності ніколи мене не полишала. Кому багато дано, з того багато і спитається, і тому вся відповідальність за минуле - тільки моя.
- Для того щоб щасливо жити - потрібно уникати спокус і нагод до гріхів, молитися, сповідатися з гріхів, часто приймати Святе Причастя. За всі добрі якості, вчинки і події у нашому житті дякувати Господу. Потрібно жити кожен день свого життя, так якби він мав бути останнім і ми сьогодні маємо зустрітись з Господом.
- Можу додати, що молоді зараз досить важко. Є активна молодь, яка готова до дій...соціальних, духовних. Проте, ця молодь потребує підтримки і найперше - це підтримка Церкви. Є занедбана молодь, яка ще більше потребує такої підтримки.
- У мене проблеми з вибором навчально закладу у майбутньому. Кожна розмова про це робить мене пригніченою. Також у мене складні відносини з людьми, через те що я їм не довіряю. Маю великі проблеми в сім'ї, через насилля і непорозуміння в ній. Проте я щаслива, що маю можливість розвиватися, читати книжки і вчитися грати на гітарі.
- Бракує крутого прикладу зі сторони богопосвячених осіб. Вони то вчать, наприклад на священика, а поведінка абсолютно не відповідає. І прикро... бо то репутація свщн усіх. І тим самим, довіра до них падає. І питання тоді: як нам бути святими, коли ті хто вчить бути святим, ним не є.
- Я працюю в католицьких мас-медіа і постійно переживаю кризу віри. кби не саме усвідомлення Бога, Його величі, любові, перебування поряд зі мною, я б уже давно покинув це все і залишив би в минулому усе, що пов'язане з Католицькою Церквою. Якийсь час серйозно розглядав варіанти переходу у протестантизм, але не зробив цього, бо щиро вірю у Таїнства, яких у іншій Церкві, не Католицькій, не матиму принаймні у такій повноті.
- Щебеня хотіла додати, що хочу щоб Папа Франциск приїхав в Україну, тому що на дальності в мене не вийшло поїхати в Польщу на зустріч молоді.

- Із пережитого можу сказати, що від розпусного (скоріш за все вільного, тобто без рамок) життя мене вберегло 2 фактори: 1 - о. Олег Сартаков (рух світло-життя, але знаю багато священників звідти, які є звичайними і не мають такого впливу на молодь і людей загалом) 2 - життєві обставини, над прірвою біжиш і повернешся до Бога, після важких гріхів (легковажності, наркотиків). В критичних і страшних ситуаціях - тільки в Бозі маєш надію і спасіння. і вже після змінюєшся трохи і більше тримаєшся християнського життя. це моє особисте.
- Я дуже люблю римо - католицьку Церкву. Вдячна Богу за священників і сестер, яких зустрічаю. Радію можливості служити Богу в Церкві і бачити Його дію в житті людей і в моєму. Хай Дух Святий зійде з усіма дарами Своїми під час Синоду і надихає Церкву в особі Папи Франциска і всіх, хто буде долучений до цієї справи. Амінь.
- Я людина яка ще не знайшла правильної дороги у професійній сфері і прошу Господа, щоб він мені допоміг
- Я є тією частиною молоді, що приходить до Бога і відходить, коли їй зручно. літепла. і мені би хотілось бачити приклади людей що дійсно вірять і так чинять, особливо між світськими. бо з'являється враження, що з Богом можуть бути лише монахи і священники, але люди у світі з Ним не є.
- Про себе, я хочу доповнити те, що я не є надзвичайно релігійною особою з боку громадянського погляду, я мало відвідую Богослужіння. Але разом з цим я є дуже віруючою людиною, я часто ходжу в церкву щоб помолитись і поставити свічку за здоров'я своїх рідних, бо це для мене найважливіше в житті! Я не можу себе назвати католичкою чи православною, я себе просто вважаю віруючою християнкою, яка дуже любить Бога і довіряє своє життя Йому, Його Синові і Матері Божій. Я завжди спілкуюсь з Ними, просто так, про все, коли радісно, боляче, в різних життєвих ситуаціях. Я боюсь бути грішною, але постійно такою являюсь і прошу прощення за це. Скажу ще одне, моє життя ніколи не було легким і в моїх рідних теж, але Бог мене любить і я щиро вдячна Йому за це і стараюсь бути для Нього достойною дочкою. Щодо церкви, не хочу грішити і обмовляти когось, але багато священнослужителів- не являються такими, кому вони служать я не знаю, грошам напевне, та знаю, що Бог створив цей світ і ми обираєм чому вірити, як жити і час кінця колись прийде неодмінно, тому все більше зла і зла, тому ми маєм остерігатись чогось і старатись жити достойно на славу нашому Отцеві! А ще передаю щирі побажання здоров'я, мудрості і сили, Папі і дуже прошу помолитись за здоров'я моїх бабусі з дідусем- Ганни, Івана, моїх батьків- Надії, Володимира, Вагеліса, Марії, мого чоловіка- Георгіуса, моєї тітки Марії, кузини- Тетяни і моє- Інни! А ще за мир в моїй рідній Україні і цілого світу! Щиро вдячна! З повагою, Інна!